પ્રથાલે

આ

રચી

મ

આવૃત્તિ

નડિયાદ

વડોદરા સમાચાર

(સન ૧૮૯૭ ના ૨૫ મા

સ્વાધીન

સન ૧૮૯૩-

કિંમત રૂ

ખયાલે ગુલજાર

ઊર્દૂ લાવણી (અનધડ વાળાની)

ભાગ ૧ લો

———•()•———

સાંકળિયું.

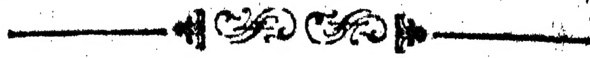
	પૃષ્ટ
રંગત છોટી	
ગણપતાનો	૧
સરસ્વતિનો	૧
ગંગાજીનો	૩
ગંગાજીનો	૪
દ્રૌપતિનો	૫
સતભામામાનો	૭
રૂક્ષમણી હરણ	૮
ઊરદુ	
ઈશ્ક મારફત	૯–૧૫
તરાથા મેરાથા	૧૬
જુલુ	૧૭
જુ. માયનો હુશીયાર	૧૯
જુ. કપડાનીં	૨૦
જુ. ગેનાની	૨૧
જુ. પરદા	૨૩
ગુજરાતી	
તારી મારી	૨૪
સ્ત્રિયા વિશે	૨૫
સ્ત્રિયાને મનાવવા વિશે	૨૭
નારના રૂપ વિશે	૨૮
તાહારાથી માહારાથી	૨૯
પર સ્ત્રીની પ્રિત નકરવાવિશે	૩૧
પરમેશ્વરની ભક્તિ	૩૨
સ્ત્રિયાંના દગા વિશે	૩૩

	પૃષ્ટ
રંગત ખડી.	
જુબાની	
ફુલની	૩૫
ફળની	૩૬
માહુ કાળી	૩૭
ફળીયુગનો	૩૯
અડંગ કનો	૪૦
ઊરદુ	
ચલી	૪૧
ચુપ	૪૩
ઈશ્ક મારફત	૪૪
લાંબ અસીકનો	૪૫
ગોપંગ બનો	૪૭
ડોયંગ કનો	૪૮
એન આસીક	૪૯
દાસ આસીકનો	૫૧
નુત આસીકનો	૫૨
ઈશ્ક મારફત	૫૩
રંગત બહુર શકોસ્તા	
ઊરદુ	
તુમારી	૫૫
પડગયે	૫૬
હુડકે	૫૭
અકંગ સા હે	૫૯
બેઠા	૬૦

૫૩૦૪

શ્રી ગણેશાયનમઃ

ખ્યાલે ગુલજાર.

સાકી

ગ્રંથ રચતે યાદ કરતા હું અય માતા સરસ્વતી,
સાથ કર સુમરણ કરૂ બુદ્ધિકી દાતા સરસ્વતી;
સુખ્ખદાયક દુઃખ્ખદહની પિતા ભ્રાતા સરસ્વતી,
તરણ તારણી હે તુહી મેં ગુણકુ ગાતા સરસ્વતી.

દોડ.

બેદ ઓર પુરાણુ જસ ગાયા,
પાર બ્રહ્માદિક નહિ પાયા;
આપ તુ એસી મંહંમાયા,
અધીન હે ગેબી રખછાયા;
શારદા જીસપે હોવે દયાલ,
કટે દુઃખ સઘળે હોવે નિહાલ.

રંગત છોટી. ૧

શંકર કે સુત બરદાતા બુદ્ધિ દાયક,
શક્તિ કે પુત્ર ગણપતિ હો સબમે લાયક.

ટેક.

શોભીત ફરસી કરમે ગણ બુદ્ધ બીનાયક,
શશિ અર્ધ લીલાટે સુર સનકાદીક ન્હાયક.
શારદા સંગ રહે સદા આરતી સાથક,
શીર ચમર કરે સિદ્ધિ બુદ્ધિ શુભ વાયક.

મીલાપ

શુભ કરો ભકતકાઅધીન હું ગુણ ગાયક,
શક્તિ કે પુત્ર ગણપતિ હો સબમે લાયક.

ચોક. ૧

શેવત સનકાદીક શેષ મુને શ્વર શૈનક,
શુલ કરો કષ્ટ ભકતનકે હો સુખકારક;
શેવકકે સુખ સાગર માહારાજા બેશક,
શીઘ્રસે કરો મુજ કાજ લાજ રખોતક;

મીલાપ

શુક્લ વર્ણહો ચત્રભુજ મોદીક ખાયક,
શક્તિ કે પુત્ર ગણપતિ હો સભમે લાયક.

ચોક ૨

શીતલ હીરદા ગ્યાનસે કરો સભ સારક,
શાન્તી કર રૂખકી ભકત ધ્યાનકા ધારક;
શિવકે લાડીલે શેવક જનકે તારક,
શઠકે દુખ દાયક મુંઢ મતી કે મારક;

મીલાપ

સૈલ સુતા કે પ્યારે ભકતો કે મન ભાયક,
શક્તિ કે પુત્ર ગણપતિ હો સભમે લાયક.

ચોક ૩

શાઈ રવો ગેબી નાથ ગુરૂ કે પાલક,
શર્ણ હે એ ગીરધરલાલ કહેવો માલક;
શત્રુકા લગા શર છંદ હે સાચેઢાલક,
શ.ક. કાદો અંગ કહે ભભુત વોહી ખાલક;

મીલાપ

શબ પડે દુષ્ટ કહે ડાહ્યાલાલ ગુણ ગાયક,
શકિત કે પુત્ર ગણપતિ હો સભમે લાયક.

ચોક ૪

રંગત છોટી ૨

અધમો ઉદ્ધાર શ્રી ગંગે તુમે પુકારા,
કર પ્રલય પાપ પાવન કર દીજે સહારા.

ટેક

દુનિયાંમે દુષ્ટ નહીં મે રે જેસા અટલહે,
મદ કામ ક્રોધકા મુજમે બલ્લ અસલહે;
શર્ણકી લાજ રખ તેરા નામ અચલહે,
પાપીકો તાર કરપાર તેરા હી અમલહે;

મીલાપ

કોટીક પાપી કે પાપ તુને સંહારા
કર પ્રલય પાપ પાવન કર દીજે સહારા.

ચોક ૧

ગયા વ્રથા જન્મ સુક્રીતયે સબી ડુબોયા,
ના દીયા દાન ના દીલકા દાગ કુછ ધોયા;
પર ત્રીયાસે કર કે પ્રીતગે પ્રાણભી ગોયા,
સંસાર કે લોગોકું દુખ શસ્ત્રયુ બોયા.

મીલાપ

અંબે ઉગાર જમ દુતસે કર દે ન્યારા,
કર પ્રલય પાપ પાવન કર દીજે સહારા.

ચોક ૨

બીસરા હું બેદ પુરાણ કામ ચીત ચીતા,
અહરનીશ રહા મે પ્રેમકે પ્યાલે પીતા;
શિવ સ્મરણ કીયા નહીં દારા પરા ઈચ્છીતા,
લોભી હું લાલચી મરા હુ પર હું જીતા;

મીલાપ

સંકટકો શુલ કર અધાર તેરા ધારા,
કર પ્રલય પાપ પાવન કર દીજે સહારા.

ચોક ૩

ના તીર્થ કીયા ચોસટના ધામ ફીરઆયા,
મદ લોભ મોહમે જો પાયાસો પાયા;
અઘિકો કષ્ટદે સદાયે જન્મ ગંવાયા,
ગુરૂગેબાં નાથ કહે ધાગે તુંજ મંહંમાયા;

મીલાપ

ગીરધારી લાજ કહે તેરા છંદ સલકારા.
કર પ્રલય પાપ પાતાન કર દીજે સહારા.

ચોક ૪

રેગત છોટી ૩.

માહારાણી ગંગે તારણી તુ ધારા કરદે,
જગદંબ જાંન્વી તેરાહી પ્યારા કરદે;

ટેક

ભય હરણ ભકતપે હ્રંત ધારા કરદે,
દુખ દુર કરી સુખ સાગર સારા કરદે;
રખ લાજ આજ સબ કાજ ઈશારા કરદે.
સુખ સંપત દે ભવ સાગર તારા કરદે.

મીલાપ

યે પાપકા પારા કર સુખ બારા કરદે,
જગદંબ જાન્વી તેરાહી પ્યારા કરદે.

ચોક ૧

આયા હુ શર્ણ ત્રીતાપ નીવારા કરદે,
યે કામ ક્રોધ મદ લોભસે ન્યારા કરદે;
બીચાર પાર કર જ્ઞાન બધારા કરદે,
બેડેકા પાર ઉતાર સહારા કરદે.

મીલાપ

હું નર્મ શર્મ રખ ખતા બીસારા કરદે,
જગદંબ જાન્વી તેરાહી પ્યારાકરદે.

ચોક ૨

ચીત ચંગા કર ઓર તેરા મદારા કરદે,
સબ કાગકા કામેશ્વરી સુધારા કરદે;
નીરમળ જલસે જગતકા પસારા કરદે,
નમન કરૂં નીશદીન બાગ બાહારા કરદે.

મીલાપ

ચર્ણકે શર્ણ રખ ભકત હજારા કરદે,
જગદંબ જાન્હવી તેરાહી પ્યારા કરદે.

ચોક ૩

ગુરૂ ગેબીકા ગ્યાંનોમેં ઇજારા કરદે,
કવિ ગીરધર કહે દુષ્ટોંકા ઠારા કરદે;
સુનકર પે મીસરા મેરા શરારા કરદે,
ઈસ છંદકા અરીપે આન કટારા કરદે;

મીલાપ

કહે ડાહ્યાલાલ દુખ દુર હમારા કરદે,
જગદંબ જાન્હવી તેરાહી પ્યારા કરદે.

ચોક ૪

રંગત છોટી ૪

માહા સતી દ્રૌપતીકી સુન ટેર ગીરધારી,
સબ સભામેં રખ્ખી લાજ કાજ કીયે ભાર

ટેક

કૌરવને કપટસે ધ્યુત યે ખેલ મચાયા,
સબ રાજ પાટ હારે પાંન્ડવ સુધ કાયા;
દ્રૌપતીકી લેના લાજ દુષ્ટને ચાહાયા,
કુરણાનીધી કેશવ રખી ભકતપે છાયા.

મીલાપ

કષ્ટકા નષ્ટ કરનેકો આપ મુરારી,
સબ સભામેં રખ્ખી લાજ કાજ કીયે ભારી.

ચો૦ ૧

ભર સભામેં દુરયોધનને સતી મંગવાઈ,
લજથા લો નારકી કુરબાત ઠેરાઇ;
લાયે પંચાલી રોતી વો સભામેં આઈ,
ગયે દુખમેં ડુબ સબ ભક્ત વો પાંચો ભાઈ.

મીલાપ

કીયા હુકમ દુષ્ટને નગ્ન કરો યે નારી,
સબ સભામેં રખ્ખી લાજ કાજ કીયો ભારી.

ચોક ૨

દુસ્યાસન દુષ્ટ ઘેહે ચીર વો બલ કર ખીંચા,
કૃષ્ણકો ટેર કર સતીને આંખે મીંચા;
જ્યું જ્યું વો ખીંચે ચીર દુષ્ટ બલ ભીંચા,
યું યું નયે નીકલે થકા તો રહે કર ઇચા.

મીલાપ

ખીંચત ખીંચત ગયા થાક આપ જખ મારી,
સબ સભામેં રખ્ખી લાજ કાજ કીયો ભારી.

ચોક ૩

સબ સભા પે છાયે ચીર વો પાપી હારા,
દીયો કાટ કષ્ટ દ્રૌપતીકો નંદકો પ્યારા,
ભજ ભવ સાગર કે પાર ઉતારન વારા,
કહે ગીરધરલાલ કવી રાજ વો નંદ દુલારા.

મીલાપ

કહે ભભુત ડાહ્યાલાલ ભજો ત્રીપુરારી,
સબ સભામેં રખ્ખી લાજ કાજ કીયો ભારી..

ચોક ૪

રંગત છોટી ૫

જાદવ થા એક દ્વારીકાંમે રેને હારા,
કર તપ્પ સૂર્યસે મણી લીયા યેક પ્યારા.

ટેક

વો કૃષ્ણ સભામેં લાકે સબ્હે દીખાયા,
કહે કૃષ્ણ મુજે દે મણી તું કાંહાંસે લાયા;
જાદવ કહે મુશકોલ બડીસે મેને પાયા,
નહી દુંગા તુમેં કેહે અહંકારમેં આયા.

મીલાપ

ગયા શીકાર ઉસકા ભ્રાત સીંહને મારા,
કર તપ્પ સૂર્યસેમણી લીયા યેક પ્યારા.

ચોક ૧

જાદવકા માર સીંહ ચલા મણી લે બનકા,
મીલા જાંબુવાન હુવા યુદ્ધ વો દોનો જનકા;
સીંહકા હના યેક છીનમે ક્રોધ કર મનકા.
દીયા જાંબુવતીકા મણી સમજ કે ધનકા,

મીલાપ

કીષ્ણકા વાં ચોરી ચઢી સુનો બીસતારા;
કર તપ્પ સૂર્યસે મણી લીયા યેક પ્યારા.

ચોક ૨

ગુણ નિધી ગીરધર ગુસે હો કર લે જાદવ,
ગયે બન્ન અગોચર ઢુંડત ઢુંડત માધવ;
જાદવકી લાશ બાધકી દેખ કર કેશવ,
ચલે જાંબુવાનકે ઠામ વો સબ મીલકે તવ;

મીલાપ

કૃષ્ણ ને યૂધ કર જાંબુવાનકો મારા,
કર તપ્પ સૂર્યસે મણી લીયા એક પ્યારા.

ચોક ૩

લાયે જાંબુવતી વો મણીભી વાંસે લાયે
દીયા સત્રાજીતકા દ્વારામતી ગુણ ગાયે
સમજ કે કૃષ્ણસે સત્યભામાકો બ્યાયે,
ફીષ્ણુસે લગ્ન કર હરી ચરણમેં આયે;

મીલાપ

ગુરૂ ગેબી ક ગીરધર ડાહ્યાલાલ છંદ ન્યારા,
કર તપ્પ સુર્યસે મણી લીયા ચેક પ્યારા.

ચોક ૪

રંગત છોટી ૬

કુંદનપુરકેથે ભિમકરાય ગુણ ગ્યાની,
લક્ષ્મિને લીયા અવતાર રૂક્ષમણિ રાની;

ટેક

લાયક હુઇ લગ્નકે પિતાને બાત બીચારી,
કન્યા દો કૃષ્ણકો આપ એ દીલમેં ધારી
રૂખમૈયા રાયકા પુત્ર બડા બલકારી,
શિશુપાળકા દેચો રૂક્ષમણિએ જોધા ભારી;

મીલાપ

લીયા બુલા શિશુપાળકુ બાત ના માની,
લક્ષ્મિને લીયા અવતાર રૂક્ષમણિ રાની.

ચોક ૧

સુન બાત રૂક્ષમણી ગુપ્ત પત્ર એક લીખકર,
દ્વીજકો દે કહ્યા દ્વારીકાંમેં જા જાંહાં ગીરધર;
એ પત્ર પ્રીતસેં દીજો સ્તવન કર હરીવર,
દાયાસે દીનાનાથ આય ઓર હળધર;

મીલાપ

બાંચત કાગજ બ્રીજરાજ ધાએ નીશ ધ્યાંની,
લક્ષ્મિને લીયા અવતાર રૂક્ષમણિ રાની.

ચોક ૨

ભીમકસે મીલે સુન ખબરભી બલદેવઆયે,
અતી માન પાન દીયે રાય બાત ફુરમાયે;
રૂક્ષ્મણિ અંબે પુંજન ગઇ શસ્ત્રે ધાયે,
કીયા હરણ કૃષ્ણ ને જય જય જગ સબ ગાયે.

મીલાપ

શિશુપાલ શ્રલ વોર જરાસન અજ્ઞાની
લક્ષ્મિને લીયા અવતારરૂક્ષ્મણિ રાની.

ચોક ૩

કરક્રોધ ધાયે સબ દુષ્ટ બઢા કર સીના,
બલરામને રોકે ભારી યુધ વાં કીના;
રૂખમૈયા કૃષ્ણને રથસે બાંધ કર લીના,
બલરામ આયે જઇ ઝીત છુડાવો દીના.

મીલાપ

ગુરૂ ગેબી કહે ગીરધર ડાહ્યાલાલકી બાની.
લક્ષ્મિને લીયા અવતાર રૂક્ષ્મણિ રાની.

ચોક ૪

રંગત છોટી ૭

આશીક હોકે જર મંગેતો કુત્તરદે,
મુફલીસોંકા જર શેદાકો સબ્ર અકસરદે.

ટેક

મંગે ગર એશતો ઉસકા ગમો જરૂરદે,
ગરીબકા એશ આરામ જમી વો જરદે.
ઉસ નામ કે આશીક ગુલ મંગે ગુલ કરદે;
જરસે હો ખાલી ઉસકા જર વો ધરદે.

મીલાપ

ગુરે આશીકકા દીદસે સીના ભરદે,
મુફલીસોંકા જર શેદાકા સબ્ર અકસરદે.

ચોક ૧

આશીકપે ફ઼જલ કર શીરીં નીઘે તુ ધરદે
લાપરવા કર વોર તેરાહી ગ઼મ ભર તરદે;
એહમક ઇનસાં કેહે તે હેં તુ હમકા પરદે,
સેદાંકા નહી પર નહી ઝ઼ર ઉસે શુકરદે.

પલામી

જો કરે આહુકી સદા સુલી અકસરદે.
મુફ઼લીસોં કા ઝ઼ર શેદાંકા સબ્ર અકસરદે.

ચોક ૨

હો ફ઼કીર જોંહર મંગે તો નશતરદે,
સાગ઼ીર કે બદલ ઇદરાર ખાર ખંજરદે,
માશુક઼ જો મંગે ખખા ઉસે શજરદે.
આશીક઼કા યાદ કર શાદ સદા જાહરદે.

મીલાપ

તવંગર ચાહેતો બનાતંગ હશરદે.
મુફ઼લીસોંકા ઝ઼ર સેદાંકા સબ્ર અકસરદે.

ચોક ૩

દુર વેશકા તેરા દરદ જાંહા આખ઼રદ,
સાદીક઼ આશીક઼કા તેરી યાદ ઠોકરદે;
ગ઼ેબાંકા દીદ દીલરૂબા તુ જલવે ગરદે,
ગીરધર કે મુજકો પ્યારે ઇશ્ક઼ સમરદે.

મીલાપ

કહે ભભુત ડાહ્યાલાલ અદુકો ડરદે,
મુફ઼લીસોંકી ઝ઼ર શેદાકો સબ્ર અકસરદે.

ચોક ૪

રંગત છોટી. ૮

ગુફતગુ મેરી ફાસીદ સુન જેહેન ઇધરદે,
મતલુબ મેરાબર આય તુ અયસા કરદે.

ટેક

દીલ બરકો મેરે સમઝાના જેહન જીગરદે,
મેરા તડપ રહા બીસમીલ તુ હુવા ક્યું પરદે;
મીલ જા મીસલે રાંઝે સેહીરવો દરદે,
એક સકી બે કલી હટાવો છોડ ઉ.જરદે.

મીલાપ

કરવાના કુબુલ અ. રજુ ખુદાકા ડરદે,
મતલુબ મેરાબર આય તુ અયસા કરદે.

ચોક ૧

કાગ.જ દે કેહેના શેદાકો ઠોકરદે,
ગુલરૂ ગુસેના હોય ફેર ચકરદે;
કીજે શીરીં ગુફતાર યાદ આખરદે,
નાશતમ જબાંસે કહે પ્યાર અંતરદે.

મીલાપ

આના ઝટ પટ સમઝા કે જો વો કર વરદે,
મતલુબ મેરાબર આય તુ અયસા કરદે.

ચોક ૨

કહેના આયા દમ લબોંપે નેક નજરદે,
કર માફ ખતા મીલજાવો શોક સાગરદે,
મેહેરબાં હો જાલીમ મનકે મર્મ કતરદે
ગમમેં ડુબા હે આશીક મનખું કરદે.

મીલાપ

ચલ જલ્દ ન રે બીમાર કે જાંનીબ તરદે,
મતલુબ મેરા બર આય તુ અયસાકરદે.

ચોક ૩

દીખલાદે દીદ કર ઇદ કદમ ઉસ ઘરદે,
મર હમદે મરીજકા છોડએ ઝુલ્મ જરરદે,
ચાતરકુ ચાહકે લાના સરપે છત્તરદે,
સતકે મેં તેરે ગીરધારી અપના સગ્દે.

મીલાપ

કહે ડાહ્યા બીચ દંગલ ફેરૂલામુનકરદે,
મતલુબ મેરા બર આય તુ અયસા કરદે.

ચોક ૪

રંગત છોટી ૯.

ગરમીસે હો તે માહરૂ ના આશીક રોતે
ખાકીના હો તે મસદનકો છોડના સોતે.

ટેક

બરજનમેં બનકે બેહુદે શોર મચાયે,
હો ગય ખરાબ ખસતા ના મતાલબ પાયે
બેદમ હો કે દમ ભરે બહોત ચકરાયે,
હાકમ ના કોઇ ધાયે નદીદ બર આયે.

મીલાપ

કીસે કહે હાલ ગમમેં ખાયે હે ગોતે,
ખાકીના હોતે મસદન કો છોડના સોતે.

ચોક ૧

સબમેં યે ખબર મેંને મકાન તક દેદી,
સરનામ આશીકો મેં પેહચાનતક દેદી,
બન પડાવોકીના ભી અરમાન તક દેદી,
અપની યે જાંનકો હમને હાન તક દેદી.

મીલાપ

હોતી જો ખબર હમ સમજ કે આશીક હોતે,
ખાકી ના હોતે મસદનકો છોડના સોતે.

ચોક ૨

જાલીમસે પડ ગયા કાંમ ન જાય સમાલા,
કયું ખુદા કજાકે મુંડાલા ના ભાલા;
ઇસ અમલસે કબતુ છુડાયગા હકતાલા,
હે છુડા જીગર કે દાગ પાક તન આલા.

મીલાપ

દીલ ઉડાકરે હે મીસલે ઉડે જયું તો તે,
ખાકી ના હોતે મસદનકો છોડના સોતે.

ચોક ૩

પુરા કરદો અરમાન અય જાંન નીધાદો,
ગરચે મરજી હો ગલેપે તેં ગફીરાદો;
ગુરૂ ગેબી કહે ગીરધારી જીસદમગાદો,
દુશમનોકે ફોરન બેશક હોશ ઉડાદો.

મીલાપ

કહે ભભુત ડાહ્યા જાંનકે શેદાહોતે,
ખાકીના હોતે મસદન છોડનાસોતે.

ચોક ૪

રંગત છોટી ૧૦

ફુરકત મેં તેરી ઘેરાહે મુજેસી તમને,
જલ ગયા જીગર બદલાહે રંગકહમને;

ટેક

સુલ ઝાકે જુલફ બલદાર સીતમે આજમને,
નીધાકા નશતર મારા બે રહમને;
તીરછીસી નીધાસે દેખા બેહરે શયમને,
તીર છાપન કીના કાલીબમેં ઇસદમને.

મીલાપ

કુછ સોચ જરાના કીના યાર મેહેરમને,
જલ ગયા જીગર બદલા હે રંગકહમને.

ચોક ૧

મૈલુત્ફ દીખાયા યારકે લુત્ફો કરમને,
ચાહમેં ચાકર દીયાચે બેહરે અલમને,
કર દીયા હે કુછ કુમરીસે લગે હેંભમને,
હે રાંઢા વેરાં ફીરે લગે નહી જમને.

મીલાપ

મે ગીલા કીયાહે યાર મેર બે બદમને,
જલ ગયા જીગર બદલાહેં રંગફ્હમને.

શોક ૨

તનહા કર દીના સુનો નેક ખુરંમને,
કુછ રીહા કીના મુજપે ઉલટ રસમને;
માશુક કીરાયા જેટા કીસી મરમને,
મરહમ કરે દુવા સીખલાયા કીસીનીકમને.

મીલાપ

યે વડા ગીરાયા જીનુકે જોશે તુખમને,
જલ ગયા જીગર બદલાહે રંગફ્હમને.

શોક ૩

કુછલા ખાતીરમેં ગુંજી લગા હે નમને,
દીલ હુંદે પીયા જીસ્વોંકી તેરી છસ છમને;
ગીરધારીપે કરી મેહેર વો શાહે ઉમમને,
કયા સમા બતાયા મહુત બાઇ હે સમને.

મીલાપ

કહે કાશીલાલ યે હાલ લીખા હે હમને,
જલ ગયા જીગર બદલાહે રંગફ્હમને.

શોક ૪

રંગતે છોટી ૧૧

મેક જરા બાતપે આપ અદુસે મીલકે,
ગયે બગલમેં ઉસકી બેઠ ફુલસેખીલકે.

ટેક

રહે ગયે મેરે અરમાન યેદીલમેં દીલકે,
તુ વાસતે લીઆ બોલ્ર સાથ બીસમીલકે;
બે રહમી કાંમ કરતેહો સદાં કાતીલકે,
ગેરોસે મીલતે હમે દેખ કીલ કીલકે.

મીલાપ

દાંનેન આખ બે તાબ રહાકું પીલકે,
ગયે બગલમેં ઉસકી બેઠ ફુલસે ખીલકે.

ચોક ૧

માહીસા મુજે તડપાયા જાંન હીલ હીલકે,
નહી દાંનીસતોં કે કાબ મેરે જાહીલકે;
કીસ ખતાપે હે તુ ખફા રહા કયું ચીલકે,
બે કબ્જ કીયા લાયક મુજકો ઇસ ગીલકે.

મીલાપ

યે જુલ્મ દેખ ઊડજાય હોશ કાબીલકે,
ગયે બગલમેં ઉસકી બેઠ ફુલસે ખીલકે.

ચોક ૨

દીલ ચાક જીગર હે ખાક કલેજા છીલકે,
એ આહકી આતીશ લગી દાગ તાઈલકે;
ઘુલ ગયા હું ગમ્મમેં વજન પડે હેં સીલકે,
હે પનાહ યાર પીસ ગયા હું બીચ તાલકે.

મીલાપ

યેક બાર મીલો યે મગાર હે માઈલકે,
ગયે બગલમેં ઊસકી બેઠ ફુલસે ખીલકે.

ચોક ૩

શુરૂ ગેબી કહે યે ઈશ્ક કામ કામીલકે,
કહે ગીરધરલાલ પરદેકા ઉઠા મેહમીલકે;
કહે ભણુત મેરે અદુલાયક જંલબીકે,
એ ગાકે ખ્યાલ કહે ડાહ્યા બીચ મેં ફ્રીલકે.

મીલાપ

કહે લલ્લુ સદાં રહેતા હું બીચ તાંમીલકે,
ગયે બગલમેં ઉસકી બેઠ ફુલસે ખીલકે.

ચોક ૪

રંગત છોટી ૧૨

જબકે ગબરૂ પનકા આલમ તેરાથા,
સતકે હોનેકા દમ કાયમ મેરાથા;

ટેક

દીલ મેરે તરફસે ફીરા અજમતેરાહે,
લાગર જહું મેં કે દીલબી કમ મેરાહે;
દુશમનોંસે મીલને કાયે મરમ તેરાહે,
મીલજાવ ખુશીસે ખુશીયે દમ મેરાહે.

મીલાપ

થાજબથા અસ્મે તે ગેદુ દમ તેરાથા,
સત કે હોનેકા દમ કાયમ મેરાથા.

ચોક ૧

પડ ગયા રંગ અબજર્દ સનમ તેરાહે,
બેદર્દહું મેં દીલ ખુશ ખુરંમ મેરાહે;
રકીબ કે ઉપર લુત્ફો કરમ તેરાહે,
ચલો ખુબ અલમસે છુટા ફહમ મેરાહે.

મીલાપ

જોબનમેં જુલ્મ ખુબસા જાલમ તેરાથા
સત કે હોનેકા દમ કાયમ મેરાથા.

ચોક ૨

આલાકી ચતરાઇ નાંકમ તેરાહે,
તુમ પડે નરમ તો દીલભી નરમ મેરાહે;
કુરામનોંસ મીલના અબદાયમ તેરાહે,
ના તેરે તરફસે ઈષ્ક ખતમ મેરાહે.

મીલાપ

ગુલરૂથા જબ તુ મુજે બીગમ તેરાથા,
સતકે હોનેકા દમ કાયમ મેરાથા.

ચોક ૩

ના ગવારા હમકો જુલ્મ સીતમ તેરાહે
કાઈ દમભમેં દમ પોંગેગા અદમ મેરાહે,
ગુરૂ ગેબી કહે ના કોઇ હાકમ તેરાહે,
ગીરધર કહે ઇષ્ક આરામ જખમ મેરાહે.

મીલાપ

ડાથા કહે મેરા તન જાંનમ તેરાથા,
સતકે હોનેકા દમ કાયમ મેરાથા.

ચોક ૪

રંગત છોટી ૧૩

જુઠ પનકે કોલ ઇકરાર મેં ક્યું કર ભુલું,
અબ શબાબ કે ઇન્કાર મેં ક્યું કર ભુલું

ટેક

અવલ થે ગલેકે હાર મેં ક્યું કર ભુલું
હો બેઠે દુશમન યારમેં ક્યું કર ભુલું;
ઉન દીનોં કે તેરે પ્યારમેં ક્યું કર ભુલું,
બાગ બાહાર હો ગયે ખારમેં ક્યું કર ભુલું

મીલાપ

ક્યા કીયા કીસીને કારમેં ક્યું કર ભુલું,
અબ શબાબ કે ઇન્કારમેં ક્યું કર ભુલું.

ચોક ૧

આદમ થે લયલા નીહારમેં ક્યું કર ભુલું
યેક બાતપે અગ તકરારમેં ક્યું કર ભુલું
જો શીરીં નીધાથી ચારમેં ક્યું કર ભુલું
સમ સાંમ હેવા દુધારમેં ક્યું કર ભુલું.

મીલાપ

હર વક્તકે જો દીદાર મેં ક્યું કર ભુલું,
અબ શબાબ કે ઈન્કાર મેં ક્યું કર ભુલું.

ચોક ૨

થી બાહાર સદાં ગુલઝારમેં ક્યું કર ભુલું
ક્યું ભુલું મેરે સરકારમેં ક્યું કર ભુલું,
લાચાર પેકી નાગારમેં ક્યું કર ભુલું,
દીદાર કે બદલેદારમેં ક્યું કર ભુલું.

મીલાપ

યે દીલકા મેરે ગુબ્બાર મેં ક્યું કર ભુલું,
અબ શબાબ કે ઈન્કાર મેં ક્યું કર ભુલું.

ચોક ૩

કહે ગેબી તુજે ગફ્ફારમેં ક્યું કર ભુલું;
તુ ઇલાહી હે સત્તાર મેં ક્યું કર ભુલું,
ગીરધર કહે બારંબાર મેં ક્યું કર ભુલું,
કહે ભભુત અયગમ ખારમેં ક્યું કર ભુલું.

મીલાપ

કાયા કે યાર દીલદાર મેં ક્યું કર ભુલું,
અબશબાબ કે ઈન્કારમેં ક્યું કર ભુલું.

ચોક ૪

રંગત છોટી ૧૪

ચલતા હે ચશ્મકા નાવકન્યારા તેરા,
આ ગયા ચક્કર લગ ગયા નીઝારા તેરા.

ટેક

નીહાલ કીયા હે આહ કીનારા તેરા,
આશીકોપે ફીર ગયા ફ્બનકા આરા તેરા;
હું ગદા શકલપે દેખ શરારા તેરા,
તીરછેશેદાસે નહીં યે ચારા તેરા.

મીલાપ

બવેંકમાં બલદારકા બારા તેરા;
આ ગયા ચક્કર લગ ગયા નીઝારા તેરા.

ચોક ૧

કરતા હે કત્લયે નીવા કટારા તેરા,
જંજાલમે ફસ ગયે દેખ ઇશારા તેરા;
તલ મલાયે તેગા લગા દુધારા તેરા.
કટી યાદ મે જીન્દગી હે ઇંગારા તેરા.

મીલાપ

ક્યું કડા હુવા ના જુલ્મ ગવારા તેરા.
આ ગયા ચક્કર લગ ગયા નીઝારા તેરા.

ચોક ૨

તુજ બાગપે ગુલ ગુલ બાગ બાહારા તેરા,
લીપટા હું દેખ કે જોબન પ્યારા તેરા,
જુલ્ફકારી હે બલદારને મારા તેરા,
કયા નજરકા નેઝા આજ સવારા તેરા.

મીલાપ

કછુ રીહા કર નહી તો યાર સીધારા તેરા,
આ ગયા ચક્કરલગ ગયા નીઝારા તેરા.

ચોક ૩

ગુરૂ ગેબી ગુપ્ત હો લીયા કીનારા તેરા,
કહે ગીરધર મારૂ આજ શીકારા તેરા;
લલ્લુ કહે લડલે શેર મદારા તેરા,
કહે ભભુત ભાલા માર દુબારા તેરા.

મીલાપ

હે આપ કીખફ઼ગી ખંજર સારા તેરા,
ખા ગય ચક્કર લગગયા નીઝારા તેરા.

ચોક ૪

રંગત છોટી. ૧૫

જીન દીનોસે આયા યાર મેરા જોબનમેં,
ઈષ્કકી લગી આશીકકો છીંટ સબ તનમેં.

ટેક

ચાંદની દીખાલેજા કોઇ દીન ચમનમેં,
દીલ ગાઢા ના રખ બીચાર કર લે મનમેં;
ના અમર રહોગે સદાં યાર દારનમે,
મલ મલક દસ્ત કેહતા હું હાલસેબનમે.

મીલાપ

કેહતાહું ગાજ નારહોગે ગબરૂ પનમેં,
ઇષ્કકી લગી આશીકકો છીંટ સબ તનમેં,

ચોક ૧

આઈહે અજલકીશાલ તુ મારે ફનમેં,
ખાર વાલે કીસબાતપે ગયા હું છનમેં;
તુ દીખા દીદ આકર તેરે આંગનમેં,
યે નેન કલા કરમીલજા નેક ચલનમેં.

મીલાપ

યે જાંસે ગવન કર મરેંગે લીયે ઠનમેં,
ઈષ્કકી લગી આશીકકો છીંટ સબ તનમેં.

ચોક ૨

ક્યા આસતે સાર સુરમા કેનેનનમેં,
મેં મુંદી તેરે હીજસે હું બે લછનમેં,
લેદરી આથી કહુ યાદ તેરી અગનમેં.
હમસે તારી મતહો રેહબર તુ રનમેં,

મીલાપ

જાલીસ હું પેન બેઠા યાર કફનમેં;
ઈશ્કકી લગી આથી કેકા છીંટ સબતનમેં.

ચોક ૩

ગુરૂ ગેબી બનાતે ખ્યાલ સદાં ગ્યાંનનમેં,
ગીરધર કહે ગુરૂકી સેન સદાં બદનમેં;
હે બજુત કામ લાયક લાખોં ગાયનમેં,
તેરી ગજીફાડદે ડાહ્યા લાખોં જનમેં;

મીલાપ

મગ્ન મહી બદનસે મીલજા તુ મસદનમેં,
ઈશ્કકી લગી આથી કેકા છીંટ સબતનમેં.

ચોક ૪

રંગત છોટી ૧૬

ગુજરી હે બજલ ઈશ્કમેં દીયા કદમહમ;
દીલકડા કીયા દીલરૂબાને કીયે નીકમહમ.

ટેક

બેબાંક કીયે લાયક એ યાર અદમહમ,
હંસલીયાથા તુ કીસ લીયે ન ખાતે ખમહમ;
કરદીયે છડે હાલસે તુને સનમહમ,
તુસ્સીવા મ્રતે દીલ લગી કરકે અજમહમ,

મીલાપ

તેરીયાદકા કાંટા લગે જુંબે કૃહમહમ;
દીલ કડા કીયા દીલરૂબાને કીયે નાકમહમ.

ચોક ૧

છલ્લીયા હે દીલના અકલસેહે કાયમહુમ,
ના જાંનાથા ઝાલીકી તેરી રસમહુમ.
હે દીયા ચાક સાંનપે ખા ગયે ગમહુમ,
અશ્કકી રેખ ના માટે સોપાય અલમહુમ.

મીલાપ

ઝુટે બાલે બતલાકે કીયે ગરમહુમ,
દીલકડા કીયા દીલરૂબાને કીયે નીમકહુમ.

ચોક ૨

નથલીયા હે મન કર દીએ હેં ચસ્મે નમહુમ.
રહે દુર નુર દીખલાકે રહે ચાંથમહુમ.
બાજુ રહે કે જીનેસે કીયેહેં કમહુમ.
બીંદછુસી લગાદી આગ સહે જખમહુમ.

મીલાપ

રખ દીલમેં અનવટ જલાકે કીયે ભસમહુમ.
દીલ કડા કીયા દીલરૂબાને કીયે નીકમહુમ.

ચોક ૩

ગેબી કહે પાયજાબ દીદ બેદરે શયમહુમ,
સર ઓર માટે લાખોંઇ પાય દીરમહુમ,
તોડાહે અદુકા ખ્યાલ કહે ગોરધર હમહુમ,
ગઈ કડી કડા સબ તુટ બના કહે સમહુમ.

મીલાપ

કર કલામીલો કહે ડાબા ઈશ્કપે હુમહુમ,
દીલ ઠડા કીયા દીલરૂબાને કોયે નીકમહુમ.

ચોક ૪

રેગત છોટો ૧૭

ગાનેકા ચાહ હાલકર ભુલ્તાલાદેતેહેં,
શેખીબાજોંકે જીગર છીલા દેતેહેં.

ટેક

ભેરીપે બેર કર સીના કૂટાદેતેહેં,
ચાતર ચકોર કે જબપટાદેતેહેં.
ચાંડ જાય છંદસે ઉસે છટા દેતેહેં,
દુશમનકા લગાકે અગન ઘટાદેતેહેં.

મીલાપ

હંસ હંસકે હાખલે આજ ઢીલાદેતેહેં
શેખી બાજોંકે જીગર છીલાદેતેહેં.

ચોક ૧

કીતને અંગેજ હે પડે ફુલાદેતેહેં,
કમ્મુતરસ કરેના જીસે સુલાદેતેહેં;
હાલે હોશાંના કર અધર ઝુલા દેતેહેં,
હીરેસે છંદ કાંટે મેં તુલા દેતેહેં.

મીલાપ

ચીલ્લાય અદુકા ખાક મીલાદેતેહેં,
શેખી બાજોંકે જીગર છીલાદેતેહેં,

ચોક ૨

મુરગેકીતરાં તડપાકેછેડદેતેહેં,
ચંડુલ બાજોંકા પર ફકેડ દેતેહેં,
શાઇર હોતા તાહર ઊખેડ દેતેહેં,
જાહીલકા ગુમર દંગલમેં હડદેતેહેં.

મીલાપ

બદમાસ ચોર કા બર હોગીલાદેતેહે,
શેખી બાજોંકે જીગર છીલાદેતેહે.

ચોક ૩

ગીદડસે અદુ દંગલસે ઉડાદેતે હેં,
કોકીલા શબ્દસે છંદકા ગાદેતે હેં,
રટદેવ યે ગીરધર ખ્યાલ લીખા દેતે હેં.
લેલી શાઇરકી કુતે વોઢા દેને હેં.

મીલાપ

કહે કાણાલાલ હમસુના જીલાદેને હેં,
શેખીઆંકે જીગર છીલા દેતે હેં.

ચોક ૪

રંગત છોટી. ૧૮

સમજુ છો નાર માંની લો વાત હમારી.
ઘણા દીવસ ગુજર્યા ફરતાં પાછલ તારી.

ટેક

મેં તારે કારણ ઘણાંક કાંમ કર્યાં છે,
દીન રાત યાદમેં નેણે નીર ભર્યાં છે.
પથ્થરને કીધા દેવ ના કાજ સર્યાં છે,
કાંમની તેં કામણ કરીને મન હર્યાંછે.

મીલાપ

ફંદામેં ફસાયો થઇ ફજેતી મારી,
ઘણા દીહસ ગુજર્યા ફરતાં પાછલ તારી.

ચોક ૧

સુંદર સ્વરૂપ જોઇને લલુતા લાગી,
તારાં વચન સાંભલી હૈયે ગોલી વાગી,
તારૂ તેજ જોઇને થઇ બેઠા વેરાગી,
તજી ઘરની નારી કાંમાગ્નની જાગી

મીલાપ

નિંદ્રા ના આવે ગ્રણકીને જોઉ પ્યારી,
ઘણા દીવસ ગુજર્યા ફરતાં પાછલ તારી.

ચોક ૨

સૌ સગાં સહોદર તજ્યો મિત્ર બહુ વાહાલા,
રોજગારને ધંધા તજી ભજી તુજ માલા;
ના સુજે લાજ કે કાજ લોક કહે લાલા,
આ કબુલ કરજો માહારા કાલા વાલા.

મીલાપ

વાગ્યું છે ત્રફનું બાણુ મુને બહુકારી,
ઘણા દીવસ ગુજર્યા ફરતાં પાછલ તારી.

ચોક ૩

કહ્યું થોડુ માટે ઘણુંક માની લેજો,
ઝટ જવાબ મોહોટી મેહેર કરીને દેજો;
કંઇ કાંમ આપને જોયતુ કરતુ કેહેજો,
ના થાય ફરજની વાત વિચારી રેહેજો.

મીલાપ

ગીરધર ભણુત કહે ડાહ્યા નાર ધુતારી,
ઘણા દીવસ ગુજર્યા ફરતાં પાછલ તારી.

ચોક ૪

રંગત છોટી ૧૯

મુજપર રૂઠયાં માનુની તમે શા માટે,
તનમન સોંપી કરી પ્રીત શિશના સાટે.

ટેક

કહયો નથી કડવો બોલ ખોટા કે ખારો,
વંકાયાં તમે શો પડયો છે વાંક હમારો.
બતલાવી પેહેલાં તો પ્રીત સ્નેહ કરી સારો,
અતિશય કરી ઘેલો હેત પ્રીત કેમ હારો;

મીલાપ

જોઈ જુલમ તમારો કે'તાં કાલજુ ફાટે,
તન મન સોંપી કરી પ્રીત શિશના સાટે.

ચોક ૧

ગભરાય છઉ કાલજામેં કંઈ કઈ થાયે,
વિચારમેં મુજને રાત દીવસ વહી જાયે;
છે ગુપ્ત દર્દ કાંઈ આગળ નહીં કહેવાયે.
જો કહુ તો ફજેતી થાય લોક ગુણ ગાયે.

મીલાપ

કયું કહાણ થાયું મન મલતાં નથી કંઈ વાટે.
તન મન સોંપી કરી પ્રીત શિશના સાટે.

ચોક ૨

હશી હશીને મળતાં મને યાદ આવે છે,
છઉ જરૂર જાશે શોને તરશાવે છે;
મને ફોગટ કીધો ફજેત લોક ચાવે છે,
તારા મનમેં કંઈ નથી માહારે દુખ હાવે છે.

મીલાપ

સુખ સઘળું ગયું ને ક્રોધ કાળજુ ચાટે.
તન મન સોંપી કરી પ્રીત શિશના સાટે.

ચોક ૩

શિખવ્યું છે કોઈયે કે એ છે નમાગ મનથી.
સાચુ કહો સમજે માહારા સત્ય વચનથી,
આ સતાવ્યાનો બદલો લે પ્રભુ મોજનથી.
કહે ગીરધરલાલ નહી માનો નાર સોગનથી.

મીલાપ

કહે હાથાલાલ ના ઉતરશો ઊંડા ઘાટે,
તન મન સોંપી કરી પ્રીત શિશના સાટે.

ચોક ૪

રંગત છોટી ૨૦

તમેં હશીને બોલો આંટી કાહાંડી નાખો,
શો મરમ છે મનમેં મેહેર માહારા પર રાખો.

ટેક

આ રૂપ કુપ પર ભુપ સરીખા ભુલ્યા,
મુની સરખા મોહ્યા સ્નેહ સાગરમેં ડુલ્યા,
હમે પણ હર્ષથી ફંદમેં તારા ફુલ્યા,
ના થયું કાંમ ને અધર હીંચકે ઝુલ્યા.

મીલાપ

કોઈ દીવસ કરો ને મેહેર હેત બહુ દાખો,
શો મરમ છે મનમે મેહેર માહારા પર રાખો.

ચોક ૧

નવ જોબન છે ભરપુર ને સોલ સજ્યા છે,
મુખ ચંદ્ર બીંબ આકારની બહુ મજ્યાછે,
અતિ અલંકાર જોઈ ખાકું લોક તજયા છે.
ઠમકો જોઈ સર્વે તારા જાપ ભજયા છે.

મીલાપ

નથી જોર જુલમ કે તમ પર કંઈ ઈલાખો
શો મરમ છે મનમે મેહેર માહારા પર રાખો.

ચોક ૨

આણો મનમે ઉલ્લાસ ને પાસે આવો,
જેવા તેવા પણ તારાને ના તરસાવો;
અંગથી અંગ ભીડાવી પ્રીત પાંનને ચાવો,
જોબન જાશે ને દાવ નહી આવે આ હાવો;

મીલાપ

મૃગ નેન બાંણ મારીને કરો છો શાખો,
શો મરમ છે મનમે મેહેર માહારા પર રાખો.

ચોક ૩

ના કરશો રીસ આ કહ્યું તે ખોટું માની,
એ સત્ય સમજીને વાત રાખજો છાની,
કહે ગીરધરલાલ સમજુ છો સારા જ્ઞાની,
કહે ભજુત પ્રભુને ભજો એ સૌ હેવાની.

મીલાપ

કહે ડાહ્યાલાલ સૌ જન્મ બગડશે આખો,
શો મરમ છે મનમે મેહેર મારા પર રાખો.

ચોક ૪

રંગત છોટી ૨૧

ઘડી ઘડીને પલપલ તાહારી યાદ મુને આવે,
ના સુતાં સુખ્ખ ખાવું પીવું ના ભાવે.

ટેક

વશ કરણી આંખથી વશ કીધુ જગ આખુ,
દમકાથી કંઈ ગયા ડરી સંતને સાધુ,
જોઈ લટકો તારો બાંણુ મેં હૈયે ખાધુ,
મન મસ્ત કહે હું વ્રેહ તાપમે વાધુ.

મીલાપ

નખરાંથી નાર તુ નેન ખુબ નચાવે,
ના સુતાં સુખ્ખ ખાવું પીવું ના ભાવે.

ચોક ૧

ભર જોબન ભાંમની રૂપે રંભા જેવી,
સીંહલ કીસોલેકલાસ ધીરી કેવી,
અતિ અલંકાર બોહોતંર ને બુદ્ધિ તેવી,
ગુણ અગણીત છે આ વાત ને માંની લેવી.

મીલાપ

શાંણા જનને પણ તાહારો સ્નેહ સતાવે.
ના સુતાં સુખ્ખ ખાવું પીવું ના ભાવે.

ચોક ૨

આવે છે યાદ તાહારી મુજને રહી રહીને,
જીવ ઊછાલા મારે હૈયેથી કંઠે થઈને;
મન થાય કે તાહારી બેસુ માળા લઈને,
શું કરૂં કોઈને કહીને રહુંછુ સઈને.

મીલાપ

ભમરા સરખું મન થઇને જીવ ભમાવે,
ના સુતાં સુખ્ખ ખાવું પીવું ના ભાવે;

ચોક ૩

હૈયાનાં હાર ને દોર કાલજાની છો,
આ પ્રાણથી મુજને પ્યારાં બહુ પ્યારી છો,
કહો સુને તમે શી વાત ઊપર રાજી છો,
તે વાતે હું રાજી છું મારાં સાથી છો.

મીલાપ

કહે ગીરધર ડાહ્યાલાલ તજો સૌ હાવે,
ના સુતાં સુખ્ખ ખાવું પીતું ના ભાવે.

ચોક ૪

રંગત છોટી ૨૧

માહારા મનની વાત ના બની નાર તાહારાથી,
ના થયું કામ નહીં થાય પ્યાર માહારાથી.

ટેક

અથડાવ્યો અતિશે પાછલ ફરાવી તાહારી,
ફંદામેં ફસાવી હશીકરાવી માહારી,
લાલચે લોભીને પ્રીત દરાવી તાહારી,
ના સર્યો અર્થ ના ગરજ ધરાવી માહારી.

મીલાપ

રાખીશુ નહીં બોલ્યા વેહેવાર તારાથી,
ના થયું કામ નહીં થાય પ્યાર મારાથી.

ચોક ૧

જોબનનું જોરને જોઇને મસ્તી તાહારી,
તેં તનમેં ના જાંણી ઘણીક તસ્તી માહારી,
દિવસે દિવશે બહુ કલા છે હસ્તી તાહારી.
શા કારણ મુકી વાત તેં લસ્તી માહારી.

મીલાપ

ના બની વાત નક્કી વિચાર તાહારાથી,
ના થયું કામ નહીં થાય પ્યાર માહારાથી.

ચોક ૨

જો પથ્થર પૂંજયા હોત કરી પ્રિતિ તાહારી,
તે ફળત દેવ થઈ પુજા જોઇ નિતી માહારી,
થયો તો આશીક જોઈને સ્થિતિ તાહારી
હાર્યો છું સઘળી બાજી ઝીતી માહારી.

મીલાપ

વહિ ગયો માહારો જન્મ વિચારતાહારાથી,
ના થયું કામ નહીં થાય પ્યાર માહારાથી.

ચોક ૩

આવું જાણી મેં છોડી આશા તાહારી,
નક્કી થઈ ગઇ છે આજ નિરાશા માહારી,
ભુલ્યો તો ભાંમની મીઠી ભાષા તાહારી,
કેહતામેં કંપે નાર આ સ્વાશા માહારી.

મીલાપ

ગીરધર ડાહ્યા કહે નથીં સાર તાહારાથી,
ના થયું કામ નહીં થાય પ્યાર તાહારાથી.

ચોક ૪

રંગત છોટી ૨૩

કોઈ માહારૂ માંનો પર આથી ન કરશો પ્રિતી,
અજાંણુથી કીધી તેના પર બહુ વીતી,

ટેક

જર જાય ગાંઠનો જોબન તનનું ઘટશે,
ચે વ્રેડનો વ્યાધી કોઇનાથી ના મટશે,
મીઠુ બોલીને માલ તમારો ઝટશે,
કરી કપટ પછી દઈ દગોને પાછી હટશે.

મીલાપ

અનર્થ નારમે ઘણો કરે અનીતિ,
અજાંણુથી કીધી તેના પર બહુ વીતી.

ચોક ૧

ખોટા બહુ ખાય સોગન ખુશી બહુ રાખે,
દુશમનની દોસ્તી કરીને મારી નાખે,
એક છોડે બીજા તીજાનો રસ પણ ચાખે,
શરમાય ને શાંણી થાય સતી પણ દાખે.

મીલાપ

ભાઇયો સમઝો પરનારમેં છે બહુ ભીતી,
અજાંણુથી કીધી તેના પર બહુ વીતી.

ચોક ૨

તન મન ધન સોંપો પણ એ નથી થાવાની.
પૈસાની પ્રેમદા જર ધુતી ખાવાની,
સજ્જનમેં વધારી વેર ઝેહેર પાવાની,
દઈ દગો અંતે બીજાના ગુણ ગાવાની.

મીલાપ

શાંણી છે સૌમે કોઇક જાણે સૌ રીતી,
અજાંણુથી કીધી તેના ઉપર બહુ વીતી.

ચોક ૩

અવગુણ છે અતિ થોડામેં સાર કહ્યો છે,
તે સમજુ સદ્ગુણીઓયે મન લહ્યો છે.
કહે ગીરધરલાલ જેણે એ છંદ સહ્યો છે,
તે ખરાબ થઇ જીવતા નર્કમેં રહ્યો છે,

મીલાપ

કહે ભણુત ડાહ્યા હારશો બાજી જીતી.
અજાંણથી કીધી તેના પર બહુ વીતી.

ચોક ૪

રંગત છોટી ૨૪

એક ઈષ્ટ ભજો સૌ તજીને વાત કપટની.
એ પુરણ બ્રહ્મ જાણે છે વાત ઘટ ઘટની.

ટેક

આ કામ ક્રોધ મદ લોભ મોહને ત્યાગો.
મીથ્યાભિમાન મેહેલીને ધ્યાનમેં લાગો.
મમતા માયા મુકો ને ઉંઘથી જાગો.
ભુલો સૌ ભ્રમણતા ભેદ મનના ભાગો.

મીલાપ

ખરા મનથી ખોઇ નાખોને વાત નિકટની
એ પુરણ બ્રહ્મ જાંણે છે વાત ઘટઘટની.

ચોક ૧

ભવસાગર પાર ઉતરવુ ઘણું કઠણ છે,
જમ દુતનું ભારે જોર પાપનું રણ છે,
આ પાપ કરેલ પુછે દુખ અગણ છે,
શો દેશો જવાબ ખોટીયે ખોડ ખાંપણ છે

મીલાપ

દોહલો છે જમનો ડંડ વાત દોહવટની
એ પુરણ બ્રહ્મ જાંણે છે વાત ઘટ ઘટની.

ચોક ૨

તજો પરસ્ત્રીની પ્રિત દગો પણ ચુકો,
હરી હરી ભજો સૌ તજો ને મમતા મુકો,
ભકતોમેં થાશે નામ પ્રભુને ઝુકો,
ચોરાશી ફેરો ટળે એ રસ્તો ટુંકો.

મીલાપ

સૌ સત્ય માનજો વાત છે ખરા વટની,
એ પુરણ બ્રહ્મ જાણે છે વાત ઘટ ઘટની.

ચોક ૩

તેવુ ભલુ થાશે કરસો જેવી કરણી,
કહે ગેબી નાથ સૌ રહો સદા આચરણી,
ગીરધારી કહે કરણી તે પાર ઉતરણી,
આ ભભુત ભઈએ ભક્તિ વાતને વરણી,

મીલાપ

કહે ડાહ્યાલાલ મતી ભ્રષ્ટ રહે લંપટની,
એ પુરણ બ્રહ્મ જાંણે છે વાત ઘટ ઘટની.

ચોક ૪

રંગત છોટી ૨૫

મને દગો કર્યો તેમાં શું તમને ફળ છે,
ગમશે ના પ્રભુને દગાનું તારૂં બળ છે,

ટેક

એ દગો સગો થાવાનો નથી મન ધરજો,
છોડો પ્રીત દુશમન થયાં તે સુખે ફરજો,
અંતરથી આશરવાદ યાદ બહુ કરજો,
કરણીથી પાર ઉતરણી પ્રભુથી ડરજો,

મીલાપ

મળીને મારવુ મોટો તમારી કળ છે,
ગમશે ના પ્રભુને દગાનુ તારૂ બળ છે,

ચોક ૧

જો દગો કીધો ભરથરીને પીંગલા કાંમી,
રાજા થયો યોગી અંતે નાર દુખ પાંમી,
કરી દગો હરી જાંનકી રાવણે નાંમી,
પલમે થયો પ્રલેય કોપ્યા અંતરયાંમી.

મીલાપ

ના કરે દગો ધન તે અવતાર સુફળ છે,
ગમશે ના પ્રભુને દગાનું તારૂં બળ છે,

ચોક ૨

કર્યો કંસે દગો કૃષ્ણને મારવા ધાર્યું,
ક્ષય ક્ષણમાં કર્યો ને કાજ દેવનું સાર્યું,
કૌરવે પાંડવને દગેથી હીત્ત વિચાર્યું,
થયા નાશ નીકંદન કુલ સૌ તેનું માર્યું,

મીલાપ

માટે મન સમજો દગાનુ કામ અફળ છે,
ગમશે ના પ્રભુને દગાનું તારૂં બળ છે,

ચોક ૩

ભસ્માસુર ભશ્મ દગાથી થયો બળીને,
એવા અનેક દાખલા છે કહુ કળીને,
મારશો નહીં માંનની કોઈને મળીને,
કહે ગીરધરલાલ પ્રભુ લેશે તને છળીને.

મીલાપ

આ ડાહ્યાલાલ કહે સમજો પ્રભુ અચળ છે,
ગમશે ના પ્રભુને દગાનું તારૂં બળ છે,

ચોક ૪

રંગત ખડો ૧

માલતીમેં મધુ સુદન મોગરેમેં મોહન મત વાલાજી,
કમલમેં કમલાપતિ જુઇમેં જુગદીશ ઇશ જપ માલાજી.

ટેક

ગુલાબમેં ગીરધારી લાલ ગોટેમેં ગોવીંદ બાસ કરે,
મદન બાંનમેં મૂરલીધર બદલામેં બીહારી રાસ કરે;
કેતકીમેં કરૂણાનિધિ કેશરમેં કેશવજી સ્વાસ કરે,
નરગીસમેં નારાયણ કડેમેં કહાંન સ્તુતિ સબ દાસ કરે.

મીલાપ

દાઉદીમેં દાંમોદર કેવડેમેં હે કૃષ્ણ યે કાલાજી,
કમલમેં કમલા પતિ જુઈમેં જુગદીશ ઈશ જપ માલાજી.

ચોક ૧

જાસુદીમેં જસુદા કે લાલ હે અગરમેં અમર આપ સહી.
ચંબેલીમેં ચીત્ત ચોર તગરમેં તુલસીપતિ સુન જુઠ નહીં,
મરવેમેં મુરારી આપ કૃપાળુ કપાસમં હે સત્ય કહી,
મધુ માલતીમેં માલક વિષ્નુ કાંતમે વો જહી જહી.

મીલાપ

જાઈમેં જાદુગર બપોરમેં બીશ્વપતિ અતિ આલાજી,
કમલમેં કમલાપતિ જુઈમે જુગદીશ ઈશ જપ માલાજી.

ચોક ૨

ગુલશબ્બોમેં ગુંજ બિહારી સેવંતીમેં સીતાપતિ કહો,
હરસાનગારમેં હરી કરણમેં કરનહાર ચીત બાત લહો,
દોનેમેં દીનાનાથ પોયનમેં પૃથ્વીપત કે ચરણ ગ્રહો.
નિરમાલમેં નીરનાથ નરીમેં નરસંઘ જીનકે શરણુ રહો,

મીલાપ

પડો પાંદડીમેં પ્રભુ ચંપેમં ચીત ચોરકા ચાલાજી,
કમલમેં કમલાપતિ જુઈમેં જુગદીશ ઈશ જપ માલાજી,

ચોક ૩

બોરસલીમેં બુદ્ધિદાયક આસુનીમેં આનંદ નદન,
સુર્ય ફુલમેં સુર્યફુલી ગેંગદેમેં ગદાધર શામ વદન.
ચંદનામેં તાર ચંદ્ર ફુલમેં ચરચા કૃષ્ણકી કરો સદન,
ધતુરેમેં ધીર આકડેમેં હે અજર રહે મન મદન.

મીલાપ

ગુલે બાસ ગુર ગેબી હજાગ ગીરધર લાલ કથલાલાજી,
કમલમેં કમલા પતિ જુઇમેં જુગદીશ ઈશ જપ માલાજી.

ચોક ૪

રંગત ખડી. ૨

રાંમ ફુલમેં રહે રાંમચંદ્ર સીતા ફુલમેં સીતામાઈ,
ફુલેમેં હે કૃષ્ણ મુરારી જામફુલમેં જાદવરાઈ.

ટેક

નારગીમેં નરહર બસે પપૈયેમેં પુરશોતમ સહી,
ફનસમેં ફરશુરામ અવતારી કેરીમેં કેશવ જીકર કહી,
શ્રીફુલમેં શ્રીનાથ બીરાજે ઈનારમેં ઈંદર ભુલ નહી,
જાંબુમેં જુગદીશ બીરાજે રોમ રોમમેં જહી જહી.

મીલાપ

બેરમેં બ્રીજબાસી સુનો ઇંજીરમેં ઈશ્વર મેહમા ગાઇ,
ફુલેમેં હે ક્રીષ્ણ મુરારી જાંમફુલમેં જાદવરાઈ.

ચોક ૧

કમરકમેં કમલાપતિ હે વો બીલેમેં બીલીધર આપ,
ચીકાત્રામેં ચીતચોર રહે કોઠેમેં કાંનકા કરલો જાપ,
લીંબુમેં લલીતાપત હે આવલેમેં અંગ રક્ષ પ્રતાપ,
રાયનમેં રઘુબીર ધીર કરમદેમેં કૃપાકર કટ જાય પાપ.

મીલાપ

સેતુરમેં સહસ્રાર્જુન આર ગુલરમેં ગંગધર મેહમા છાઈ,
ફુલેમેં હે કૃષ્ણ મુરારી જાંમફુલમેં જાદવરાઈ.

ચોક ૨

અનારસમેં અમર ફાલસેમેં ફાગુન કે બનમાલી,
કઉલેમેં કઊસલ્યા કે પુત્ર અંગુરમેં અજરનાથા કાલી,
ખડબુચેમેં ખેલે પ્રભુ કાકડીમેં કૃપાકર દે તાલી,
સકૂરજલમેં શાંમ સકરટેટીમેં સલુણુ મુરતી આલી.

મીલાપ

ગુંદેમેં ગુંજ બિહારી બસે ગીનાલેમેં ગીરજાબાઇ;
કેલેમેં હે કૃષ્ણ મુરારી જાંમફલમેં જાદવરાઈ.

ચોક ૩

સીંગોડેમેં સીતાપત બસે દ્રાક્ષમેં દેવ રેહેતેં હે અજર,
જાયફલમેં જાદુગર કાંન સેલડીમેં શાંમ કહો બડી ફજર,
ટીમરૂમેં તીન દેવ તાડફલીમેં વો તારણ બડીગજર,
મકાઈમેં મહાબીર બસે ગુરૂગેબીનાથ કહે વો હૈં બજર.

મીલાપ

ગીરધરલાલ ઓર ભભુત કહે ડાહ્યા લાલ સબકુ ભાઇ,
કેલેમેં હે કૃષ્ણ મુરારી જાંમફલમેં જાદવરાઈ.

ચોક ૪

રંગત ખડી ૩

મહંમાયા મહા કાલી દુષ્ટકા મારે બેસલેકે બીકરાલ,
ક્રતાંત્ત રૂપ કાલીકા ભયંકર માહાચંડી બન રહી કૃતકાલ.

ટેક

કેશ છુટે કૈત કાલ કીયા કયા કાંમ ભરા સીંદુરસેં કપાલ,
માર માર મુંસે કહેતીહે નેન ઝલક જેસેહી મસાલ,
બીસાલ બાહુ બીસ બડે હતીયાર બાંનવો ભીંડી માલ,
સીંહ સવારી સતી ચલી સંગ્રામ કે ખાતીરવો ફીલ હાલ.

મીલાપ

બાવન બીર બડે બલવંત હે બટુક ભૈરવ રૂપ બીસાલ,
ક્રત્તાંત રૂપ કાલીકા ભયંકર માહા ચંડી બન રહી કત કાલ.

ચોક ૧

ચલી ચાખને દાનવ ચંડી ચૌસઠ જોગની બાજે તાલ,
સારંગી સીરનાઈ સીંગ વાં સજે બજે ભારી ભોપાલ,
હવે દેખ દેવીકા દાંનવ દીલમેં ખોફ આઈ જંજાલ,
મહીશાસુર કે ખડે મુકાબીલ સતી કહે તુંહાસમાલ.

મીલાપ

અસુર મારે અસંખ્ય અંબે દુ'ટાપે ડાલીખલખાલ,
કતાંત્ત રૂપ કાલીકા ભયંકર મહાચંડી બન રહી કત કાલ;

ચોક ૨

લંગુર લીયા ત્રીશુળ લંબી તલવાર માર કંઇ દીને ઘાલ,
રણમેં રાક્ષસ મરે રૂધીરકી નદીચલી વાંહોકે લાલ,
ભૈરવ ભુત ભમ રહે વો ડાકન શાકન ખુંપીને ભરથાલ;
જોગની જય જય કહે જબાંસે જપે જાપ દીયે દુષ્ટ નીકાલ.

મીલાપ

સારી સૈન શત્રૂકી સફા કર ચંડીને વાં કીયા સવાલ,
કતાંત્ત રૂપ કાલીકા ભયંકર માહાચંડી બન રહી કતકાલ.

ચોક ૩

અંગવાકે મદીરા પીકે વો માતકીયે દુશમન પયમાલ,
મહીશાસુરકો માર કહે કોઈ ઓર દીખા કરદું બે હાલ,
સુર સનકાદીક શંકરઆદી કહે આપતુ હે પ્રતિપાલ
ગેબીનાથ ગુણ ગાય તેરેતુ ગજબ મેરે દુશમનપે ડાલ.

મીલાપ

ગીરધરલાલ વો ભભુત કહે ડાલા કે શત્રૂ કર નીઢાલ,
કતાંત્ત રૂપ કાલીકા ભયંકર મહાચંડી બન રહી કતકાલ..

ચોક ૪

રંગત ખડી ૪

મન મુરખ તુ માંન લે કહના જગમેં ભરમ રહે તેરા,
કલજુગમેં ભજ રાંમ કામ હો માંન મુઢ કેહેના મેરા.

ટેક

કલી કાલકે અંદર દુનિયાં ભ્રષ્ટ હુઈ ભાઇ સમઝો,
બ્રહ્મ તત્વ બ્રાહ્મણકે ગયે વો મતિ ભ્રષ્ટ છાઈ સમઝો,
મેઘ વૃષ્ટ હુઇ મંદ ધર્મપે છેદ નિતિ આઈ સમઝો,
શૌર્ય ગયે સુરોકે હુવે ન્યાઈ યે અન્યાઇ સમઝો,

મીલાપ

સતિ વૃત ગયે છુટસખુન યે સત્ય પાપકા હે ડેરા,
કલજુગમેં ભજ રાંમ કાંમ હો માન મુઢ કહના મેરા,

ચોક ૧

દાતા દુષ્ટ હો કર બેઠ પાપી ખુશ હો કર ખાતે હેં,
ભકતોંકા ફાંકે પડે હરાંમી ફીરે હીરે મદમાતે હેં,
બેદ બચનોંકા છોડ ધર્મ દુસરે કેબ્રા ગુણ ગાતે હેં,
સત્ય કૃત વો તીરે દૂર સો આ ખીર નર્કમેં જાતે હેં

મીલાપ

સતિસો ભૂકી મરે વો હરજાઈકા લાલ રેહેતા ચેહેરા,
કલજુગમેં ભજ રાંમ કાંમ હો માંન મુઢ કહેના મેરા.

ચોક ૨

પૃથ્વીકંપ હરશાલ હે સ ગોવાં ઓખાર હર બાર કરે,
મુરખ અશ્વ પર ચડે વો પંડિત પેરોપેરપસાર કરે,
કુંવારી ધર લે ગર્ભ સતી વો કહાવે પતિ હજાર કરે,
મોક્ષ સમજે નીંદા જો પરાઇ દુશમન દાયા યાર કરે.

મીલાપ

ઇસ કલીયુગસે પ્રભુ બચા ભકતોને આજ તુજકો ટેરા,
કલયુગમેં ભજ રાંમ કાંમ હો માંન મુઢ કહેના મેરા.

ચોક ૩

ધર્મ કર્મ હુવે બંદ દેવ જડ હુવે યે કલયુગ કે મ્યાંને,
પુન્ય ગયા પાતાલ લક્ષ્મી બંદ હુઈ સબ જગ જાંને.
કળિયુગકા કથ કહા હાલ ગુરુ ગોપીનાથ ગુણ પેહચાંને,
ગીરધારીલાલકે ખ્યાલ હાલ સુનતે શાહીર લેકે શાને.

મીલાપ

અજુન લલ્લુ ડાહ્યાલાલ કહે ઈશ્વર ભાઈ ભજતા પેરા,
કલયુગમેં ભજ રાંમ કાંમ હો આંન મુહ કેહના મેરા.

ચોક ૪

રંગત ખડી ૫

કૃષ્ણ કાંહાંન કંસાંક નીકંદન કરે કાંમ સબકે પાલક,
કેશવ કુરણા નિધિ કૃપાળુ કંઈ ક્રુરકે કહે ટાલક.

ટેક

કરા કોપ કંસકા પછાડા કૃપાદ્રષ્ટ દુનિયાંકે કરક,
કલેશ કાટે કુલ દેવનકે કીયા કાજ લાજ રખ તોડ કલક,
કમલા કે રાધા કે લલીકે પતિ કુબરી તન કીયા કનક,
કોટીક કામ લાજે કાંન્તિસે મુકટ ઝલક પર મન છક છક,

મીલાપ

કહુ કથા કયા ગોકુલકી કરે રાસ સભી જનકે પાલક,
કેશવ કુરણા નિધી કૃપાળુ કંઈ ક્રુરકે કહે ટાલક.

ચોક ૧

કાલીંદ્રીકા કાલીનાથકે કીયા કાર સુખ કે દાયક,
કસક કાટકે કુલ જુંમનાંકી નીરમલ જલ કીના લાયક,
કાંમ ધેનોકા કરકે સજીવન કાંહાંન કુશલ કીના વાયક,
કુંમ કુંમ કેશર કસ્તુરીકા કરે તીલક સબ ગુણગાયક,

મીલાપ

કાલ કાલકે લાલ નંદકે કાંમીક ગોપીકે ખાલક,
કેશવ કુરણા નિધિ કૃપાળુ કંઈ ક્રુરકે કહે ટાલક.

કુંજમેં કરકે રાસ કાંહાંન કુછ કુછ લીલા દેખે તક તક,
કરસે કરલે પકડ સકીન કે કરે રામ દીલસે છક છક,
કરતાલી ઢોલક કી કડુ કયા મઝા નાચ કરતે થક થક,
કરકે કલા કયા ખોલા ચંદ કુંજન બન કયા દેખા ઝક ઝક,

મીલાપ

કમલ નેનમેં કીકી કાલી કાજળ કામણકી હે ઢાલક,
કેશવ કુરણા નિધિ કૃપાલુ કંઈ કૂરકે કહે ટાલક.

ચોક ૩

કુમરી કર કાંમની કાજ કરે રાજ દુષ્ટ કાંપે કોટીક,
કંઈ દહીતકા કુટે કાટે કુલક કાંમ પ્રગટે હેં ઠીક,
કથક કથા કહે ગેબી કુશલ કલ્યાણ કરે આ મેરે નજીક,
કર ધર કષ્ટ નાશક કેહ ગારેવર કરો દુષ્ટકો હી ધીક ધીક,

મીલાપ

કેકકા કથ કહા ખ્યાલ કયા ગાકે કહે તેરા મુકાલક.
કેશવ કુરણા નિધિ કૃપાલુ કંઈ કૂરકે કહે ટાલક,

ચોક ૪

રંગત ખડી ૬

દીખાના જઅંદાજ વો નખરે દીખા કુબન વો અદાચલી
કેહેર ચલા ઓર કજા ચલી જો ઝલક દીખાદીલરૂબાચલી.

ટેક

તેગ ચલી વો તબર ચલી બસ જીગરકો ઉસકી નીધા ચલી,
રૂખે મુનવ્વર જતાકે જુદકે ઝુકાકે રૂખંદા ફીરા ચલી,
કેહર ચલા નાગનભી ચલા આ જુલમ સીતમકર જતા ચલી,
નીધા ફેરાકે રંક આહને દેખા ઉસીદમ જદા ચલી,

મીલાપ

ખુશી યે દીલ હો રકે વો દહને બલા ચલી કર બલા ચલી,
કેહેર ચલા વો કજા ચલી જો ઝલક દીખા દીલરૂબા ચલી.

ચોક ૧

હુર ચલી યા પરી ચલી યા નુર ચલા કર કલા ચલી,
દીલચલા દસ્ત અંદાઝ ચલા બેવફા ચલી બેહયા ચલી,
પુરશીકનચલી દીલ જલા ચલી વો બનાકે બેશક ગદા ચલી.
હંસા ચલી વો રુલા ચલી ઓર કહીંકો કરગમ જદા ચલી,

મીલાપ

સખ્ત યે દીલકર કડા ચલી વો જરા ચલી જયું હવા ચલી.
કેહેર ચલા વો કઝા ચલી જો ઝલક દીખા દીલરુબા ચલી,

ચોક ૨

તોપ ચલી બંદુક ચલી જો ખફા જો હો મેહલકા ચલી,
અકલ ચલી અરમાન ચલા જીજાંન ચલી વો જલા ચલી.
ગુફત ચલી ઓર ખુશી ચલી જબ ખીંચકે નાવક લગા ચલી.
આંન ચલી ઓર શાન ચલી મેરી જાંન ચલી બેવફા ચલી,

મીલાપ

અદા દીખાકે અશ્ક બહાયે ખુંનકી નદીયેં બહા ચલી,
કેહેર ચલા વો કઝા ચલી જો ઝલક દીખા દીલરુબા ચલી,

ચોક ૩

મુશ્ક ચલા ઓર હીના ચલી જબ દીખા કે દસ્તે હીના ચલી,
કાંમત ચલી કયામત ચલી હે ગોયા વો જયું વબા ચલી,
ગેબી ગુરુ કહે મેં રાજી હું જીધર કોતેરી રઝા ચલી.
ગીરધરલાલ કહે લુભા ચલી કર ફીદા ચલી બરમલા ચલી,

મીલાપ

બહુત કહે કયા મઝા ચલી ખંમદાર ભવાંકો ચઢા ચલી,
કેહેર ચલાવો કઝા ચલી જો ઝલક દીખા દીલરુબા ચલી,

ચોક ૪

રંગત ખડી ૭

કદમ રખા ગુલરૂને ગુલમેં દેખકે ગુલ રખવાલા ચુપ,
ગુલભી ચુપ ઓર ગુલાબ ચુપ ગુલ ગુંચ્ચે ચુપ ગુલ લાલા ચુપ.

ટેક

જહેરી જુલ્ફ બલખા રહી જહેરાલી કાલી દેખકે કાલા ચુપ,
નાગનભી ચુપ ઓર અફઈભી ચુપ હે મારભી ચુપ મનવાલા ચુપ,
કાકુલ દેખ બીચ્છુ બલ ખા ગય દાલકો ઉને સંભાલા ચુપ,
જહેરી ચુપ જહરાલે ચુપ લટ દેખ રહા ઘુંઘરાલા ચુપ.

મીલાપ

માહ રૂખકો દેખા જબ હે માહ તાબ ચુપ હાલા ચુપ.
ગુલભી ચુપ ઓર ગુલાબ ચુપ ગુલ ગુંચ્ચે ચુપ ગુલ લાલા ચુપ,

ચોક ૧

ગેસુકી ગરગે બુ આયે સનમને હે કયા પાલા ચુપ,
ભંવરભી ચુપ ઓર કુમરી ચુપ હર યેકને મુંકો સમાલા ચુપ,
ચસ્મેં નરગીસ દેખકે હે નરગીસભી ચુપ ઓર ડાલાચુપ,
કદકો દેખકે સરવભી ચુપ જો કેથા ફુલા ફાલા ચુપ.

મીલાપ

દસ્તે હીનાકો દેખ યારમેંહદીભી ચુપ ગુલબાલા ચુપ,
ગુલભી ચુપ ઓર ગુલાબ ચુપ ગુલ ગુંચ્ચે ચુપ ગુલલાલા ચુપ,

ચોક ૨

દેખકે ઉસકા રોવાબ ગાલીબ નેહરભી ચુપ વો નાલા ચુપ,
ચેહરા દેખકે ચાંદભી ચુપ ઓર શસ્સને દેખા બાલા ચુપ,
આશીકભી ચુપ શાદીક ચુપ ઓર બીસમીલ ચુપ હે આલાચુપ,
અદા દેખકે આલીમ ચુપ હે કોરાંકા પઢને વાલા ચુપ.

મીલાપ

મેંભી ચુપ ઓર યારભી ચુપ જો દેખા સમા નીરાલા ચુપ,
ગુલભી ચુપ ઓર ગુલાલ ચુપ ગુલગુંચ્ચે ચુપ ગુલલાલા ચુપ.

ચોક ૩

વસ્ફ અદા કયા કરે કોઇ યે કાયદ ઉને નીકાલા ચુપ.
જુલ્મ હે ચુપ ઔર સીતમ હે ચુપ. વો સદમે ચુપ વો છાલાચુપ,
ગૈબી ગુરૂ કહે ગદાબી ચુપ બાદશાબી ચુપ નીરાલા ચુપ.
ગીરધરલાલ કહે જવાં તો કયા વો બાલા દેખંક બાલા ચુપ.

મીલાપ

બહુતભાઈ કહે સાહિર ચુપ ઔર શાઇર ચુપ બચાલા ચુપ;
ગુલબી ચુપ ઔર ગુલાબ ચુપ ગુલ ગુંચે ચુપ ગુલલાલા ચુપ.

ચોક ૪

રંગત ખડી ૮

હુર હે ગોયા પરી તેરે દીદારને મારાહે મુજકો;
અંદાજ વો નખરે દીખા જુલ્ફ ખમદારને મારાહે મુજકો

ટેક

રૂખે મુનવ્વર ઝલક દીખાકે આરને મારાહે મુજકો.
લટમેં દીલ લટકાકે નેક અનખારને મારાહે મુજકો
આફ તાબસી જબીં દીખા સરદારને મારાહે મુજકો
ભવેં કમાં વો ખીંચી તુ તરવારને મારાહે મુજકો

મીલાપ

ચલે ચરગસે તીર યાર અગીયારને મારાહે મુજકો.
અંદાજ વો નખરે દીખા જુલ્ફ ખમદારને મારાહે મુજકો.

ચોક ૧

ખોની અલીફસી કહું ઈસ્ક આજારને મારાહે મુજકો;
રૂખસારકા જલવા દીખા જબાં બલદારને મારાહે મુજકો
દંદાહે તેરે ગોહરકી લડી ઈજરારને મારાહે મુજકો
જકન દીખાકે કુવે ઝકા ચેકારને મારાહે મુજકો;

મીલાપ

લબ લાલકી સુરખી જતા ગમે સરશારને મારાહે મુજકો
અંદાજ વો નખરે દીખા જુલ્ફ ખમદારને મારાહે મુજકો

ચોક ૨

ગલા દેખમેં ગલા તુમારે ગાગને મારાહે મુજકો,
.ખતાહુઇ આસી.ક જો હુવે ઈસ.ખારને મારાહે મુજકો,
.ખરાબ .ખસતા કીયે ઓ ઇજતીરારને મારાહે મુજકો,
કરકે .કોલ ઇ.કરાર કીયા ઈન્કારને મારાહે મુજકો,

મીલાપ

સુન સનમ તુ પુર પુ.ખારવ.કત લાચારને મારાહે મુજકો,
અંદા.જે ન.ખરે દીખા. .જુલ્ફ .ખંમદારને મારાહે મુજકો.

ચોક ૩

તેરે હીજકી જુધાઈકે .ગુબ્બારને મ.રાહેમુજકો,
કર લીબાસ .જરતાર તેરે અંનવારને મારાહે મુજકો,
કુછ.ખોફે .ખુદા કર યાર તુહી એ યારને મારાહે મુજકો,
.ગેબી ગુરૂ કહે તેરે ઈશારે વારને મારાહે મુજકો.

મીલાપ

ગીરધર ડાહ્યા કહે તુમારે નારને મારાહે મુજકો,
અંદા.જ વો ન.ખરે દીખા .જુલ્ફ .ખંમદારને મારાહે મુજકો.

ચોક ૪

રંગત ખડી ૯

લાય.ક હેં તેં જાંહાકે અંદર હુસનને સે નીકલેં હેંલાલ,
લાતા ઈલ ચાહસે .ગર.ક દીલ લગા ઈસ્.કકી યે જંજાલ,

ટેક

લા.ગીર કર લે લીયા હે ચોત યે ડાલી હીજકી કયા .ખલ.ખાલ,
લાહ દીખાકે આહ કરાઇ કલ કલાટસે તંગી હાલ;
લાય દન હે જગેજગે એસા રસ લાયે હે કયા .ખયાલ,
લા.ખ દે દીલકે તંઈ હીરાસા કીયા જાંન શેદાયે નીઢાલ;

મીલાપ

લાતદ દેખે ના.જ નીરાલે અગન લગી દીખલાદે દાલ,
લાતા ઇલ ચાહસે .ગર.ક દીલ લગી ઈસ્.કકી યે જંજાલ.

ચોક ૧

લાઅનીસે અથડને કે ચીડ ગયે ચાહુકે અંદર ડાલ,
લાહક ચીલ્લાંકજી સતાના દીલ જાનીકે ઝલક હીલાલ,
લ'સાંનાંકે શાંન ચલીજી જાં જાંન કર કે યે દીતાલ,
લાશક હે લાશરીકસે લેટીઃ કાંન ધર .જરા ન ટાલ,

મીલા.પ

લાલેકા ગર દેખા રંગ ગાલસે હે યે ના યાન રસાલ;
લાતા દીલ ચાહુસે ગર.ક દીલ લગી ઈસ્કકી યે જંજાલ.

ચોક ૨

લાગરખે હેકી સ.ખ્તાતીર ગનડર અદલાહસે ગહહે શાલ,
લાશ ગીરાઈ ને .જેસે ચલી લલ નદી દીયા જાંહાસે નીકાલ;
લાચાર કરકે હંસી કરાઈ જાંના કર આશાક તીતાલ,
લાશક કરદી અર્જ યે જાહર તેરે આગે ધીરજ ઢાલ;

મીલાપ

લાસે લટ ગયે હતી તરનસ જાંહાંસે નીકલે દેખી ચાલ,
લાતાઈલ ચાહુસે .ગર.ક દીલ લગી ઈસ્કકી યે જંજાલ.

ચોક ૩

લાલે હીરા નાથ શાયરી અલગ તરાંકી હે યે ચાલ,
લાના દાખલા છંદકા કલગી ગાતે ગીદડયા ચંડાલ;
લાશરીકકી રજા ગ્યાની ગીરધરક છંદકી ટંકશાલ,
લાત લગા કેહે ડાહ્યા અનાડી કયા જાંને સાંચેકી ઢાલ;

મીલાપ

લાગ લગાયા અધર દેખ ન્યારા છંદ ગાતે હે લાલ,
લ.તાઈલ ચાહુસે .ગર.ક દીલ લગી ઈસ્કકી યે જંજાલ.

ચોક ૪

રેખતા ખટો. ૧૦

અમર રહા હૈ નુરકા ગોહર. દોલતવર કયું હોતે હો અઝ્‌આબ,
બારક નુર બરતર હે તેરા અનુર હે મોસલે મહેતાબ,

ટેક

બુરી બલાહે અફઈ હે યારે જુલ્ફ કરે હૈ રન બેતાબ,
બલબલા અક કદમપે આકે કસે કરે ગરબાદ અબ દાબ,
બરાય બારી તાલા કઝ તોકા અબ નરગસે તીર હૈ વેતાબ,
બેકલ બાલહુલ મુજે કાય. દોલ જ તાક યે કરદોયા કબાબ,

મીલાપ

બીજલી સી બતલહે ચમક અબ મુસે ખોલદે યાર નકાબ,
બારક નુર બરતર હે તેરા અનુર હે માસલે મહેતાબ.

ચોક ૧

બગોલા બન કર તેરેહી ગુ ા ગરસોંસે કરતા કું હીસાબ,
બાલે બતલાક ખીલાક યે દોલ મેરેક કરદીયે બાગ;
બાહુમ હોંકે અગીયારોંસે બારબાર મુજે કીયા ખરાબ,
બુઝગાત બેકસકાં કુછ શકીકા દોલસેં તુ દાન,

મીલાપ

બનાકે છોડા બેદરદા બે કરાર કર હોતેહો સીતાબ,
બારક નુર બાતરતર હે તેરા અનુર હે મો ા મેહેતાબ.

ચોક ૨

બાવર હે દીલરબા મુજે બે ખતા મુકદર મેરે ગાબ,
બદાસત બે રહમા હો આશકને અબ છોડા પી ા આબ,
બજન બજલ હર લેહ જે ગુજરી નાજુક દોલ હે મેરા હુબાબ,
બેકામુસુત હે તુ જાનીમ સીતમ કીયેસ ન હો સવાબ,

મીલાપ

બીસમીલ બન કર અજબ આહુડી જીસદીન દેખે તેરે નાબ,
બારક નુર બ તર હે તેરા બનુર હે માસલે મેહેતાબ.

ચોક ૩

બાબા ગેબી ગુરૂ કહે તેરે ઇશ્કમેં યે દીલ મેરા ક્યાબ,
બેઠ બ.જમ ગેશેમેં કહે ગીરધર યે બાદયે ગમમેં આબ,
અજીત ભાઈ કહે મનક મેરે આપકા દેખે કામી યાબ.
બજુજ તુમારે બેહોશી બસ આજ આંનંક દોખ્યા નયાબ.

મીલાપ

બેહે ઈજાદા ઓર ઇન્તેહા એક છંદકા હેના જવાબ.
બારૂક નુર બરતર હે તેરા અનુર હે મીસલે મેહતાબ.

ચોક ૪

રંગત ખડી ૧૧

ફીદા હુવા કુલ જાંહાં દેખક અદા બટે આલીમ હગાક,
ફ.જલ કરમ આશી.કપે કર ઓર .ખતા હમારી કરદે માફ,

ટેક

ફરેબતા હોતા હર એક યે ઝલક મીસાલે હે સફાક,,
ફુર.કતસે યે રંજ અલમક પડે કહાંકા આયા .જાક,
ફીક્રહેલેશા નીહાર હર ચેકસે કરતે હો તુમઈ.જલાક,
ફના કીયે દો જહાંસે હમદમ કરકે ગુફતગુ યાર .ખીલાફ.

મીલાપ

ફસાદ ફંદેમેં ઉસકા .ખુદાકે ધર હોગા ઇનસાફ,
ફ.જલ કરમ આશી.કપે કર ઓર .ખતા હમારી કરદે માફ.

ચોક ૧

ફીમ નહીં દીલકા મેરે તુ દેખ દીલે કરકે આતાફ,
ફાઝીલ આલીમ ફસે દાંમમેં દેખ તેરી ચોટીવા મુબાફ,
ફીરા.ક હે મુદતસે મેરા દમયે પોહચેગાંકા .કાફ,
ફીરૂં હું મીસલે મોરગંક જાંના એનકસે દેખાદે નાફ,

મીલાપ

ફાતીર હો ગયે શેદાસે અય ગુલરૂ કર્યો કરતે ઇતરાફ,
ફ.જલ કરમ આશી.કપે કર ઓર .ખતા હમારી કરદે માફ.

ચોક ૨

ફાખ હુવે ઉલફતમેં તેરી ગરાબ શાહ ઔર કંહી સરાફ,
ફુલકપે પાહુચે આહુકે નારે રાંગુલ ભાખ્યાગય શીગાફ.
ફુલ ઉલફતકા ગીલા હે મુજકો દીલ મેરા ખા ગયા હૈ વાફ,
ફૈ.જ કરો હમ લબોંપે આયા અન તુમકો કહતા હું સાફ,

મીલાપ

ફુરસતપાકર મતલબ બરલ.દાનીશ ને દીલબર અગરાફ,
ફ.જલ કરેમ આશા.કપે કર એ .ખના હમારી કરદે માફ.

ચોક ૩

ફૌરન .ગેબી નાથકા તેને શેદા કીયા દીખલા સન્જાફ,
ફેકા છંદ કહે ગીરધર શાહીર તેરે છંદકા ચેહે કટાફ,
.ફુલા ફીરતા હે દુશમન કહે ભહુત મત ગા લાંબો .કાફ
ફરેદ તોડ દું આજ તેરી કયું બાંકી બાત કરતા .જુરાફ

મીલાપ

ફટા સુનકે અદુકા કલેજા ડાહ્યાલાલ કહે સુન લે સાફ,
ફ.જલ કરેમ આશા.કપે કર ઓ .ખના હમારી કરદે માફ.

ચોક ૪

રંગત ખડી ૧૨

અદા દીખાકે કહે રદે દીલશાદ ન કાસીદીન યાર કીયા,
આજ કહે ઈન્તીહાન આશીક કલાકે દીલ જલતા હે જીયા,

[illegible]

આતીશ હે યે જીગર કે [illegible] [illegible] લાના હે આજ દીલા,
ઈજા.જ1 નાકી કીગા દાના [illegible] [illegible] યા સીન' હે .કીલા,
અગર કલા કર દીલ જાની [illegible] [illegible] ર તયાર ગીલા,
ઈસીતરાસે લેલ સહર રહે યા [illegible] ડટા ગદા હીલા,

[illegible]

ઈખતીઆર તેરાહે સીન લે [illegible] નકે ચરણ છીયા,
આજ કહે ઈન્તીહાંન આશ [illegible] દીલ .જલતા હે જીયા,

ચોક [illegible]

અગન લગા દીલબરને કયા તકદીર રૂખ બાયે હી લીઆ.
ઈકરાર ના કીના કીસી લીઅન ગયે જીગર તંગ યે નંગોખા,
અ.જ હે ઈતની જુદા હે શેહ સાથ ન ગમના યાર સીખા,
ઈસારત કાની જહાં કે અંદર કહોણુ દીલ કરકે તાખા,

મીલાપ

ઈસતાદ રહે નાગન યે લટ ઝટ દેખ આજ ઘર ગયા કીયા,
આજ કહે ઈન્તીહાંન આશીક જલાકે દીલ જલતા હે જીયા,

ચોક ૨

ઈસ લટકા ગર ચટકા લાગા ઝહેર ચડા ના જીતા રહા,
આહ કરી કી તાને ગરચે જંજીર જડીના જાય સહા.
હજતીગાર કર કરકે ઈસકસે હે ઝાલા કર કહે અહા;
અસીર કર દીલ નથલીના હે દગા યાને એહી કહા,

મીલાપ

ઈ.જરાર કીના તેને દીલજાં કાજલ કહેર હે દાગસીયા.
આજ કહે ઈન્તીહાંન આશીક જલાકે દીલ જલતા હે જીયા.

ચોક ૩

અસર આદકા કયા કહે નાથ તેરી કલા દેખકે જીગર ફટા.
ઈલાહી યાદ કરે ગીરધારી તેરી કટી લટી ઝટ દીયા હટા,
અડકે ગાતા હે કયા લાલ કહે કડી કટીકી દેખ ઘટા.
ઈસ ઝટકા હાલા હે જના જદ કહે આજ શાહીર તં દટ,

મીલાપ

અંદાજ નાજ કહે દેખકે ડાલાલાલ ચાલ ગેના કયલીયા,
આજ કહે ઈન્તીહાંન આશીક જલાકે દીલ જલતા હે જીયા,

ચોક ૪

રગત ખ્યાલ ૧૩

દાગ હૈ દીલકે અંદર તેરા અદાએ ખંજર લખા નીહાદ,
દાદ કહે દીસે તેરા યે નોશા તીર હૈ દીલના શાદ,

ટેક

દાદર આશાકા તે ગંગી ગેરે નર ફરતે તે દાદ,
દાર અદાએ કઈ ગદાકર જીઝાતે તક કરતે યાદ,
દાગાદ હૈ તેગી જાંહકે અંદર દુલ ચલકે હૈ લાદ,
દારેનસે ગયે નાકલ કટી ગાગ કે હીજ જીન્દગી આઝાદ,

મીલાપ

દાસતાન કહે કાસે લગી જંજાલ ઇશ્ક રહેતી હૈ યાદ,
દાદ કહે દીસે તેગ યે નીશા તીર હૈ દીલના શાદ.

ચોક ૧

દાદ લાખગ હૈ ગઈ કતર દીયા જીગર કીયા કે જાદુસે રદ,
દાશતન યાદ મેં કી જરા ના નેન તેગ જડ આઈ હદ,
દાલ દો આદ હીજના તેરે ના ચક્કર હૈ રહેતું હદ,
દાલાંન દેખ અંગીન હુ ઘર આશાક આતા હેગા જદ નદ,

મીલાપ

દાંનાઈ દેખી તેરી હૈ નેન કટાર તેરે જલ્લાદ,
દાદ કહે દીસે તેરી હે નાવ તીર હે દીલના શાદ.

ચોક ૨

દાખત જીસદીન રહે રગ રંગ દર અનીસે દેખા દાદ,
દાદ ગર હે તે યે ઝલકતી નીશા આજ કાઢીના જીદ,
દાનીસત નકો યેથી શાક નગતર કરે દો દગા દે દીદ,
દારક હુ તે ખલીલ કરતા દી ગાથે આરા કીના નહદ.

મીલાપ

દારનકી રચકર લજત હીનતા યાર હે જલ્લાદ,
દાદ કહે દાસે તેરી યે નોશા તાર હે દીલના શાદ,

ચોક ૩

દાખશા હૈકે હીરા નાથ કહે ખ્યાલ ખડગ લે ચલે ગીરદ,
દાસ હે ગીરધર લાલ તેરા કીયા અધર ડાલસે રંગ જરદ,
દાર દેખકે લ.લ .ખ્યાલ કહે નાહાલ નિં દયાદી કરદ,
દાસ અધર છંદ કહે ડાહ્યા શાઈરકી આજ કાટી હે નરદ,

મીલાપ

દા.ખં લ જંગલ કે અંદર ને.જેસા ખ્યાલ કહેતે કર યાદ.
દાદ કહુ કીસ તેરી યે નીધા તીર હેદીલના શાદ.

ચોક ૪

રગત ખડા- ૧૪

નાહક જાંના જજર જમાના દાન દાન દીખલા ચાંનસી શાંન,
ના.જ અદા ન.ખરે દીખલાકે કઈ શેદાકી લીનાં જાંન,

ટેક

નાદીનારે કરકે કહેતે દાર ન.જીક જલદીસે આંન,
ના ચાકીદે આશીક કે તઈ તેરે હાજને કીયે ન દાંન,
નાહીદરકી લેકે તરે ગદાઈ કરતે જાં હેરાંન,
નારે આહકે કર કર કે કઈ ગદા શાહ શાંને નીશયાંન,

મીલાપ

ના.ખ દીખા નખ ચીરને દીને ગાંડ ખા કયે લીની જાંન,
ના.જ અદા ન.ખરે દીખલાકે કઈ શેદાકી લીની જાંન.

ચોક ૧

નારંગીસે દેખ ગાલ કઈ અક તજ જલ ખાંના ધાંન,
ના.જર હે દીન રૈન ચૈન નહી દેખ જલાક હારેકી ખાંન,
નાસર હે યે જલીલ તેરી લાગા તેને કયા દીલસે ડાંન,
નાન.જરી ચેહેરા હે તેરા દેખ કે કરતે આશીક તાંન,

મીલાપ

નાગાહ જીસ દીનસે દેખા દીલ જલા દેખ તેરા અસયાંન,
ના.જ અદા ન.ખરે દીખલાકર કઈ શેદાકી લીની જાંન.

ચોક ૨

નાગહાંયે દેખી સજ ધજ તેરે ઈશ્કસે વા અંજાન,
નારો હે યે નીવાકા નેજા આશક કે કરના હે ધાંન,
નાજીદન ઝટ કર તરસીદન હસે યાર હીંરે દંદાન,
નાસી રકસસે ગયે નીકલંક જીસદીન દેખા તેરી શાંન,

મીલાપ

ના રહે કયે તેરે દીલ જાં કંઈ આશીક કીને હેરાંન,
નાજ અદા નખરે દીખલાકે કંઈ શેદાકી લીના જાંન,

ચોક ૩

નારાયણજી દાસ નાચે હે છંદ કહે હરેક કર ગ્યાંન,
નાજ [illegible] લાલ તેરાહે હરચ ગીરધરલાલ કરતે યે રકાંન,
નાતક લા[illegible] લાલ કહે કયા ગરત છંદ ગાતા શેતાન,
ના[illegible] ડાથ લાલ કહે તેરે હાજરો શેદાકી હે હાંન,

મીલાપ

નાકદ હે યે હમીલ લ અનનટ કે રટનેસે હે કલ્યાન,
નાજ અદા નખરે દીખલાકે કઈ શેદાકાલીની જાંન,

ચોક ૪

રેખતા ખ્યાલ ૧૫

શમ્સ હે યાકે કમર હે મુંપે કયાહી નુર ગુલજાર હુવા,
દેખને હી દીદાર યાર આશીક જાંસે નીસાર હુવા,

ટેક

જીસને દેખા નુર પુર દીલસે એ દીલ ગુબાર હુવા,
ગદા હુવે કંઈ લાખે કફીરા દીલપે ઈશ્કકા ગાર હુવા,
બહોશ હો ગયે બેમોશ ના રહી સનમ આ પુર પુખારહુવા,
માહીતડપે જેસે જાલમે શેદા શેદા જારો જાર હુવા,

મીલાપ

સના કહુ કયા સનમ તેરે હીજકાયે દીલપે ખાર હુવા,
દેખ તેહી દીદાર યાર આશીક જાંસે નીસાર હુવા,

ચોક ૧

તેરા તસવ્વર હે મુજકા દીલરૂબાતુ બાગા બાહાર હુવા,
રંજ અલમ ફુર્કતમેં હુવે ફીદા હુવે કા સાર હુવા,
જીગર ખુન હો ગયા યે મુદ્દા યારો બેતકરાર હુવા,
મેં હું ઈશ્કમેં ઇશ્ક મેરે પર આકર સુનો સવાર હુવા,

મીલાપ

સીતમ જુલમ કરતે બેરહમી બોફે ખુદા ન બાચાર હુવા,
દેખ તેહી દીદાર યાર આશીક જાંસે નીસાર હુવા,

ચાક ૨

નાજાં નાથા મેને યેસામેં દુનીયાંસે પાર હુઆ,
ખરાબ ખસતા ખલકસે હો તેરે દરકી દીવાર હુવા,
ખફા હે હમ કાલીબમેં જાંનો ઈકરારકા યે ઈન્કાર હુવા,
જલીલસે જલગયા હું મેં તલવાર વાર હજાર હુવા,

મીલાપ

કરૂં મેં કીસે અર્જ તુમારા કોઈ નહીં સરદાર હુઆ,
દેખ તેરે દીદાર યાર આશક જાંસે નીસાર હુવા,

ચાક ૩

જેબી ગુરૂ હોકે આશીક વા શાંમા સહર બેજાર હુવા,
ગીરધરલાલ કહે તેરા ખ્યાલ યે હમકો બારંબાર હુવા,
ગાકુલસીંગકે શીરીં સખુનકા ગુન કે તુ તરરાર હુવા,
ભભુત ભાઈ કહે ઈશ્વર લલ્લુ અકુંકા ગુનકદાર હુવા,

મીલાપ

ડાહ્યાલાલ કહે પ્યારે તુ અબયાર હોકે અગીઆર હુવા,
દેખ તેરે દીદાર યાર આશીકજાંસે નીસાર હુવા,

ચાક ૪

બહેર શકોશ્તા ૧

સખુન વરોંકી હે ગુફ્ત શીરીં યે દેખ રૂખ અનવરી તુમારી
મઝાલ ક્યા મહા વશોંમેં હે કવો કર સકે હમસરી તુમારી,

ટેક

કરૂં મેં ક્યું કર રકમ ઝબાસે જહાં મે જલવે ગરી તુમારી,
તો ખુરક ખુરશેદનુરયે બસ વો રૂખપે જાંનાં તરી તુમારી,
બલાંને પકડા ક્ઝને ઘેરા જો ઝુલ્ફ દેખી પરી તુમારી,
હઝારોં લાખોં કરોડોં ફસ ગયે અદાપે અયસુન્દરી તુમારી,

મીલાપ

ન જીતે હૈં યા નવો મરે હેં કે ચાહ જીમને કરી તુમારી,
મઝાલ ક્યા માહ વશોં મેં હે કવો કર શકે હમસરી તુમારી,

ચોક ૧

મેં મીસલે કુમરી હો ગુલપે માઈલ જો આહ દીલસે ભરી તુમારી,
ઉડાકે બાંનામે કર બગોલા બનાયાહે ઝબરી તુમારી,
ખુદાયે દીના ઇંસાં વતન ઘર જુદાઈને ઝાહરી તુમારી,
પઇસમે ઊલટા અઝબ જાંનો જહાંકી વાં રહે ધરી તુમારી,

મીલાપ

મુરાદ બર લાવો મેરે દીલ બર ઇસીમેં હે બેહતરી તુમારી,
મઝાલ ક્યા માહ વશાં મેં હે કવો કર શકે હમસરી તુમારી,

ચોક ૨

યે કહદો સચ મુસે આજ જાંના હે કીસપે તબીઅત મરી તુમારી,
બલાઝ હે મેરા તુમપે મુતલક સમનસે હે સરબરી તુમારી,
વો લાખોં ગબરૂકી જાંન લીની સબાસે હે સાહીરી તુમારી,
બસરમે ટાંને ભરે હે બીલકુલ હે ચાલ ક્યા સરસરી તુમારી,

મીલાપ

કમાંને ખેંચી હે અબરૂ ઝાકર ખલકકી ખાતીર ધરી તુમારી,
મઝાલ ક્યા માહ વશાં મેં હે કે વો કર શકે હમસરી તુમારી,

ચોક ૩

ગુસ્સે ગભીગ હો ફીદા તુ આ દેખને ચાનરી તુમારી,
હો શાદ ગીરધારીલાલ બોલે કહા સો ગુફતન ખરી તુમારી,
રફીબસે યું ભબુત બોલે મેં દેખલુ શાકરી તુમારી,
ચુરાક મજમુંકા ગાતે હો છંદ પર આજ હે હાજરી તુમારી,

મીલાપ

શાદ નામ લલ્લુ લીખકે ગાતે કે હુલ્ફ હે મોઅંગગી તુમારી,
અજાલ કયા મારુ વખ્તોંમેં હે કેવા કર શક હમબરી તુમારી,

ચોક ૪

બહુર શકીતા ર

અગરચે માહરૂકા દેખા વો ઝુલે કાસાંની ગ્યાલે પડગયે,
હુવે જો શેદા તો આઈ ગર્દીશકે ગમકે બરછી વાહ ભાલે પડગયે,

ટેક

કયા નાઝ નખરે વો દીલ્હીકી સુરત ન્યારા વેષ આને નીગાલે પડગયે,
હે શમ્સ કુર બાંયે શાકલે રસકસે રૂખકે જાને પડગયે.
વો જુલ્મ હે જુલ્ફકે યારમે કે વાહ કાલ કાલોંકે કાલે પડગયે.
કયા તાબ હે કે કરીબ પહોંચે હમ ઓર બીનાકે પાલે પડગયે,

મીલાપ

રોઆબ ગાલીબ હે દીલરૂબાકા વો દેખ કપુરી સાલે પડગયે,
હુવે જો શેદા તો આઈ ગર્દીશકે ગમકે બરછી વાહ ભાલે પડગયે,

ચોક ૧

ખનાસે ગર હો કે સુરતીના હાલ ગમે તો કોગકે હવાલે પડ ગયે,
કજનને ઘેરે ગરે નદી પર તો કહેર જુલ્ફી કમાલે પડગયે,
જો માંગ દેખે અજબ સીધી વોહ જવાંસે જીનકે લાલે પડ ગયે;
જો બાલા દેખાદે ઊસલનસકા જના તો કયા ખુદે બાલે પડ ગયે.

મીલાપ

વો દેખે આસી જનાબ મેન કે જીસકે હરી એકપે ઝાલે પડ ગયે,
હુવે જો શેદા તો આઈ ગર્દીશકે ગમકે બરછી વાહ ભાલે પડ ગયે,

ચોક ૨

મીલે ન મરહુમ મરી.જકા હરગી.જ જો મર.જ તેરે કે જાલે પડગયે,
કહીં ગુ.જર ગયે ફ.કાર હોગયે મકાંપે ઉનકે કુફલે પડગયે,
કહીં હો બીસમીલ પડે તડપતે બદનપે કઈએક કે છાલે પડગયે,
હે ગુ.જરી શીદ્દત નજીને .કાબીલ હેઆહ આતીશ ઉબાલે પડગયે.

મીલાપ

જો લાલેને દેખા રંગે રૂ.ખ સાર યાર તો બસ વો લાલે પડગયે,
હુવે જો શેદા તો આઈ ગરદીશ કે.ગમ કે બરછી વો ભાલે પડગયે.

ચોક ૩

શીકાયત મેરી નહોના શેદા મે રોયા તો નદીનાલે પડગયે,
વતનસે હોગયદે મેં વતન કઈ તો ઉનકે ઘરપે હંતાલે પડગયે,
ગુરૂવો.ગેબી ને આ લીખાકે બબરશી ગરદન મેગાલે પડગયે,
[illegible] કી [illegible] બાંકી અહુવે સુનકે વબાલે પડગયે.

મીલાપ

[illegible] જોઆયે તો તનપે હાલે પડગયે,
હુવે જો શેદા તોઆઈ ગરદીશ કે.ગમ કે બરછી વો ભાલે પડગયે.

ચોક ૪

બહર શકીસ્તા ૩

બનાયે હ.કને હેતુમકો .જાલીમ કે કરનેકો ઈસરવાં કે ટુકડે.
નકુછ ઉ.જર રહેતુ જલવેગ રહે શીતાબ કર બાયશાં કે ટુકડે.

ટેક:

ફરેન .કાલીબ હે દીલકે ટુકડે જીગર કે ટુકડે અરમાં કે ટુકડે.
નકરહે મુતલ.ક મુજેતુ કરલે યે.કાલીબે બાસતાં કે ટુકડે,
.જુરૂર ઈસ જહાંસે જાના યેકદીન તો કરલે તુકીસ.જમાં કે ટુકડે,
નરકના તુજકો .કસમ .ખુદાકી મકાંકે કર આસતાં કે ટુકડે

મીલાપ

હે રંગ ઉસકો શીખાયા જીસને જો કરને કે નવ જવાં કે ટુકડે,
નકુછ ઉ.જર રહે તુ જલવે ગર રહે શીતાબ કર બાયશાં કે ટુકડે.

ચોક ૧

કરો તો કાઇ આલીજાંકે કરલો ન કરના વોપાસતાં કે ટુકડે,
કે દીલમેં હોગા અ.જાબ દીલબર .ખયાલ કર કર સરાં કે ટુકડે,
જીગરકો યે ફીરતી ચશ્મે ખંજર જીગરકો હોતે છજ્નાં કે ટુકડે,
ચેકરતેહો ખુંપેખું ઉ.જારો વોદાર કે ચખતરાં કે ટુકડે.

મીલાપ

રહાના કાઇ હેકે આપ રહોગે હે આખરી આસઆં કે ટુકડે,
નકુછ ઉ.જરહે તુ જલવે ગરહે શીતાબ કર ખે.યશાં કે ટુકડે.

ચોક. ૨

નાગહાં દસ સમરપે આશી.ક તો ઘીને ઉલ[illegible]ગાં કે [illegible],
ગુલાં કે ગુલ રૂકે ગુલરૂ.પે.કે હેમાર.જાં [illegible]
બહાદ નદીયાં હે ખુંકી તુગાને વો કરે [illegible] ટુકડે,
રેયાં કે ટુકડે રસાં કે ટુકડે દીને તુને [illegible] ટુકડે.

મીલાપ

.ખુદાહી જાને કે હાલ દીલકા કહીં કે [illegible],
નકુછ ઉ.જરહે તુ જલવે ગરહે શીતાબ કર .ખે.યશાં કે ટુકડે.

ચોક ૩

રહમસે .ગેબી કે આજ ગીરધર નેગાગે હે અમર [illegible] કે ટુકડે,
હરીફ [illegible] સ.ખુન ચેમુનકે અહુ કે હે કુલ બયાં કે ટુકડે,
કોઇ લરલુ લીખક લડાલે મીસરે કરૂં તર દાસતાં કે ટુકડે,
ભભુત કહે ચાબભુદાહૂં શે.ખી તુમારે નાંનો નીશાં કે ટુકડે.

મીલાપ

કહે ભાઇ ડાહ્યા અય મેરે જાંના કરો તો કાઈ બેઈમાં કે ટુકડે,
નકુછ ઉ.જરહે તુ જલવે ગરહે શીતાબ કર .ખે.યશાં કે ટુકડે.

ચોક. ૪

બહુર શકીસ્તાઃ ૪

જમાનજાનાકા દેખાજાયે ફુરાઉ ઉસદમ જરગ જલાહે;
શમસો કમરકો કાયે માત જબ દીખાયે પેરોંકે વોતલાહે.

ટેક.

વોમોહીસે ઉગલીસે [illegible] જતાયે જરસ હમ વોચંચલાહે;
બીના [illegible] સે [illegible] પેસં કાહી નલાહે;
[illegible] પટ [illegible] આજબ વો સજ ધજ એ અચપલાહે;
[illegible] કર દી[illegible]હે આશી.ક કા કાફલાહે;

[illegible]

[illegible] ટલાહે;
[illegible] જબ દીખાયે પેરોંકે વોતલાહે;

ચોક. ૧

[illegible] નમુનેસે દીલ છલાહે;
[illegible] સબ ઢલાહે;
[illegible] આશ.ક કાદલ દલાહે;
હેકલીમાં [illegible] ઉગલીયાં સબ ન.જરસે દેખે વો કલ કલાહે;

મીલાપ

[illegible] તુમારા આશી.ક તો તલ મલાહે;
શમસો કમરકો કીયે માત જબ દીખાયે પેરોંકે વોતલાહે.

ચોક ૨

ઉલઝાયા દીલ [illegible] સુરાહી [illegible] ગયાહે;
ચાહ .જ.કન લબકી સુરખી દેખી તુમાર [illegible] કલાહે;
વો બર્ક ઔર [illegible] દેખે .જબાંતો ફીર [illegible] માંગલાહે;
સનમકે રૂ.ખસાં [illegible] કહું કયા ચેકહેગે દીલના મેરા ચલાહે;

મીલાપ

ના કહાતુમ ન માગે બીસમીલ ન કાંનોપે ધરતે ચ બલાહે;
શમસો કમરકો કીયે માત જબ દીખાયે પેરોંકે વોતલાહે.

ચોક ૩

હે ચસ્મ મીસલે દુધાર તે.ગયે વારંગ કીકીકા સાંવલાહે;
યેભંવે કમાંસે ન તીર મારો ઇસીમે નાહો તેરા ભલાહે;
કરે સના કોઇ ક્યાહે તા.કત જબીંકી .ગેબી કહે છલ બલાહે;
હે બાલ કાલો કે કાલ જાંનો કીસીસે ઉનકી નહી સલાહે;

મીલાપ

ગીરધરલાલ વો ભભુતકહે એઅકુકે .ખ્યાલોપે બર મલાહે;
શમસો કમરકા કીયે માત જબ દીખાયે પેંગંક વોતલાહે.

ચોક. ૪

બહર શકીસ્તાઃ

વોમુસ કુશકે યેદીલ લુભાકે નપાસ .ગેરોં કે જાકે બેઠો.
જોબેઠનાહે રકીબ કસંગ યેદીલપે તે.ગાચલાકે બેઠો.

ટેક.

યેદીલ જલાના જીકાસતાના નપાંન સુર.ખીં દીખાકે બેઠોઃ
હ.જારો લાખો ક ખુન હોંગે જલાહે ખું મત બહાકે બેઠા;
સીખાયા કીસને હેજુલ્મ કરના નતે.ગ અબરૂ ચઢાકે બેઠો;
યેતેરે દીલસે યાહે **અસલસે** વોજલ્દજાંના જતાકે બેઠો;

મીલાપ

મેસુખા .હુબારે .ગમમે જેસા નદીલપે કાંટે ચુબા કે બેઠો;
જો બેઠનાહે ર.કીબકે સંગ યેદીલપે તે.ગા ચલાકે બેઠો.

ચોક. ૧

રૂ.ખે મુનવર દીખાકે દીલબર ઝલક આપ જગમગાકે બેઠો;
તો તુટે તારે ભીઆસમાંસે વોનુરે અફશાં જમાકે બેઠો;
.ખલ.ક ફીદાહો ગયાહે તુમપે તોઆપ દીલમન ફોરાકે બેઠો.
નહીં તો કંઇ વેહશી હોંગે પ્યારે કેસાથ શીરીં નીવાકે બેઠો.

મલાપ

ડરો .ખુદાસે કરોના અયેસા કે વાસ્તે આખુદાકે બેઠો;
જો બેઠનાહે ર.કીબકે સંગ યેદીલપે તે.ગાચકેલા બેઠો.

ચોક ૨

કરો કરમ કુછ રહમસે હમપર જલેકો અબમત જલાકે બેઠો;
એ આહ આતીશ ભભક જાયગી હમારી રૂહ ફડફડાકે બેઠો:
યે.ફૂલ હે મોહબત કે તેરે જાંનાં દાજહાંસે ખોયા બચા કેબેઠો;
.ખતાકો કર માફ લાફ છોટો હે બ.ર્ક દંદાં હંસાકે બેઠો.

મીલાપ

હેઈતના બા.કી કે જાંન જાના આ દીલ મીલા ગુલખીલાકે બેઠો.
જો બેઠના હેર .કીબ કે સંગ ચેદીલપે તે .ગાચલાકે બેઠો:

ચોક ૩

રીહાસે .ઝબી કે કહેયું ગીરધર ન સાથ હમસે હયા કે બેઠો,
યે મુદ્રતી પરદા આજ પ્યારે હેઉસકો બેશક ફાડાકે બેઠો:
તુમારે વહેશી હેલાલો લલ્લુઉની કોશાનેબના કેબેઠો,
ભભુત કહે બસભરી હે મજલીસ અદુહેચીડીયાં ઉડા કે બેઠો.

મીલાપ

સુનો ચેડાબાને છંદ ગાયા કેશાહરી .ગુલમચા કે બેઠો.
જો બેઠના હે ર.કીબ કે સંગ ચે દીલપે તે.ગાચલાકે બેઠો,

ચોક ૪

બહર શકીસ્તા

નતાબરહે દીલપે ઉસકે મુતલક જો ચેહરા દેખાહે ઉસ સનમકા,
કેમાતહે માહરૂ.ખમુકાબીલ .મે ચમકા ગર ઉસકાનુર ચમકા:

ટેક:

અદાસેવો આ લીજનાબહે કે મીસલેવો પુતલા સીતમકા,
બતા કે બીલકુલ અદાના.જ જીકુડાય રસ્તા દીખાય અદમકા,
ન છોડે જીતા હલાલ કરદેવો બુતકા દેખા હેઈસ રસમકા;
મીલાદે ગીલમેવો.ચકપલમેં ઈરાદા કોઈ કરે બહમકા:

મીલાપ

નશાદ કીનાકીસીકો કંઈકો રૂલાય .ગુસે સેદેને ધમકા:
કેમાતહે માહ રૂખ મુ.કાબીલ મેચમકા ગર ઉસકાનુર ચમકા,

ચોક ૧

જખ્મ હે ઉસકી નીગાહેબદ હે કે શોરહે બેહુર શયમકા;
વો.કતલ કરદે જાને.જ હે દીલ ઝ'ખાંકે હીચશ્મેય દુદમકા:
અગર ફિરાદા કરે ર.ક્મકા તો ઉસકો દીખલાયે ચાહ .ગમકા,
યેપુર શીકન હે બેગેરહમ હે ખ.જમનાંહી સેલાહે.જ .ખમકા;

મીલાપ

ખયાં કરે કીસકે આગે પારો ગમખવે સીનકા ગીલા સીકમકા.
કે માત હે માહર .ખ.ુ.કાણીઝ્ને ચમકાગર ઉસકાનુર ચમકા,

ચોક ૨

જો દેખા [illegible] [illegible] તેગે ડા.કલમકા;
નમાને [illegible] કુંદનકા,
ન ચાહે [illegible] દીરમકા
દોજહાંસ [illegible] ફીનકા ફી ખગામકા;

મીલાપ

.જબ.સીના [illegible] જોરજ અલમકા:
કેમાતહે માહર .ખસુ.કાણી મે ચમકાગર ઉસકાનુરચમકા,

ચોક ૩

મુરાદબર લાતેમાં ન [illegible] મેરા.ખતમકા.
ગુર કહે .મેણી હું મેંભી ખાશી.ક દીખાદે દેશમુ જે.દદમકા,
.કુબુલ કર આર.જુમેસદકુ -ગની હેતુ દેહેરા સાબરમકા
ભજુનાકા ભરદે વરલતે દીન ખાચારદર ફૂજલે યે કરમકા.

મીલાપ

કહેલાલડાલા તુ યાદ આયા વસીલાહે મુજે શાહે ઉમમકા:
કેમાતહે માહર .ખસુ .કાણીલ મેચમકાગર ઉસકાનુર ચમકા.

ચોક ૪

શબાબમેહે આ આયનેર હ.જાર જાંકા નીસાર આવે:
શકેબ સબરો .કરાર ભાગે કયું દેખ કરકે .કરાર આવે.

ટેકઃ

શજું કે દરીયાગે ડુબજાવે નપાર પ.રે નપાર આવે,
શરી.ક માદર પીદર મ.ઝાં જહાં હો છોડે ગરપે નીહાર આવે,
શરારકી .ખુબી દે.ખ કરકે હો હે રતીને .ગુમાર આવે,
શરારે લગ જાય તનકે અંદર બેડર હરીકે દીદાર આવે.

ચીલાપ

શદામત કે રારપે પકડ આંખે ગોગે .બંજર દુપાર આવે,
શ.કે બરાબરો .કરાર લાગે કયું દેખ કરકે .કરાર આવે.

ચોક ૧

શગ્રાટી કરાકે આરામ કે ર.ગાંડ ચીત ને દો ચેક બાર આવે.
શકલકો દેખીકે શકેબાટી .કરાર કે.ગાન પે ગુમાર આવે,
શરીફ શેદા હુવેહે લાખોં જહાંસે હુના પપ.ર આવે,
શજાયતી કર રાટકી બરા ઝુગ.ક દીદાર ગે.બાર આવે,

ચીલાપ

શરજે તુનાહો રીહાકર દીલબર કયું જાંન લાખોંકી માર આવે.
શકે સબરો .કરાર ભાગે કયું દેખકર કે .કરાર આવે.

ચોક ૨

શમાતન મતકો સમજશો સાહુબ કે યાયલોંપે બી.ગાર આવે.
શરત ચેકરસે દઇતની શીદ્દત તુ ઉસપે કરને કો વાર આવે.
શતમ .જબાંસે સુનાતે લાખોં તો દીલપે ઉલટા .ગુબાર આવે:
શઓરો.જહે ફી.ગાંવા .જારી તુમે નમુતલ.ક બીચાર આવે.

ચીલાપ

શરહોગી જહાંમે તુમારી મેરી સમજલે કયા દીલમે યાર આવે.
શકેબ સબરો .કરાર ભાગે કયાં દેખ કરકે .કરાર આવે,

ચોક ૩

શુકરસે ઉસ શ્રીમતન કે .ગેબી કે છંદકી કયા બહાર આવે,
શીગુફ્તા ગીરધર કે ગુલકો કરદે પસન જબી તેરે કાર આવે,
શીતાબ લલ્લુને શાહગાઇ અહુ કો બેશક બુ.ખાર આવે.
શગાલસે ઉડે શુતરસે ભાગે જો કુંડેવાલે ગુમાર આવે.

મીલાપ

શીનઈબ્તદા ઓર રઇન્તહા વેહાથા કેમીસરે સાર આવે,
શકે સબરો .કરાર ભાગે કયું દેખ કરકે .કરાર આવે,

ચોક ૪

બહર શકીસ્તા

કયાનુર ઝલકાહે આજયારો ચેમેરે રશકે .કમર કે ઉપર;
જહાંકે શરમંદહે માહરૂ સબ ફીદા હું રૂ.ખ પુરબહર કે ઉપર,

ટેક

ધુલા હું .ગમમે મેયેક દમમે હેતે.જ કયા જલવે ગરકે ઉપર
કહીં તસુ દુ.ક કરેહે જીકો ઓસ્હેલ.કાકી ન જર કે ઉપર,
મેંમુબતીલાહો ફસા .કફસમે. જો ઉંનકે કરના ફ.જર કે ફુપર
કીયના કુછસોચ ઉસને યારો હુવે વો .ગુસે .ખબર ક ઉપર

મીલાપ.

વોતીરે મી.જગાંક ધાવ ઉસકે સહાહું સીને સીપરકે ઉપર,
જહાં કે શરમંદ હે માહરૂ સબ ફીદા હું રૂ.ખ પુરબહરકે ઉપર.

ચોક ૧

જુદાઈ કે .ગમસે જલગયાહુ હુવાહુ આશી.કતરર કે ઉપર
હુંદીદ તાલીઓ તલ મલાયા હેં તે.જ અબરૂ તબર કે ઉપર,
નીધાકા ને.જા બહોશ કરદે જો ચાહે મીઝના મકરકે ઉપર;
દ.ગલ દ.ગા બા.જ .જુલ્મી .જાહર હુવે હેં અફસર બશર કે ઉપર,

મીલાપ

સમનચે હોકર સફીર બનકર .ક.જા કરી અપને ઘરકે ઉપર;
જાહાંકે શર મીંદ હેમાહરૂ સબ ફીદા હું રૂ.ખ પુર બહરકે ઉપર,

ચોક ૨

હે દસ્ત અંદા.જી .જુલ્મ તેરીઃ મ.જામીલાહે સમર કે ઉપર
.જલીલકર દીયા .જલાલતી મેં નજરતુમારી .જરરકે ઉપર
મેશીકવાહેજાબજાતુમારા હે.ગમ.જદાવો પીસરકેઉપર
નથાયેમાલુમ કેહોગેદુશમન હમારીપ્યારે સફર કે ઉપર

મીલાપ

નસીબમેં મેરેયે લીખાથા. જો બેઠનાતેરે દરકે ઉપર
જાંહાંકે શરમંદ હે માહરૂ સબ .ફીદાહુ રૂખપુર બદરકે ઉપર

ચોક ૩

વો.જહુન રખીયો કહેચું .ગેબી સુનો હમારી .જીકર કે ઉપર
.ખીલાફ બોના હેતુ.મ્મ કાબસ સમજલો યારોપથ્થર કે ઉપર
અ.જી.જ ગીરધ.રી લાગગાને તુમારે મ.જમું .જતરકે ઉપર,
ભજુન મલાકર ભણુત ગોશે .ફીદા જો હોના ચતર કે ઉપર,

મીલાપ

કહે યોં ડાહ્યા જો યાદ આયા લીખા હુંમી સરે વ.કર કે ઉપર
જાહાંકે શરમાદ હે માહરૂ સાબ .ફીદાહુ રૂ.ખપુર બદર કે ઉપર,

ચોક ૪

બહર શકોસ્તા ૮

તબા કીયા દોજહાંસે મુજકો તો પાસ તેરે કયું આયંગે હમ,
કીયા હે બદનાંમ આંમમુજકો અબસના દીલકો લગાયંગે હમ,

ટેક

જોયા લીખામેરે બ.ખ્તમેં સો હુવા નઅબ જી જલાયંગેહુમ
ર.કીબસે મીલ કડા કીયા દીલ બે ફાયદે કયું .ફસાવંગે હમ,
યાના.જ દીખાલા યાઆંખે ગટકા મગર નએનક લદાયંગે હમ,
ન લોટે તેરે તરફ મેરા દીલ ન રૂ.ખ યેમુતલ.ક ઉઠાયંગે હમ,

મીલાપ

કરેંગે હમ યે ગીલા સખીમે પજાકે તુજ કા રૂલાયંગે હંમ.
કીયા હે બદનાંમ આંમ મુજકો અબ સનાદીલકો લગાયંગેહમ,

ચોક. ૧

અદુસે મીલક અગન લગાદી અબ ઈસિકો જાનો [illegible] ગેહુમ,
યે બેરી હોને કે.ફુલ મીલેંગે પઆયે યેસે પઆયંગેહુમ
અબીનો હસતે હો મેરે ઉપર હુઆ જબ ઉસ ગુલકી પાયં ગેહુમ,
હે ચાહ દીલમે કે .ગુલ તુમારા ગલ્લી ગલ્લી મેં ઉગાડયં ગેહુમ,

મીલાપ

.કસમહે વો પાકત નકીને બ.દ .જાયેકૂતને મચાયં ગેહુમ.
કીયાહે બદનાંમ આંમ મુજકો અબસ ના દીલકો લગાયં ગેહુમ,

ચોક.૨

વોશરમ રૂખ હો કે આનગે પર ન સુંને દીન લુગાયંગે હુમ,
પડેગે પેરૂપે આંન કે પર હટાંકે સુકો કીરાય ગેહુમ,
.ખુદાકો ચીનેંગે કર ઇબા દત યેહુબા કીશતી નીરાયં ગેહુમ,
કે મરત બેહો મીયાંઓ ણુ.જરૂગ અ.ખીર જંનત મે જાયગે હુમ,

મીલાપ

જોરૂસે તુમ હુમસે બરતરીહે .ખુદાકે આશી .કકહાયં ગેહુમ,
કીયા હે બદનાંમ આંમ મુજકો અબસના દીલકો લગાયં ગેહુમ,

ચોક ૩

હુમારે લહરી ગુરૂ હે .ગેબી શુકરકી નોબત બજાયં ગેહુમ,
યે ગાઢા કર દીલ કેહે લાલ ગીરધર યેસુખે ગુલકો ખીલાયંગે હુમ,
કેદસ્ત મલ મલ અદુ યારોયે કેહે ભાઈ લલુ જો ગાયં ગેહુમ,
ગવનવો ઠરગયે કે દીલસે ડરગયે અદુકી શે.ખી ભુલાયંગે હુમ,

મીલાપ

બહુત ડાહ્યા ને છંદ ગાયા યે ચોરે મ.જસુ રચાયંગે હુમ,
કીયા હે બદનાંમ આંમ મુજકો અબસના દીલકો લગાયંગે હુમ,

ચોક. ૪

બહર શકાસ્તા ૯.

કેનત જવાંપન દીખા કે હુંસકે યે મીસલે કાંટા ચુભાઈ ગાલી.
દીખાકે અનવર કે ચાહદીલસે હેચી નશેદા સુનાઈ ગાલી.

ટેક

હે ભોલી સુરત મગર હોચીડતે યેં દીલમે અનવર ઉઠાઈ ગાલી
જોરૂસકે મુસે આજ્ચીસ્લોકે બા.જુ હોકે કહાઈ ગાલી.
બદન નગીનેપે બા.જ હું છનગયા જીગર યે નવાઇ ગાલી.
શકરક બદલે તુરેરીગે બસકલાયે કરક લગાઇ ગાલી.

મીલાપ

પનાકે મેંના કહુગા કુછ જો ખેબાંક દેતે.કસાઇ ગાલી.
દીખાકે અનવર કેચાહ દીલસે હેચીન શેદા સુનાઈ ગાલી.

ચોક ૧

ભરચરમહોલે હોકે બેઠા કડામતહો દીલપે છાઈ ગાલી.
અદુસારસ હમોલાયે .જાલીમ. હુંચાક કીસને સીખાઇ ગાલી.
યેરૂમે લગગઈ અગન યે ગુ.જરી હેયાર શીદત્ત વોપાઈ ગાલી.
શાંમો સહર તુઇપાદ આ.વે ન દુરહો કર બુરાઈ ગાલી.

મીલાપ.

જફાસે કર કોયલા મેરાદીલબેબફાર કર દીયા ન ભાઇ ગાલી.
દીખાકે અનવર કેચાહ દીલસે હેચીન શેદા સુનાઈ ગાલી.

ચોક ૨

તુહો મુ.કાબીલ કમુનરસખાનઝાલાદે નાનંવાઈ ગાલી.
ઝાંસેમે લેલીયાકે ચીત, ડાલા સ્કુરી લંઘર સફાઈ ગાલી.
મેં પેરૂપડ કલકલાટ કરતા તો મીસલે નાગનડ સાઈ ગાલી.
કેઆગીરાહુ .ગરીબ બીચ્છુ ન છોડ કીસને પઢાઇ ગાલી.

મીલાપ

યે દીલ્લીયા જયું .ફ્સાયે બુલબુલ સમન રે.ખને ખીલાઈ ગાલી.
દીખાકે અનવર કેચાહ દીલસે હેચી નંસેદા સુનાઇગાલી.

ચોક ૩

ફતેકર સુરમે કેના.જ દીખલા ખટાઈ કા કર મીઠાઇગાલી
કખીડફીકા ઘર દીખાયે .ગેબી ને.ફુલ હીલકી .ફીરાઇ ગાલી;
મુકાસીર કહેગાગ યાર ગીરધર મેપાય જબ તો રીહાઈ ગાલી:
ફીરે ઝહાં મેવો મીસલે ગીદડ ચરાહપોંચી કટાઇ ગાલી.

મીલાપ.

અદુહે મીસલે કે .આ.ગકેસે જવાબ પેબ્ર અડાઈ ગાલી
દીખા કે અનવર કે ચાહ દાસ્તસેહે ચીનરોદા સુનાઇ ગાલી,

ચોક ૪

બહરશકીસ્તા ૧૦

બહસકરી બીસમીલોસે તુમનેય ઈશ્કકેકે સમરકી બત્તી,
બસીર હોકર હુવે બેહરમી જલાઈ .જુલો .જરરકી બ-તી

ટેકઃ

બર.જન મેગર નાગહાં ગયા કોઇ કે દેખચદમે અહમરદી બી-તી,
બારહમવો હુસપે સીતમસે હોકર જલાઇ ઉસકે જીગરકી બ-તી.
બશારત પોહચી હે આજ મુજકો કે દેખુ મેહુસ અરસકી બ-તી,
બુ.ગ.જ કીયાસુસેએ વાફાનેયે દીલપે લગગઇ .કેહુરકી બ-તી

મીલાપ

બકાચ જો દેખાતેરા જીસને તો ઉસકી ઉઠગઈ સબરકી બ-તીઃ
બસીર હોકર હુવે બેરેહમી જલાઇ .જુલમો .જરરકી બતી,

ચોક ૧

બદરહે યા બર્ક હેચેહેરા હરેકપે ઇબદા ઊજરકી બતી,
બહાયે બતલા કેના.જ ન.ખરે મુજે તુમારી ફી.કરકી બતીઃ
બશરકોકર શેદાફીર નટના લગાતે હો કીસ.કદરકી બ-તી.
બુકાવો .જારી પેકુછરહમકર હોનુરે લેલોસેહરકી બ-તી

મીલાપ

બ.ખતસે હે આયા વ.ક્ત એસા અફો.ખ્ત હે એ.જહરકી બતીઃ
બસીર હોકરહુ વે બેરહમી જલાઈ .જુલમો .જરરકી બતી,

ચોક ૨

બહુમહો એકબાર યાર મેરે મેં દેખું તુજ જલવગરકી બતી;
બશેર બા.ગો બહાર દીખલા કેમેટ સીતમે અબરકી બ-તી;
બુતોંકે બુત બોલો હંસકે હમસે જલાદે દુશ્મન અવરકી બ-તી;
બર.કરાર કર નબદવી હોતુ દીખાદે શીરીંન.જરકી બ-તી;

મીલાપ.

બર અક્સ ગરચે સીતમ કરોગે પહોગી તુમપેં હશરકી બ-તી
બસીર હોકર હુવે બેરહમી જલાઈ .જુલ્મો .જરરકી બ-તી;

ચોક ૩.

બરાયે મતલબ હેં.ગે બોકે સબ જલાઈ ઉસને અસરકી બ-તી,
બદશગાલકો જલાય ગિરધર કેઆજ કરકે શુકરકી બ-તી,
બતનમેં દુશ્મનકે ભાલે પડ ગયે મીતીહે ઉનકા સ.કરકી બતી,
બેનયા.જ લલ્લુભાઈકે યારો હે દીલપે ઉસકે .જીકરકી બ-તી,

મીલાપ

બેહે ઈબ્તદા બેહે ઈન્તાહા કેબસ બુઝાદી કુફ્રકી બ-તી,
બસીર હોકર હુવે બેરહમી જલાઇ .જુલ્મો .જરરકી બ-તી,

ચોક ૪.

બહર શકીસ્તા. ૧૧

સદાએ કરકે શુકર કીઆકર વોદુઇકો દરકિનાર કરદે,
સદા.કત રખલા શરીકસે બસ વો પાર પરવરદિ.ગાર કરદે,

ટેક.

સબર કર સલ્લલા કહેકે હરદમ ચે દૂર તુ .કારે.જાર કરદે,
સાર.ખહે વો કીશતીકા તુમ્હારી કે લહે.જે લેહે.જે ન.જાર કરદે,
સીલાબત મતકર કીસીપે હરગી.જ જુદાએ ટીલસે ન.કાર કરદે,
સુહુબત સબ સરસે ટલકે જાવે તુજેવો નેકી સીતાર કરદે,

મીલાપ

સ.ગી રહે વો કબીર ભીવો તુ ઉસપે દીલ ઈન્ત.જાર કરદે,
સદા.કત રખલા શરી.કશે બસ વો પાર પરવર દિગાર કરદે.

ચોક ૧

ખ્યાલે ગુલઝાર

સલાહ સુનલેકે નેક ચલના હરામકો દીલસે .ગાર કરદે,
સમત તુરેહ કર ફ.જલમ ગાકર વો તેરે.કહકમેં બહાર કરદે
સુબ હસકે દેખો શરેસે ચલના તો તુજકો વો કાત.જાર કરદે,
સફ઼ાયે ગુફ઼્તન .ખીલાફ઼ નહીંહે શીરીં નીધા વો દુ".ાર કરદે,

મીલાપ.

સદોમેં હો .ગાફીલી મતી રખ .કરીબ તેરા મ.ગાર કરદે,
સદા.કત રખ લા શરીકસે બસ વોપાર પરવરદિ.ગાર કરદે,

ચોક ૨.

સલાત કરદે .ખતા તુમારી વો ડીશતી તુફાં ઉતાર કરદે,
સબુર કરલે વોપારસે બસ વોપાર કરલા.જદાર કરદે,
સાબર દનોકા હે મરતબાબર કે તેરા ગુલ ગુલ .જાર કરદે,
સીફ઼રેકા ભરદે કે શાદ કરદે ગદ.કો શાહે વિ.કાર કરદે,

મીલાપ.

સહબકી કરતુ રીવાયત .ખુશ દિલ તુદુર દિલસે .ગરાર કરદે
સદા.કત રખ લાશરીકસે બસ વોપાર પરવર દિ.ગાર કરદે,

ચોક ૩.

સાંમતહે .ગેબી ગુરૂકો મેરે તું ડીશતી બસ પાર યાર કરદે,
સબહે યે ગિરધર સનમ તુમારા ન ઉસપે દુના તુવાર કરદે,
સફ઼ા કરદે અદુકે રૂ.ખકો વો ઉનકે દિલમેં .ગુબાર કરદે,
સુરત કાલી ર.કીબકી કર ઉનોપે યે નિસરે .ખાર કરદે,

મીલાપ

સવાદ લીખકર રેપે .ખતમકર ખ.યાલ ડાલા હ.જાર કરદે,
સદા.કત રખ લા.શરીકસે બસ વો પાર પરવરદિ.ગાર કરદે,

ચોક ૪.

——*o-*-o*——

બહરશકીસ્તા ૧૨.

આસી કરદે કુબનકા આશકર નિગાહે સહરાં નિરંગ હોકે,
અબસચે આશિકકા દિલ જલાતે શમેંપે મેંહુ પતંગ હોકે;

ટેક.

અબદહું તેરા જો ચાહે કરલે હું દીલસે દીલબર નેહંગ હોકે,
અતાબકે સબરેસે સર તુમારા એ દેખ ભટકું મલંગ હોકે;
અતક હુવાહું મેં તેરા આશિક કીહજા હાલોંસે તંગ હોકે,
અજીબ દીખલાએ ચુટકી ચલે વે. દિલપે રહેતા ઉમંગ હોકે;

મીલાપ

એજીજહે એકબાર વસ્લ હોવે કે યારભેલે પલંગ હોકે
અબસચે આશિકકા દિલ જલાતે શમેંપે મેંહુ પતંગહોકે,

ચોક ૧

અદ તુ કરના કે ગુજરી મુદત હું ઝારી કરતા બેઢંગ હોકે,
અદમકો પહોચેગા દમ હમારા રહાહું બિગલે અપંગ હોકે;
અદાવતી કીસ ખતાપે રખને નિગા લગીહે તુફંગ હોકે,
ઇઝાર જતલા હીરાસા કીના રહીહે ઝુલ્ફે પનંગ હોકે:

મીલાપ.

ઉજર બતા આયનેરૂ મેરે બીચારસે દિલ રહે દંગ હોકે:
અબસચે આશિકકા દિલ જલતે શમેંપે મેંહુ પતંગ હોકે:

ચોક ૨.

અરાક કર આશિકો કો મારે હે જાંના તેને બેજંગ હોકે,
અરશાહે જબ હાતમેં તુમ્હારે અદલકો મતકર પીલંગ હોકે;
અર્કે જો દેખાહે માહ તેરાવોભટકે બેશક કુરંગ હોકે:
ઉરૂજ હોકર નસોચા તેને બઢાઇ અશકોંકી ગંગ હોકે,

મીલાપ.

અરીજહું તેરે આગે જાની નહમસેં રહેના ફિરંગ હોકે:
અબસચે આશિકકા દિલ જલાતે શમેંપે મેંહુ પતંગ હોકે.

ચોક ૩.

અ.જાર કર બેઠા મારકે .ગમ એ દિલકો કર મિસલે સંગ હોકે,
અ.જમ કર મતલબ કો મેરે બરલા એ સીનસે મિલ દોઅંગ હોકે:
અતાકર .ગેબીગે રહુમ તેરા વો છંદ ગાતે દબંગ હોકે;
અ.જી.જ ગિરધારીલાલ ગાએ અહુ યહાં રોચ બેચંગ હોકે.

મીલાપ.

એન ઇબ્તિદા ગાફ્ ઇન્તહા ભભૂત બોલે .ખુશરંગ હોકે:
અબસ યે આશિ.કકા દિલ જલાતે શમેપે મેં હું પતંગ હોકે,

ચોક ૪.

બહર શકીસ્તા. ૧૩

તુમારી ફુરકતસે મેરા .કાલીબ હુવાહે મિસલે તરાબ આધા:
.કબરકે .કાબિલ કિયા હિ.જને હુવાહે જલ દિલ કબાબ આધા,

ટેક.

સતાલે જબતક કે હો સતાના હુવાહું આલમ શબાબ આધા:
મેં .ગમકે દરિયામેં ડુબ બેઠા હે હુસમેંભી ઇ.જ તે રાબ આધા:
[illegible] બાબ કરક્યા બતાદે રસ્તા એ જાહુંસે હું મેં સકાબ આધા.
હે .ગમપે .ગમ વો .જુલ્મ .જુલ્મગાર કીઆહે તેને શીતાબ આધા.

મીલાપ.

કીઆહે કમગો મુજે પરીર નાનિકલે મુંમે જવાબ આધા:
.કબરકે .કાબિલ કીઆ હી.જને હુવાહે જલદિલ કબાબ આધા,

ચોક ૧.

.ખફાહે કીસ બાતપે તેરા દિલ કહોતો મુજસે જનાબ આધા:
અતાહે તુજકો .ખુદા તરફસેં .ખુદાઇકાહે ખિતાબ આધા,
તુ કરકે જો ચાહે તેરે દિલમેં નરખીઓ .જાલીમ હીજાબ આધા:
એ શીસેકે મારે એ જીગર ગયા તડક કે મિસલે સહાબ આધા,

મીલાપ.

મેરી સદા સુનકે સદ હાહોંકા કે હાલ હો ગયા .ખરાબ આધા:
.કબર કે કાબિલ કીઆ હી.જને હુવાહે જલદિલ કબાબ આધા.

ચોક૨.

ન જુમીયોંસે બચાં કીયા તો હુવા ન ઉનસેં હિસાબ આધા;
મીઠી નિગાકર તુસોચ દિલસેં .જુલ્મસેં ના હો સવાબ આધા,
.ખિલાફ નાહો .ખફાતુ દિલબર સ.ખુન ન બોલો કજાબ આધા;
આદીદ દિખલાદે પ્યારે અબતુ .જરા ખોલકર ન.કાબ આધા:

મીલાપ.

મીલેરો બરતર સા હોગા હમકો હટેગા દિલસે અ.જાબ આધા.
.કબરકે .કાબિલ કીયા હિ.જ ને હુવાહે જલદિલ કબાબ આધા,

ચોક ૩

કહુનયે .ગેબીકી માન ગુલરૂ ચખાદે લબકા લુઆબ આધા;
કીયા તુને .ગમ .જદાય ગિરધર કે ચાક દાંવન .કલાબ આધા:
બાબુતકે ભાગે આજ દુશ્મન ન તનપેં ઉનકે સવાબ આધા,
જનાબ યાર કહો આક ડાલા ચહુકે સહેરે સદાબ આધા:

મીલાપ

એ છંદ ગાતે હે ભાઈ ઈશ્વર હરીફકા તુટા નાબ આધા,
.કબરકે .કાબિલ કીયા હિ.જને હુવાહે જલદિલ કબાબ આધા;

ચોક ૪

બહરશકીસ્તા ૧૪

હું મીસ્લે શંગે સામે દિવાના એ ઈશ.કમેં દિલ જલાકે બેઠું:
.ફસાકે મોહબતે દામમેં જી.ફસાકે સાથો ફનાકે બેઠું,

ટેક

જીનુંને વહેશતકા તુ.ખ્મ બોયા સો આજ વહેશત દિખાકે બેઠું:
બજુ.જ એ હોલકે ઔર કુછ નહીં જહાંમેં એ ગુલ મચાકે બેઠું:
ક .ખારપે ડાલું આજ બિસ્તર યા દિલપે કાંટે ચુબાકે બેઠું,
એ આહ શોલેકો તે.જ કરદુ આગમેં .ગોતા લગાકે બેઠું।

મીલાપ

હે સાથ .ગમકા ગ્મે મેરે દફ્તર કયું ઈસકો દિલસે હટાકે બેઠું,
.ફસાકે મોહબતે દામમેં જી .ફસાકે સાથો ફનાકે બેઠું;

ચોક ૧.

કીયેથે ઝાલો .કરાર વો નક્ષ દિલપે અકસર જમાકે બેઠું,
જો યારથી રાજ ગુફ્તવો સબ સબાકો ઈહમ સુનાકે બેઠું:
નબુલું ના .જો અદા તુમ્હારે કે યાહમેં સર ઝુકાકે બેઠું,
.ખરાબ .ખરતે જહાંસે બિખરે તો સાથ કેસે ઉઠાકે બેઠું:

મીલાપ

.ખુદાહી હાફી.જહે આશી.કોંકા અમેરી હુરમત ગુમાકે બેઠું,
.ફસાકે મોહબતે દામમેંજી .ફસાકે સાથી ફનાકે બેઠું:

ચોક ૨

કીયાહે દીવાના મુજકો તુમને જો સાથ દમમેં ખ.ફાકે બેઠું:
ઈલાહી લેલેગા ઉસકા બદલા ન તુમસેં ૨.ખકો ફિનાકે બેઠું,
નશાત નાપાએ શો.કે ઉલફત એ અરક નદીંએ બહાકે બેઠું,
.ગુબારદિલમેં .ગજબ કીયાહે વો .ગમકો કેસે લીખાકે બેઠું

મીલાપ

હુવે હો બાંની જફાકે પ્યારે તુમે ભી બેશક બનાકે બેઠું:
.ફસાકે મોહબતે દામમેંજી .ફસાકે સાથી ફનાકે બેઠું,

ચોક ૩.

હુ કમસે .ગેબીકે આજ ડંકા એ આશિકોંકો બજાકે બેઠું,
તુમે ન છોડું જો હોય મુરદન તો જીવ ઝકમું સ્બુટાકે બેઠું:
લિખાહે ગિરધરને હાલ સારા ભમૂત કહે વો જતાકે બેઠું.
અદુકે સીનેપે ચાક દેહું કહે લલ્લુજીસદમ મેં ગાકે બેઠું.

મીલાપ.

તુ મ્હારે સુનકે સીતમ કહે ડાહ્યા ન સાથ ઉસ મહે લ.કાકે બેઠું.
.ફસાકે મોહબતે દામમેંજી .ફસાકે સાથી ફનાકે બેઠું

ચોક ૪.

બહર શકીસ્તા. ૧૫

મઝાલ કયાહે કે ઠેરે આશિ.ક તુમારે ચશ્મે સહરકે નીચે,
બલાવો જાદુ બસેહેં બિકુલ સનમ તુમારી ન.જરકે નીચે;

ટેક.

અગર હો આલિમ યા હોય ફા.જીલ મગર વો તેરે હુનર કે નીચે:
અગર હો .કાબિલ મગર હો .કાતિલ દબે તુમારે તબર કે નીચે
યહિતો આ મેજ હોય કોઈ તો હોય .ગાલીબ .જરર કે નીચે,
બ.ગૌર દેખા હું આંખસે કે સબી કા સાએ હો ઘરકે નીચે.

મીલાપ

નજદે નજર હે ન કુચ .ખતર હે બશરહેં લાખો એ ઘરકે નીચે,
બલા વો જાદુ બસેહે બિલકુલ સનમ તુમારી ન.જર કે નીચે:

ચોક ૧

હુવા મેં આશિ.ક તોહબ ગયા હું કે આજા રંજે અબર કે નીચે,
હે .બાક .ખતરા એ દિલપે સદમા મેં આ ગયા હું .કે હરકે નીચે;
ગી બાયા શ્રીગને હે જાના તુમકો લગાના આતીશ જીગર કે નીચે,
મિસાલે .કાસીર કે કરેંક કમગો રખેહેં દિવારો દરકે નીચે.

મીલાપ.

મગર એ સમજો ડરો .ખુદાસે કે હોગે કાઇ દીન હશરકે નીચે,
બલા વો જાદુ બસેહે બિલકુલ સનમ તુમારી ન.જર કે નીચે:

ચોક ૨

નથામેં .કાબિલકે ઇસ રીતમકે જો ડાલા શેરે બબરકે નીચે,
જો બ.જન ચુ.રી તો બોલે ગયા.ખું ગયા વો નહી નહરકે નીચે,
હે મેહેર જબતક કે રબકી તુંપર સતાસો શેદાકો કરકે નીચે;
એ ચાર દિનકી હે ચાંદની .ફિર હો તારેકી ઇસ બિસરકે નીચે,

મીલાપ.

હે આર.જુ મેરી ઇતની જાના મિલો કીસી દીન શજરકે નીચે,
બલા વો જાદુ બસેહે બિલકુલ સનમ તુમારી ન.જરકે નીચે.

ચોક ૩

ખયાલે ગુલઝાર.

લીખ્ખા હે .ગેબીને કીતનાયારો ન આના કોઈ .વુસ્અમ ગર કે નીચે,
જ્હાંસે જાએંગે લોગ ઓર વો અબ આગે બસ .જરૂર કે નીચે;
કહેતું ગિરધારી અયે રફીકો લીખ્ખા હું નજમા ન સરકે નીચે,
ઈસીસે સમઝો વો યાદ રખ્ખા રહો શિકાયત કે દરદ નીચે;

મીલાપ

બહુત દાખ્યાને યાં મહોહુ કો ગિર્દ ઝમીકે દરારકે નીચે
બસા વો જહુ બહોતેં બિસ્તરા સનમ તુમારી નજર કે નીચે,

ચોક ૪

બહર શાદી ના ૧૬

વો ગુલ્મે ગુલ્હર ને શાદ દિલમેં આરાસે .ગુલશન બાજાય મુંગરૂ,
શગુફતા ગુલ હો ગયા સદાંકે છમ છમા તન તનાયે મુંગરૂ;

ટેક:

શજર ઝુકે ઓર સુનકે ઉસકા અબરકે ભી [illegible]
તો ઉસો [illegible]
દીગાંમે [illegible] ભી હોગએ ચુપ અાવાજ કાનોંપે આન [illegible] ગરૂ;
વો કુમરીને જાં તસદ્દુક કરદી જોનાજ નીને દિખાયે મુંગરૂ;

મીલાપ

વો બાહેતે રૂ.ક ગયે નદી વો નાલે સબ્ગાં વો એગલા [illegible] ગર
શગુફતા ગુલ હો ગયા સદાંકે છમ છમા તન તનાયે ઘુંગરૂ,

ચોક ૧

હુવા ભી શમ ગઈકે દેખ્ખ ઘુંઘરૂ જો ઉસકે દિલકો ફિરાયે ઘુંગરૂ,
વો આહુકે હોશ આકે જમ ગએ ઉનીકે દિલકો દુખાયે ઘુંગરૂ;
મારબાં લગ ગએ હેં દેવ નેકા ઉનકા દસના ભુલાયે ઘુંગરૂ,
લાલે ઉખડ ગયે હેં ડાલીઓંસે આગરચે ઠેકા લગાયે ઘુંગરૂ;

મીલાપ

વો .ફુલ ગુલકે ઉછલકે ઉસપર પડે હજારાં જતાયે ઘુંગરૂ:
શ ગુફતા ગુલ હો ગયા સદા સેંકે છમ છમા તન તનાયે ઘુંગરૂ.

ચોક. ૨

બઝરા બિસરે પરંદે ગુલકે કે ચાહ ઉલફત ફૂસાયે ધુંગરૂ,
બબરઓ જંગલકે બસ હો બેઠ ઉનીકે દિલપે બિછાય ધુંગરૂ
શિકારી ભુલે શિકાર કરની જો તાનસેં છમ છમાય ધુંગરૂ
ફરેબતા હો કેહે રેત દિલ વો દેખતે કયા જમાયે ધુંગરૂ

મીલાપ

કહે દરિયાએ વહે શર્તીમેં હાં બાગબાં યહાં બસ્તી બસાયે ધુંગરૂ
શગુફતા ગુલ હો ગયા સદાસે કે છમછમા તનતનાયે ધુંગરૂ

ચોક ૩

મગાર ગેબી ગુરૂકા હૈ યે સમાં બતાદે ખુદાયે ધુંગરૂ
નિગાહ તો માજરૂ સે ગિરધર કહે પે રૂસવા સતાયે ધુંગરૂ
હુવી હૈ । હો બિરાસ દુસ્તર કે ભાઈ લલ્લુને ગાયે ધુંગરૂ
સદા હંસાએ અહ્દુ રૂલાયે કે ફનકે હો ગયે હવાયે ધુંગરૂ

મીલાપ

કહે લાલ દાસ્યા મુજે સતાયા સુના યે નહીં પર છિયે ધુંગરૂ
શ ગુફતા ગુલ હો ગયા સદાસે કે છમછમા તનતનાયે ધુંગરૂ

ચોક. ૪

બહર શકાસ્તા ૧૭

મશહુર માશુકને મન્ત લેકે વો મુન્તઝીરકા સુનાયે ધુંગરૂ
મજ્બુર કરકે મજલસોંકા મજરૂહ કરદીએ બજાએ ધુંગરૂ

ટેક:

મુકામે મજલીસકે શોગ હસ્ત મજીબ કરતે જતાએ ધુંગરૂ
મજીદ આલિમ તો ગેરતી આપ ફરેબમેં આયેપાયે ધુંગરૂ
મહા ફિર । માહાસનકે મનસે બેશક બજા દિલકુ ભાયે ધુંગરૂ
મહારૂજ કરકે સુહીબાસ મુશકુરાકે ઠેક પેલાયે ધુંગરૂ

મીલાપ

મજબુબ મહેબુબ મેરે મનકે બજાકે શેદા બનાયે ધુંગરૂ
મજબુર કરકે મજલસોંકા મજરૂહ કરદીએ બજાએ ધુંગરૂ

ચોક ૧.

મખરૂહ હુમ માહરૂ સમજલે બજાના કીસને સીખાયે ધુંગરૂ
મહેરૈ માહસાં ઝનક મટક કર ચલે પેરોમેં જમાંયે ધુંગરૂ
મતાખ દીલનેરા તુમને મહેરમકે હમકો ગમમેં ઝુકાયે ધુંગરૂ
મુદામ બજનાહે ધુંગરૂ યાંકા સુ.જકર કર વહેશ તમેં આયે ધુંગરૂ

મીલાપ

મદહોશ કરના મુનાસિબ નહીં મરમય સુનમત પિલાયે ધુંગરૂ
મજબુર કરકે મજા લસોંકા મજરૂહ કરદીએ બજાયે ધુંગરૂ

ચોક ૨

મતાબમેં માહે વશ તુમારે હિરાસે કરદીએ મિલાએ ધુંગરૂ
મુરાદ ઝન મન .જલત હો મુકરર બતાદે કોઈદીન વફાએ ધુંગરૂ
મ.ઝેમુમમેં ક્યાહે ભલાઈહે બજકે ગ્યારો.ક બનાયો ધુંગરૂ
મતીબજા મર.કબરો ઉઠંગે વોમુરદે મત તન તનાએ ધુંગરૂ

મીલાપ

મરહુમત હો મબશરદે મેરી જાંએ .કફુસમે દિલફસાયો ધુંગરૂ
મજબુર કરકે મજા લસોંકો મજરૂહ કરદીએ બજાએ ધુંગરૂ

ચોક ૩.

મશ.ખ હોકે મુબ્તીલાહે .ગેમી મુતાલિમ રૂત બે ઘટાએ ધુંગરૂ
મસીહા દરદન મરીજે ધુંગરૂ મતાલબ ક્યુકર બરાએ ધુંગરૂ
મનસોપ મારા મતરએ ધુંગરૂ મરહબાયે ગીરધરને ગાએ ધુંગરૂ
મતરકબ મત જીસ ઉમારા લલ્લુ પસન્નાહે તુરિસવાયે ધુંગરૂ

મીલાપ

મીમ ઇબ્તદા મીમઇંતહા અજીબ સાંચે ઢલાએ ધુંગરૂ
મજબુર કરકે મજાલસોંકો મજરૂહ કરદીએ બજાયે ધુંગરૂ

ચોક ૪

બહર શકીસ્તા. ૧૮

રહુમમે ગર દ્રિલરબા તુએ કબર યાર મુજસે .જહીર મીલતી,
ર.જા પેરાજી મેં જાના તેરે દિલેર તુ બેન.જીર મીલતી.

ટેક.

રમીદ ક્યું મુજસેં બેવફાતુ અગરચે આકર તબીર મીલતી,
રજો અલમસે ભી બાજ. રહેતા તુઆન મેરેહુ .ખીર મીલતી
રવાંન રમોસેંઆરક હોતં હેસબસે સરતુ બસીર મીલતી,
ર.કીબ નાહસ્તેં રસ્વા સુનકે આદિલસેં દિલકર .જમીર મીલતી:

મીલાપ

રફુ.જ ક્યોં મુજકો દીયાહે દિલને કે મેરે જીંદગી .ખતીર મીલતી,
ર.જા પે રા.જી મેં જાના તેરે દીલેર તું બે ન.જીર મીલતી.

ચોક ૧.

રહુમ નીધાકા લગાકે ભાદી ન મુજકુ કરકે અસીર મીલતી
રાહુને ચરખા હે જાબજાકે નઇસેકો વો જલ્વવીર મીલતી,
રર...જના હુઇ નશાત નાહીં તો બસ હમે રન્ત.ખીર મીલતી
ર.જમ દીયેહેં બે ફાયદે તો કે બાદ મુજકો ગુ.જીર મીલતી

મીલાપ

ર. મે મુનબર દિખાવિનજા કે જેરી રાંઝેસે હીર મીલતી,
ર.જાપે રા.જી મેં જાના તેરે દિલેર તું બે ન.જીર મીલતી.

ચોક ર.

રા.જે .ખુફત ખુદા ન જાતી સાહબ .ખુશીસે ગરચે મસીર મીલતી,
રકક .કમર .ખુબ સુરત નિહાયત ન કોઇસે તેરી ન.જીર મીલતી,
રમાદ કુચોકી તેરે છાની કે બાદ હસરે અ.ખીર મીલતી,
રાહીલહે દમ શેદાકા અદમપર દુઆ અગર દસ્તગીર મીલતી.

મીલાપ

રકમ કરું ક્યા એ હાલ દિલકા સિવા તુમારે મતહીર મીલતી,
ર.જાપે રા.જી મેં જાના તેરે દિલેર તું બે ન.જીર મીલતી.

ચોક ૩

રહમસે ઉસપાક તનકે .ગેબી ગુફ્કા શેખે શરીર મીલતી
રલાકે દુશ્સનકો કહે યું ગીરધર તુમ્હે બીમારી જહીર મીલતી
રૂયેં ફડક ગઈ હરીફ્કી કે કાથા મુઝે ઓ સગીર મીલતી
રી.ઝાલે સરફે એ છંદકો સુનકે શ.ક ઉનકો અ.ખીર મીલતી

મીલાપ

રેહે ઈબ્તદા રેહે ઇન્તીહા દોઆયે અહેમત કબીર મીલતી
ર.જાપે રા.જી મેં જાના તેરે દીલેર તુંબે ન.જીર મીલતી

ચોક. ૧

બહર શકીસ્તા ૧૯

કે શાહ .ખુરરમ હે આશી.કે દિલ જો આપ સજધજ બનાઇ એગા
શમસો .કમરકી ઝલક ફલકપર હે ઉસકા રૂતબા ઘટાઈ એગા

ટેક:

શમેં રૂતુ પરવાના તેરા મેં જલેકુ આપ મત જલાઇ એગા
નમિલકે અ.ગીઆર યારસે બસ સતાયેકો ના સતાઈ એગા
કરૂં ગિલા કિસકે આગે પ્યારે વો જલ્દ જાના જતાઇ એગા
.જરાબ .ખસ્તા .જલીલ રૂસ્વા કીયાહે અબ રહે મલાઈ એગા

મીલાપ

જુદાઇને ઇસજહોંસે ખોગા બચાઈએગા ઘટાઈ એગા,
શમસો કમરકી ઝલક ફલક પર હે ઉસકા રૂતબા ઘટાઈએગા,

ચોક ૧.

કે ચ.ખેંકો મં.જુર એહીશા મકાં વતન તન છોડાઇએગા,
ફલક સતાયે હેં હમ નાં વતાં ન.જર એ શીરીં દીખાઇએગા,
ગંવાઈ હુરમતઓ સોદ હોગએ ન બહરે .ગમમેં .ફસાઇસગા,
નદે તુ રંજો અલમ .જુલમગર નશાત .ખુબી બતાઇએગા,

મીલાપ

મેં .ખુદ .ગંમ અશ્ક નોશીદાહું નસીતમસે અબ પજાઈએગા,
શમસો કમરકી ઝલક ફલક પર હે ઉસકા રૂતબા ઘટાઇએગા.

ચોક. ૨

બહુમ તુ હોકર રકીબકે સંગ અગર ગલેસે લગાઈએગા,
તો કત્લ કર ખુંકી મેરે ઝમીન નદી સરાસર બહાઈએગા,
ન થાએ માલુમ હરીફ હોગે ન યાર દુશ્મન હંસાઈએગા,
જરાતો સોચો અયે શોખ ચંચળ મજાએ વસલત ચખાંઈએગા.

મીલાપ

જો મુસેહે બેવફા ખફા દીલ ઉસે રહમ પર ફીરાઈએગા,
શમશો કમરકી ઝલક ફુલરપર હે ઉસકા રૂતબા ઘટાઈએગા.

ચોક ૩

તુ ગેબીપે મેહેરબાંહો મેહેરમ એ ગુંચએ દિલકો ખિલાઈએગા,
સબરકા દ હે સમર કહે ગિરધર કરીબ કસગોકે આઈએગા,
ભભૂત ભાઈહે તેરે વેશી બનાકે શાને બિઠાઈએગા,
આ હૂર હુઈકો કરકે લલ્લુસે આજ જયાં મુસકુરાઈએગા.

મીલાપ.

એ મઝમુ નિખ કહેતે ભાઈ ડાહ્યા આદુપે બરકરકે ગાઈએગા,
શમશો કમરકી ઝલક ફુલરપર હે ઉસકા રૂતબા ઘટાઈએગા.

ચોક ૪

બહર શકીસ્તા ૨૦

સુને એ માલમ પડ્યુ છે પ્યારા કે આંખ બીજા થકી લડી છે,
મળોછો મુજને પણ આંટી મનમેં એ રીસ શા કારણે ચડી છે.

ટેક

હશીને બોલોછો પણ કપટ છે એ કયાંથી શીખ્યાંછો એમ કરવુ
એ કોણે ભરવ્યુ ને કોણે શીખવ્યુ જે મારા દુશ્મનની પાસે ઠરવુ,
કે તલવારો એક મ્યાનમેં બે નથી એ માવાની ચિત્તમેં ધરવુ,
વિના મન મળવુ અથડવુ ભીંત કે ખાલી ચિત્ત મહારૂ શીદ હરવુ.

મીલાપ.

જે આવતાં આઠો પહેર પાસે તે વાત કેમ વેગળી પડી છે,
મળોછો મુજને પણ આંટી મનમેં એ રીસ શા કારણે ચડી છે.

ચોક ૧

જો આમ કરવુતુ તાહારે તરૂણી કરીને પ્રીતીને છોડવીતી,
વિચારીને કરતો વાત તુજથી કે ઝાઝી શા સારૂ જોડવીતી,
ફજેત ફ્રેગટ થયોને તુ ગઈ ન ગાળ દુનીયાંની ઓડવીતી;
સગાં સબંધીને દોસ્ત માહારા મેં વાત વીનતા ન ફોડવીતી.

મીલાપ

જે બીક ન હતી તને કોઇની તે વાત કરતામે કેમ અડી છે,
મલોછો મુજને પણ આંટી મનમે કે રીસ શા કારણે ચડી છે.

ચોક ૨

ગયા કયાં સોગન ને સમ સઘલા જે ખાધેલા તેં ખરાજ મનથી,
કરાર કીધોતો કામની તેં નથી હું મલવાની બીજાજ નથી,
તે વાત વીસરી ને નીપજી તીસરી વચન તુ ચુકી છે તારા તનથી
કે અનથી રાજી કે ધનથી લોભઇ કે પલટી ગઇ તુ તારા મદનથી.

મીલાપ

ને જેને જોઈ દેતાં ગાલો તે થઇ પડયા છે પ્યારો કઠણ ઘડી છે,
મલોછો મુજને પણ આંટી મનમે કે રીસ શા કારણે ચડી છે.

ચોક ૩.

કે મુજને મારીને જાવ પ્યારી કે વાત આ નકી લો વીચારી,
પછી સધારોને જઈ પધારો કે પાસ દુશમન નાજાવનારી,
આ પુઠ નઇ લે પછી કોઇ તાહરી કે વાત આ નકી લો વીચારી,
નહીતો ના લેશો નામ તેહનુ કે નાખો હૈયેથી તે વીસારી.

મીલાપ

કહે લાલ ગીરધર ભભુત ડાહ્યા કે વાત આશકની બહુવડી છે,
મલોછો મુજને પણ આંટી મનમેં કે રીસ શા કારણે ચડી છે.

ચોક. ૪

બહર સક્કીસ્તાઃ ૨૧

છટા જોઇને છમક ઝલકતે જોઇ મોહ્યું માહરૂ મન ગુલાબી
કીધા છે કંઇયેકને દીવાના બતાવી શુંદર નયન ગુલાબી

ટેક.

સજ્યા છે શોભીતા સોલ અંગને મુખથી નીકલે શુકન ગુલાબી
ને ચાલ ચાલો છો હુસ્તની ની સંભાળી કોમળી વદન ગુલાબી
શું તેજ ચમકે ને ઘુઘરી ધમકે કે ચાલ્યા ઠમકે પસન ગુલાબી
મેં માંહરૂ વારયુંછે તન મન ધન યે ઠેકો જોઈ નેગવન ગુલાબી

મીલાપ

કરયાંછે કાંમણુંયે શ્રીકીયે જોઇ છોડયાં લોકે વતન ગુલાબી
કીધાંછે કાંઇયેકને દીવાના બતાવી શુંદર નયન ગુલાબી

ચોક. ૧

છે તેજ તુજ તારૂણીમેં જાણે પ્રભાતે ઉગે કીરન ગુલાબી
છેલટેકો હાતોનો ઝટકો જાંણે રૂમાલ ઝાલ્યો વજન ગુલાબી
ને પાંનની લાલી મોંમે ચલકે કેઠલકે છે જેમ રતન ગુલાબી
છે ગાલ ગોરા ગુલાબ કોરા કે જોઇ ઉપજે મદન ગુલાબી

મીલાપ

આ ચંદ્રબીબ ચેહેરો જોઇને મન ચકોર ઉડે ગગન ગુલાબી
કીધાછે કંઇયેકને દીવાંના બતાવી સુંદર નયન ગુલાબી

ચોક ૨.

લ્યો અર્જ કંઈ સાંભળી હમારીઆ નારી પ્યારી સજન ગુલાબી
કે મુજને મલવાનો વાયદો કરને હાતે આપો વચન ગુલાબી
મેં જારથી જોયાંછે તમોને છો રૂપનાં જેમ ચીમન ગુલાબી
તજ્યોછુ અન જળને આદર નીદ્રા તમારૂ જોઇને તન ગુલાબી

મીલાપ

જો મેહર મુજપર કરો પ્રભુ તમને રાખશે મન મગન ગુલાબી
કીધાંછે કંઇયેકને દીવાંના બતાવી સુંદર નયન ગુલાબી

ચોક ૩

ગુરૂએ ગેબીના પ્રતાપથી કરૂછે ગીરધર રટન ગુલાબી
ભગુત કહે ભુલ્યો ભટકયો હુંછુ પ્રભુ તમારે શરન ગુલાબી
લલુભાઇ કહે લેછે મજ્યા જેણે કીધું તુજથી લગન ગુલાબી
આજ ભાઇ શીબુના મનમે ભાવ્યાં છે નાર તારાં ચલન ગુલાબી

મીલાપ.

કહે ડાયા દુશ્મનની જાંન શરકી છે કેહવા આ છંદ કઠન ગુલાબી
કીધા છે કંઇયેકને દીવાંના બતાની સુંદર નયન ગુલાબી

ચોક ૪

બહરશકીસ્તા ૨૨.

તમારૂ જોઇને તેજ તરૂણી કે લોક ગાંડા થયા હજારો
શશી સમ ચમકેછે મુખ રૂપાલુ કે જેને ધારો છો તેને મારો

ટેક:

નથી કોઈ જોટો આ જગમેં તાહરો સર્વથી શીરૂ સરસ તમારો
મેં જોઇ તન મનને ધન સહુરપ્યું કે ધ્યાંનમે વાત કાંઈ ધારો
કે તાહરે કારણ તજયોછુ નારી ને છોડી સંસાર રોજગારો
સગાં સહોદરને ભાઈ ભાડુ ને માત પીતા થકી છું ન્યારો

મીલાપ.

મને તો લાગીછે લેહ તમારી જરાતો મન માંનની વીચારો
શશી સમ ચમકેછે મુખ રૂપાળુ કે જેને ધારોછો તેને મારો

ચોક. ૧

ભણેલું ભુલ્યોને દુખને ડુલ્યો નથી કાં તરવાનો કાંઇ આરો
બનીને ગાંડાને બહાવરાશા ભટકતા ફરીયે જોઈ ઇશારો
ન ઉંઘ આવે ન અંન ભાવે તો થાશે કેમ જીનગીનો ગુજારો
ચપલ પણ ચતુરાઈ સુધ બુધ ગઇને વ્રેહનો વાધ્યો જે તપારો

મીલાપ

નથી ઇદ દર્દનો કોઈ માહરા સુધારો તો બસ તમે સુધારો
શશી સમ ચમકેછે મુખ રૂપાલુને જેને ધારોછો તેને મારો

ચોક ૨

આજાશે જીવ મારો હત્યા તમને કે મેહેર હુંટી તમે શિકારો,
ન ખર્ચ થાશે ન પૈસા જાશે નેઠરસો નારી જો હમને ઠારો,
જરા નથી વાંક તારો પ્યારી નશીબ માહારાનો છે સહારો,
આ અર્જ કરજો કબુલ કાંમાં કે દુખ મારાને યે નીવારો;

મીલાપ.

ના માંનશો કહેવુ કોઇનુ કંઈ નશીબે કીધો મને બીચારો,
શશી સમ ચમકેછે મુખ રૂપાલુ કે જેને ધારોછો તેને મારો,

ચોક ૩.

ન કરશો પરનારની પ્રીત કોઈ કે જન્મ પરીયંતનુ સુખ હારો,
શીખામણ ગેબી ગુરૂની માનોને વાત હીરદથી યે વિસારો,
નક્કી કહે ગીરધર નથી થનારો નથી થનારો નથી થનારો.
કે દુખી થાવુ ને ઘરનુ ખાવુ ભભુત કહે માટે મનને ડારો.

મીલાપ

નથી યે સારાનુ કામ ભાઇ કરે છે સોદો અગર ધુતારો,
શશી સમ ચમકે છે મુખ રૂપાલુ કે જેને ધારો છો તેને મારો.

ચોક ૪

બહર શકીસ્તા. ૨૩

દાકોમળ સુંદર કે સીંદ લંકી સજ્યા છે શોભીત શણગાર મોતી,
યે મોતી જોઈને મોહી પડયા છુ કે જોઇને બેશુમાર મોતી.

ટેક.

ગુંથાવ્યાં છે વાલે વાલ મોતી કરી વાળ તારતાર મોતી,
છળી લીધા મન હજારોનાં બસ બતાવીને ઝટ અપાર મોતી,
અમુલ મોતી પર દુલ છે કઈ જો દીઠા મોતીની બહાર મોતી,
કે લટંક ચટકેથી ચાલ્યાં પેહરી ને કોટમે નાખો હાર મોતી,

મીલાપ

થઈને દંગ ઉભા કંઈક રસ્તે કે જોવા જનાર મોતી,
એ મોતી જોઇને મોહી પડયો છું કે રસ્તે જોઇને બેશુમાર મોતી.

ચોક ૧

કરીને ઠમકા ભરીને પગલાં જ્યારે ચાલ્યાં ઉભે બજાર મોતી,
ઠરીગયા ઠામોઠામ કંઈ નર તે જોઈ તેજસ્વીકાર મોતી,
છે સુર્યસમ તેજ સુંદરી તુજ વળી સજ્યાં મુલદાર મોતી,
કે જોગી ભોગીને ત્યાગી ભુલ્યા અગર જો દીઠા લગાર મોતી.

મીલાપ

રતી રૂપ રંભાસરખુ રાંમા કરેછે નરના શીકાર મોતી,
એ મોતી જોઇને મોહી પડયોછું કે જોઇને બેશુમાર મોતી.

ચોક ૨

મેં જોયાં જે દીવસે તમને કામા સંભારૂછુ વારવાર મોતી,
ને વાગ્યુંછે મોહબાણ મુજને છે પ્રેમનો જેમ કટાર મોતી,
મળો સુન ટાળો દુખ સઘળુ ચડયો છે કાળનો ખુમાર મોતી,
મેહેરથી આવીને ના સતાવો કરો કંઇ મનમે વિચાર મોતી.

મીલાપ

ઘણુ શુ કહુ સહુથી સમજુ છો બસ તુ દુખ માહરૂ વીકાર મોતી,
એ મોતી જોઈને મોહી પડયો છુ કે જોઇને બેશુમાર મોતી.

ચોક ૩

છો સારા ઘરનાં ને સાથ શોભીત છે ભારે માણસમે ભાર મોતી,
પોતાનો જાણો ને મેહેર આણો કરો કાજ ઉપકાર મોતી,
તમારા ગિરધારીલાલનુ મન કરો આજ ઠંડુગાર મોતી,
ભણુતભાઇને લાલ શીંભુ કહે બતાવીદોને સાર મોતી.

મીલાપ

ડાહ્યાલાલ કહે જુલમ તમારો મારે આશકોને ઠાર મોતી,
એ મોતી જોઈને મોહી પડયો છુ કે જોઇને બેશુમાર મોતી.

ચોક ૪

બહર શકીસ્તા ૨૪

બની ઠની મોહનીરૂપતે વગાડયાં છમછમ ઉઠાવ્યાં ઝાંઝર,
તે સાંભલી તેનો છમકારો હરેકના મનમે ભાવ્યાં ઝાંઝર,

ટેક.

છે ચાલ ગજ ગામ્યનીની તાહરી કે લોક નામ ન ભમાવ્યાં ઝાંઝર,
ચલે છે ચીત મનથી થાયછે લીન ઇશારે જેને બતાવ્યાં ઝાંઝર,
પડે તે પળમે ને ખાય ચકરી આ કોણે તારાં બનાવ્યાં ઝાંઝર,
એ વેરીને વશ કરે વગાડી છે મોહરૂપી ચઢાવ્યાં ઝાંઝર.

મીલાપ

નવી તરેહ દીઠી ચાતુરા કંઈ મુનીના મનને ઠગાવ્યાં ઝાંઝર,
તે સાંભલી તેનો છમકારો હરેકના મનને ભાવ્યાં ઝાંઝર,

ચોક ૧.

વગાડીને કીધા ગાંડા સઉને તેં લોકનાં દિલ કપાવ્યા ઝાંઝર,
ને લટકાયો લટકયા લાખો શાણા વણીકને મન વસાવ્યાં ઝાંઝર,
જુવે જે ઝાંઝર તે જ ખવાયે કે તેજથી ઝગઝગાવ્યાં ઝાંઝર,
છે જાદુ એમાં કે તેમાં મન લાખો લોકનાં ચીત ફસાવ્યાં ઝાંઝર,

મીલાપ

કે તેજ દમકે જુવેતે ચમકે જે રસ્તેથી પેહરીને આવ્યાં ઝાંઝર,
તે સાંભલી તેનો છમકારો હરેકના મનમેં ભાવ્યાં ઝાંઝર,

ચોક ૨

છે તેને ધન જે પરમન તારૂ અમુલ આ પેહરી લાવ્યાં ઝાંઝર,
તે જોઇને મોહી પડયા છે પંડીત ચતુરોનાં ચીત ચલાવ્યાં ઝાંઝર,
આ લબકે ઝલકેથી જોઈ તમને મેં મન મોતી વધાવ્યાં ઝાંઝર,
તો માહરાપર મેહેરબાન થાવો વસાવ્યાં મનપર ઠસાવ્યાં ઝાંઝર.

મીલાપ.

હું વસછું તારે વસ્યા મન માહરે તેં નેન મુજથી લડાવ્યાં ઝાંઝર,
તે સાંભલી તેનો છમકારો હરેકના મનમેં ભાવ્યાં ઝાંઝર.

ચોક ૩

કરયેંછે ઘાયલ તો જાહેર કરજો તેમન સોંના રીઝાવ્યાં ઝાંઝર
આ અર્જ કરજો કબુલને ભુલ માફ કરજોજો મનાવ્યાં ઝાંઝર
કહે ગીરધર તુજને તે મનમેં તુધર ને સુરા નરથી લડાવ્યાં ઝાંઝર
ભણુત કહે ગણગણાવીને તેં કંઇ કાંમનીના લજાવ્યાં ઝાંઝર

મીલાપ

કહે લલુ ઈશ્વરને ભાઈ ડાયા તેં કોને સાંચે ઢલાવ્યાં ઝાંઝર
તે સાંભળી તેનો છમકારો હરેકના મનમે ભાવ્યાં ઝાંઝર

ચોક ૪.

બહરશકીસ્તા રુપ

મીઠાઈથી મુજને મીઠી લાગી કે ચંદ્રર્બાંબ મુખથી દીધી ગાળો
યે ગાળોછે જાંણુ ઘીની નાળો ખુશીથી મેં માંની લીધી ગાળો

ટેક

કરીને નખરો હશીને મુખથી જો આજતે દીધી મીઠી ગાળો
મેં સાંભળી સઊની ગાળો પણ આ નહી તમારી મેં દીઠી ગાળો
કે લોક બીજાને એમ લાગે તમારા મુખની અજબી ગાળો
મને જો દાછોતો એમ લાગે છેલાળ રૂપીયાની ચીઠી ગાળો

મીલાપ

હજારો લાખોને કંઈ કરોડો કરીને અમરતમેં પીવી ગાળો
યે ગાળોછે જાંણુ ઘીની નાલો ખુશીથી મેં માંની લીધી ગાળો

ચોક ૧

કે ફુલક મોતી વરસે મુખથી કે એમ નીકલેછે તારી ગાળો
યે કોણે શીખવીછે તમને નારી કે મુજને લાગેછે પ્યારી ગાળો
આ મનને ભાવેને યાદ આવે કે કયારે જઈ ખઈશું સારી ગાળો
આવુ હર્ષે ખાવા ગાલો તારી છે રસ ભરી બહુ તમારી ગાળો

મીલાપ

જે આવે મુખપર તો તેવી દેજો કે વાંકીને ઉલટી સીધી ગાળો
યે ગાળોછે જાંણુ ઘીની નાલો ખુશીથી મેં માંની લીધી ગાળો

ચોક ૨.

જો જાય યેકદીન તો અન ના ભાવે તમારા મુખની રસીલી ગાળો,
પદર પસારીને ઉભા આશક કે પ્રેમથી લે છે ઝીલી ગાળો,
દિવસ ઘણા વીત્યા ચાતુરા આ હવે બંદ રાખો છબીલી ગાળો,
કે ગાલો ખાધાનુ ફલ આપો ખુશીથી દીલ જાય ખીલી ગાળો.

મીલાપ

વીચારી લેજો ને જુવાબ દેજો મેં બહુ વાહલી છે કીધી ગાળો,
એ ગાળો છે જાણે ઘીની નાલો ખુશીથી મેં માની લીધી ગાળો.

ચોક ૩

નથી નારી આશરો બીજાનો કે ખાય આ બાંણુજેવી ગાળો,
મનેતો ખટરસથી બહુ ગળી છે છે તારે મન જેવી તેવી ગાળો,
લળીલળી કેછે લાલ ગિરધર કે પાણી પી મુજ ને દેવી ગાળો,
કે જેથી મન રહે દવારકાનુ કે મારે સત માની લેવી ગાળો.

મીલાપ

કહે લાલડાબા તેં દઈને ગાળો તે ઘુમરે મોટી કીધી ગાળો,
યે ગાળો છે જાણે ઘીની નાલો ખુશીથી મેં માની લીધી ગાળો.

ચોક ૪

બહર શકીસ્તા. ૨૬

ઘણા દિવસથી છે માહરી મુરજી કરો મેહરબાની માહરા ઉપર,
તમારૂ જોઈને રૂપ મોહ્યા છે ભુપ એ નારી તાહરા ઉપર.

ટેક.

પધારો ઓ પદમની મારે ઘેર ખુશીથી પ્યારી હશીને બોલો,
કપટની આંટીને કાહડી નાખો પ્રિતે પતાસુ ને દુધ ઘોલો,
સહયુ દુખ બહુતેનુ સુખ આપો કહ્યુ હમારૂ તે મનમે તોલો,
કે માફ કર બોલ્યુ ચાલ્યુ માહરૂ ને આપ ના મગરૂબીમે ડોલો.

મીલાપ

સબુર કરી બહુ દિવસ મેં નારી મેહર કરો મુજ બિચારા ઉપર,
તમારૂ જોઇને રૂપ મોહ્યા છે ભુપ ઓ નારી તાહરા ઉપર.

ચોક ૧

ખુશીથી ખુબ પ્રેમે પદમની તે બની ઠની નરને ઘેર આવી,
પડે ન પતીયાર નાર કેહ છે છો મીઠા બોલા મને ભમાવી,
જો ખાવ સોગન તો તમથી બોલુ પ્રીતે બેસુ હું પાંન ચાવી,
નહીતો ના લેશો નાંમ મહારૂ છુટાય નહિ તમથા જો નભાવી,

મીલાપ

કે સોનું જાંણીને સંગ કરીયે કથીર નીપજે જો સારા ઉપર,
તમારૂ જોઇને રૂપ મોહ્યાછે ભુપ એ નારી તારા ઉપર,

ચોક ૨

વચન હું આપુને ખાવુ સોગનકે નાર બીજી થકી ન મળીયે,
છે માનની માત સરખી બીજી વચન આ પીતાના બોલે પળીયે,
દગો નથી તમને દેનારો હું હમે ભમાવ્યા હમે નહી ભળીયે,
રંભા રતી શેહણી હોય રામા સસંનના કરીયે છળ્યા ન છળીયે,

મીલાપ

ન છોડું હું તમને જમ પરીયંત નજો હસારા નઠારા ઉપર,
તમારૂ જોઇને રૂપ મોહ્યાછે ભુપએ નારી તારા ઉપર,

ચોક ૩.

સોગન પણ સુંદરીયે ખાધા કે નર બીજો ભાઈ બાપ માહારે,
ન જોઉ નર બીજા સામુ કોઈ દીન કે ખાઉ અન તમને જો ઉતારે,
હશી મલી બેઠા બેઉ હાં બે ઉમંગ કીધા અંગને સહારે
ન ભાવી નરનારે જન્મ પરીયંત ગુણી કહે ગીરધારી વારે વારે,

મીલાપ.

ભભુત લલુને લાલડાથા રહે પ્રભુના સહારા ઉપર,
તમારૂ જોઇનેરૂપ મોહ્યાછે ભુપએ નારી તારા ઉપર,

ચોક ૪

બહર શકીસ્તા ૨૭.

રૂપ તમારૂં મેં દીઠું સારૂં છબી જોઈ ગયા ઠરી તમારી,
દુનીયાંમે દીઠી નથી તમ સરખી નથી કોઈ બરાબરી તમારી,

ટેક:

ચંદ્રના સરખું ચલકેછે મુખડુંછે આંખો જાદુ ભરી તમારી,
કપાલે ટીલડી ઝલકે નેન તલવારો રહી બે ફરી તમારી,
સાલુ જરી જર તારને છે ચોલીમેં બરેલી જરી તમારી,
પગમેં ઝાંઝર ઝમકે ઠમકેથી ચાલ્યાં વાગે ઘુઘરી તમારી,

મીલાપ.

યેક મુખે કહુ શી ઉપમા પ્યારી વાત વખાણું પરી તમારી,
દુનીયામે દીઠી નથી તમ સરખી નથી કોઈ બરાબરી તમારી,

ચોક. ૧

કંઈ રડાવ્યાં કંઈ હસાવ્યાં ગયા કંઈ પાછલ મરી તમારી,
કંઇને કીધા ખુશીને કંઇ ઘાયલ કીધાં બાહદરી તમારી,
જેમ જુવો તેમ મારો લોકને નજર ફરેછે છરી તમારી,
કંઇયેકને ઘર છોડાવીયાં તે નજરથી ગયા ડરી તમારી,

મીલાપ.

આ હવો જુલ્મ કીધો પ્યારી તેં એમાં વાત કહો શી સરી તમારી,
દુનીયાંમે દીઠી નથી તમ સરખા નથી કોઈબરાબરી તમારી,

ચોક ૨

જોબન જાશે જરૂર આપનુ જવાંની જાશે ઝરી તમારી,
માટે મેહેર આશક પર કરો નારી વાત કહુછુ ખરી તમારી,
નખશીખ દેખી છબી તમારી તારીફ પ્યારી કરી તમારી,
ખરી વાત ખોટી ના માંનતાં નથી કરી મશકરી તમારી,

મીલાપ

આહવું સાંભલી નારી ખુશી થઇ કહ્યું વાત સુધરી તમારી,
દુનીયાંમે દીઠી નથી તમ સરખી નથી કોઇ બરાબરી તમારી,

ચેક ૩.

ખુશી થઇને કહ્યું કે લ્યો આકાશ્યા પાસે ધરી તમારી,
રાત ભરમજા કરો પ્રભુએ પુરી આશા કરી તમારી,
ગીરધરલાલ એમ કહે શાહેરને મેજાંણી છે શાયરી તમારી,
ભગુતભાઈને લલ્લુ કહે છે ભજુ સાલાનર હરી તમારી,

મીલાપ

મસ્ત ડાહ્યાલાલ મનથી થઇ ગયો સુરત જોઈ સુન્દરી તમારી,
દુનીયાંમે દીઠી નથી તમ સરખી નથી કોઈ બરાબરી તમારી,

ચોક ૪

બહર સકીસ્તાઃ ૨૮

કમલ પત્ર શાનેન વશી કરણી છે કીકી પરી તમારી,
સર્વ શેહર વશકર્યું નેનથી સુરત જોઇ સુંદરી તમારી,

ટેક

લેલાટભાળનેત્ર વીશાલ શીશે લાંબાવાળ ચાતરી તમોરી,
ગોરાગાલ હસ્તી નીનીચાલ કાનોની ઝાલ ફરફરી તમારી,
પોપટની ચાંચ જેવુનાક સાચબીલોરી કાચ સમખરી તમારી,
હીંગલોકી હોટ મારીનેન ચોટ કીધાલોટપોટ બાહદરી તમારી,

મીલાપ

મુખડુ છે ગોલ થયાં વર્ષ સોળ બોલો મીઠા બોલ પણ છરી તમારી,
સરવ શેહર વશકર્યું નેનથી સુરત જોઈ સુન્દરી તમારી,

ચોક. ૧

કંઠકોયલ સાર છાતી ની બાહાર બુટ્ટાદાર ચોળી જરી તમારી,
નાજુક છે હાત પંઝાથી વાતશી વાતની કહુ પાયરી તમારી,
આંગળી ચંપાની કળી જાણે મગફળી ઝલકે મુંદરી તામારી,
નખહીરા કણી બણીને ઠણી ચાલ્યા સારે ઘેર સાસરી તમારી,

મીલાપ

પેટ પોયણ પાંન કમળ સમાંન નાભી નીધાંન સુધરી તમારી,
સર્વ શેહર વશકર્યું નેનથી સુરત જોઈ સુન્દરી તમારી,

ચોક ૨.

પાતલી કમર પર આશક ભમર ઢોલે ચમર કરે નોકરી તમારી.
કદલી થંભ જંગ નંગ અંગ છે સરસ નંઈ બરાબરી તમારી.
ઘુટણાં ને નળા છે ન્યારી કળા પગતળાં જવાંની મદ ભરી તમારી.
આશક પર મેહેર કરો લેહેર ઝહેર નારાખો વાત થી સરી તમારી.

મીલાપ

જોબન ભર પુર ચેહરાપરનુર ચકચુર વાત યેમ ઠરી તમારી.
સરવ શહેર વશ કર્યું નેનથી સુરત જોઈ સુન્દરી તમારી.

ચોક ૩

મુખમાંથી ફુલ જોબન અમુલ વાતો અતુરસ ભરી તમારી.
રૂપકુપ અનુપ જોઇને લટક ગયાં કંઇ ડરી તમારી.
ગીરધરલાલ કહે પરહર જુલમ કંઈ પાછલ ગયાછે મરી તમારી.
કહે ભભુત હાલ જોઈન્યારી ચાલ લાલ તબીયેત બાહ વરી તમરી.

મીલાપ

કીધુ ઘેલુ ગાંમ જપુતારૂ નાંમલોજોયતા દાંમ જાહરી તમારી.
સર્વે શેહેર વશ કર્યુ નેનથી સુરત જોઇ સુંન્દી તમારી.

ચાક. ૪

બહર શકીસ્તા. ૩૦

શીખાંમણ સમજો કે સજનો સૌ કેપ્રીત પર નારની નકરશો.
છે દુખ નાદરીયામેં ડુબવાનું ઠરીને કોઈ ઠાંમે નહી ઠરશો.

ટેક.

યે સુખ સપના ના સરખુ સમજો ન પુંઠે ગાંડા થઇ ને ફરશો.
કે જાય ઇજતને આબરૂ પેશો જાય આંખેથી આંસુ ભરશો.
ના ખાવુ ભાવે ન ઉંઘ આવે ને સોસનાથી શરીરે ઝરશો.
રહે રાત દીન તેના તરફ આમંન સગાં સંબંધીનો તેને ડરશો.

મીલાપ

વાધે વેર યેમાં ઝહેર ઝાઝુ વગર મોતે કોઇ દીવસના મરશો.
છે દુખના દરીયામે ડુબવાનુ ઠરીને કોઇ ઠામે નાંહી ઠરીશો.

ચોક. ૧

જે નીત્ય નીયમોં નેધર્મદાંનો ને પાઠવીદ્યાને પણ વીસરશો.
ને ધંધો ધારી ન સુઝે કરવાં કેએહને મંન ખોટો રસ્તો દરશો.
વલી જન્મપરી યંતનુ સુખ હારો ને આરે દુનીયાં થકી ગુજરશો.
તો નર્કવાશી થશો નીરાશી ને દુતના ભયથી કેમ ઉગરશો.

મીલાપ

છે સોયના નાકા જેટલુ સુખ તો દુખના ડુંગરથી કેમ ઉતરશો.
છે દુખના દરીયાંમે ડુબવાનુ ઠરીને કોઇ ઠાંમે નાંહી ઠરશો.

ચોક ૨.

યે નારી હત્યારીને ઠગારી ન યેહના ઉપર ભરૂસો ધરશો.
દગલબાજ પલમે પ્રીતી તોડે યે બોલ મીઠાપરના પસરશો.
કે આપણી નથી થતી આપણી યે વાત જે મનથી નીસ્ચે કરશો.
તે પારકી ક્યાંથી થાય તાહરી ને પ્રેમ પાંણીમે ના પલરશો.

મીલાપ

જેયુંછે મેં જગત આ બધાંમે કેજેનો જીવ યેહેમે છે ભવરશો.
છે દુખના દરીયાંમે ડુબવાનું ઠરીને કોઇ ઠાંમે નાંહી ઠરશો.

ચોક ૩

શીખાંમણ ગેબીની માનીલેજે તો થાશો શાંણા ને સો સુધરશો.
ગુણી જન ગીરધરનું કેહવું સાચુ ભજેજે ભુદર તો ભવને તરશો.
જે ભાઇ લલુનું સત્યમાંની ને નેહ પરનારથી જે હરશો.
તો કાંમ થાશે ગુણી જન ગાશે અગર પ્રભુ ચીતમે જે સમરશો.

મીલાપ

ભજુત ઇસ્વર નેભાઈ ડાહ્યા જે ભુલે તો દુખમેહ વરશો.
છે દુખનાદરીયાંમે ડુબવાનું ઠરીને કો ઠાંમે નાહી ઠરશો.

ચોક ૪.

રંગત લંગડી ૧

મંદાદરી કહે પતીલાય હો સતી ચુરા રઘુરાંમકીહેં,
નહીં ફલ પાવો   જનક તનયા ન તુમારે કાંમકી હેં;

ટેક

સાક્ષાત કાર શક્તી સ્વરૂપ દુષ્ટો કે લીયે અવતાર લીયા.
દશરથ નંદન   નારાયણ હુવે જનક ઘર હુવે સીયા,
હેતસે હરલાયે હો મગરમેં કુલકા નીકંદન કાંમ કીયા;
સતીકો દેહા   શર્ણરહો ક્યા સીધકી માંનો પીયા,

મીલાપ

પ્રલય હોયગા પલમે પતી કીસબાતપે તુમને હામકી હે;
નહીં ફલપાવો   જનક તનયા નતુમારે કામકી હે,

ચોક ૧.

રાવણ કહે હેં રાંમકોન ઓર છલમનકોનમેરે આગે,
તે તીસકોટી   દવઓર ઇંદ્ર બરૂણ મુસે ભાગે,
તીન લોક કંમ્પે મેરેસે મનુશ દેહકા કયા લાગે;
દોનોભાઈકો   ન છોડું જીતે અગર આકર ગાગે.

મીલાપ.

લંક સે લેજાના મુશકીલ સીતાકા બાત સર નામકી હે,
નહીં ફલ પાવો   જનક તનીયા ન તુમારે કાંમકી હે;

ચોક ૨

અંજની સુત નીકલે થે સુધ્યકો ઉલંઘ સમુંદરકો ધાયે,
અશોક બાડી   બીરાજે માતાં હનમંતને પાયે.
લંકાં દહન કર ખબર કરી રઘુ રાંમકા દલલે ચઢ આયે.
સ્વેત બાંધકર   સીંધુપે સુવેલુપર રઘુ બર છાયે,

મીલાપ

નવક્ષોણી દલ લે ચઢ આયે ખબર ઉસે સરઆંમકી હે;
નહીં ફલ પાવો   જનક તનીયા ન તુમારે કાંમકી હે,

ચોક ૩.

અતીકાય ઔર ઇંદ્રજીત અહીરાવન મ્હીરાવન મારે:
પ્રહસ્તકો મારા અતીરાક્ષસ મારે બલ સીરદારે;
કુંભ કર્ણ કો માર પીછે રાવણ મારા સબ સુંહારે,
ભક્ત વીભીક્ષણ કે તંઈદે લંક સતીલે સીધારે:

મીલાપ

ગેબી કહે ગીરધર ભજીત ડાવ્યા ખુબી આપ ધન શાંમકીહે.
નહીં ફલ પાવો જનક તનીયા ન તુમારે કામકી હે,

ચોક ૪

રંગત લંગડી ૨

લેકે જન્મ વસુ દેવકે ઘર ગોકુલમે બંડે નદલાલ હુવે.
નાગર નટવો ખેલતે ગ્વાલ સંગ ગોપાલ હુવે.

ટેક.

અદભુત લીલા કરી હરી ગીરી વરઉગલી પર ધાર લીયા,
ઘમડ તોડા ઈદ્રકા બચા સભી સંસાર લીયા;
નાથાનાગ કાલી જુમનાકા ગઉકા કષ્ટ ઉગાર લીયા,
દીના નાથને દયા કર ગોકુલકા દુખ વાર લીયા.

મીલાપ

ખબર હુઈ કંસકો કરણ કાલકે કાલ કત કાલ હુવે.
નાગર નટવો ખેલતે ગ્વાલ સંગ પાગોલ હુવે,

ચોક ૧

ભેજા અસુર વછાસુર કહા કંસને તુ ગોકુલ ગાંમડો જા.
બલ દેવ કરણકો માર આ કહા યે મેરે કાંમકો જા,
બલી ભદ્રને દેખા પુછવેહ મારા કહા સ્વ ધાંમકો જા.
ઔર શકટાસુર હનાહે બનકે વૃક્ષ કે ઠાંમકો જા,

મીલાપ.

અઘા સુર બગાસુર મારે અસુર અતી બે હાલ હુવે.
નાગર નટવો ખેલતે ગ્વાલ સંગ ગોપાલ હુવે,

ચોક ૨

કંસકો માલુમ હુવા કીયા તૈયાર અખાડા મથરાંમેં,
મદગલ હસ્તી રખ્ખ પેહલવાં ઓ તાડા મથરાંમેં,
આયે કૃષ્ણ બલરાંમ દંત હસ્તિક ઉખાડા મથરાંમેં,
મલકો મલ મારે યોધ લાખોંકા પછાડા મથરાંમેં,

મીલાપ

છલંગ માર ચઢ ગયે મેહલપે કૃષ્ણ ક્રોધ તતકાલ હુવે,
નાગર નટવો ખેલ તે ગ્વાલસંગ ગોપાલ હુવે.

ચોક ૩

પકડ પછાડા સિંહાસનસે મારા કંસકા છીન ભરમેં,
પુષ્પ વૃષ્ટ હુઇ દેવકી નૃત ગીત હુવે ઘર ઘરમેં,
શર્ણ રખ્ખા અક્રૂર કહે ગુરૂ ગેબી તુ હે ઘટ અંતરમેં,
રટે હે ગોરધર તુજે ગીરધર માલા લે કર કરમેં,

મીલાપ

ભગત લલ્લુ ઇશ્વર કહે ડાહ્યાપે પ્રભુ દયાલ હુવે,
નાગર નટવો ખેલતે ગ્વાલ સંગ ગોપાલ હુવે,

ચોક ૪

રંગત લંગડી

કૃશ્ન કહે રાધાસે લાયા તુજ કારણ આલી ચુડી,
પહેનો પ્રેમસે હાતમેં હંસ કે દે તાલી ચુડી,

ટેક

હીરે મણી માણકસે તેરે લીયે હે જડવાલી ચુડી,
કારાગરને બડી મહેનતસે કર ડાલી ચુડી,
કીસી ગોપીકાને અબ તક નહીં દેખી નહીં ભાલી ચુડી,
સબ ચુડીસે સરસ હે નજરસે ભર પાલી ચુડી,

મીલાપ

બંઇયાં પકડ કર ગીરીવરધરને રાધેકી નીકાલી ચુડી,
પહેનો પ્રેમસે હાતમેં હંસકે દે તાલી ચુડી.

ચોક ૧

રાધેને બસ કર તર છોકા હાત હટી ના લી ચુડી,
નાગર નટસે કહેના ચઢીએ અથ બનમાલી ચુડી,
સુરાકે લાયે હો કોઈ સકીકી યા કરસે ટાલી ચુડી,
દીયો દુસરીકો સજેગી હોગી નખરાલી ચુડી,

મીલાપ

દોખલાકે દામોદર તુને હર સકોકો હરખાલી ચુડી,
પહેનો પ્રેમસે હાતમેં હંસકે દે તાલી ચુડી,

ચોક ૨

કહાંન કહે કાંમન સુન ઇતની નહીં ચોરી લાલી ચુડી,
મોલકે લાયા સરસ સાંચે ઢાલી ન્યાહાલી ચુડી,
પેહનકે હોગી પ્રસન્ન આપ વો પ્રભુઆંન બાલી ચુડી,
દુહાઈ તેરી કહકે રાધેકે મન બસાલી ચુડી,

મીલાપ

કંઠ લગા કર ધરકે કૃષ્ણને બલકર પીનવાલી ચુડી,
પહેનો પ્રેમસે હાતમે હંસકે દે તાલી ચુડી,

ચોક ૩

સાથ સકી ગ્વાલનકે ઝુંડ જો ફીરે હે હરીયાલી ચુડી,
બીંદા બનમેં ખેલને હોક ખુશ હાલો ચુડી,
બંકી ઝાંકી પાયે સુરૂ ગેબી ઝટ કથ કર ગાલી ચુડી,
ગોરધરલાલ કહે પાયા હું આજ એ ઘુંઘરાલી ચુડી,

મીલાપ

બહુત લલ્લુ ડાહ્યા લાલ કહ સાંચમેં ઢાલી ચુડી,
પહેનો પ્રેમસે હાતમેં હંસકે દે તાલી ચુડી.

ચોક ૪

રંગત લાગડી

કેવાધી દેવ મહાદેવ ભોલે શંભુ એ નામ ત્રિપુરારી હે
કૈલાશ બાશી આપ કાશી ત્રિશુલપે ધારી હે,

ટેક

ઊમા રહે અરધંગ સંગ નંદીપે આપ સવાર હુવે;
શૃંગી ભૃંગી સંગ ગણ સદા રહે તૈયાર હુવે,
ગણપત રહે ઉછંગ તેજોમય અર્ધ ચંદ્ર ઓંકાર હુવે,
ડમરૂ કરમેં બજાતે નાદ રૂદ્ર સ્વિકાર હુવે,

મીલાપ

બહે ગંગ સરપર ઉમંગ કર નિશદિન ગંગા નારી હે,
કૈલાશ બાશી આપ કાશી ત્રિશુલ પે ધારી હે,

ચોક ૧

ભૈરવ ભૂત જોગની વો ડાકન પિશાચ સેના સંગ રહે,
અખંડવિભુતિ દેખ કર મુનિવર મનસે દંગ રહે,
ગૌર વર્ણ ચતુર્ભુજ ગલેપે સદાં જીને ભુજંગ રહે,
નીલ કંઠ હે નામ જીનકા કે નીલા રંગ રહે;

મીલાપ

વ્યાઘ્ર ચર્મ હસ્તિકા ચર્મ હે.ડે વો ભંગ કે અહારી હે,
કૈલાશ બ.શી આપ કાશી ત્રિશુલપે ધારી હે,

ચોક ૨

અદ્ભુત મુદ્રે કાંનમે શોભે રૂંઢ માલ શોભિત ગલપર,
અ.ક ધતુરે ખાવે મન મગન રહે હરદમ શંકર,
તિન નેત્રજવાલા કરાલ સંતનકી રક્ષા કરતે હે હર,
બરદાયક હે અ.ુરકે ભોલે શંભુ સદા અમર,

મીલાપ

સેલિ શીંગી કંડ કમંડલ મેહમા આપકી ભારી હે,
કૈલાસ બાશી આપ કાશી ત્રિશુલપે ધારી હે,

ચોક ૩

બીલ પત્ર હિતસે ચઢાય કંચનકે છત્ર ઊસકો દેવે,
જોગી જંગમ જપે નિશદિન એ આપ તુમકો સેવે,
મેવી નાથ ગુરૂ કહે ભોલા ભક્તનકે નાવ હરદમ ખેવે,
ગીરધરલાલ કહે જીસપે રૂઠે ઉસકા સબ લેવે.

મીલાપ

બહુત ડાહ્યાલાલપે હરદમ શંભુ મહેર તુમારી હે
કૈલાશ ખાશી આપ કાશી ત્રિશુલપે ધારી હે.

ચોક ૪

રંગત લંગડી.

કાંમ કીયે કોટી ભક્તોંકે પ્રબલ આપકી માયાહે,
કિપાકે સાગર ભક્તોંપે સદાં આપકી છાયા હે,

ટેક

બચા લીયા પ્રલ્હાદ ફોડકે ખંભ દુષ્ટ દાંનવ મારા,
ધ્રૂકો અચલ કર ચંદ્રહાસ્યકા કાજ સઘળા સારા,
પૂરે ચિર દ્રૂપતિકે તેલસે ભક્ત સુધનવાકુ તારા,
ગજકી ટેર સુન છુડાયા જલસે કર દિના ન્યારા;

મીલાપ

શિવકુ બચાયે ભસ્માસુરસે પાંડવ બચન નિભાયાહે,
કિપાકે સાગર ભક્તોંપે સદાં આપકી છાયા હે.

ચોક ૧.

અજામેલકો પલમેં તારા સુદામાકે તાંદુલ ખાયે,
બીદુરકી ભાજી જીમે ઓર જય દેવને ગુણ ગાયે
સદ્યાકી અહલ્યા કીની મિરાંકો જહેર પ્યાલા પાયે;
ત્રિલોચનકા નિર ભર ધનાકી ખેતી કર આયે,

મીલાપ

માહાડ હુવે દાંમાજી કારણ કુબજા નેહ મન ચાયાહે,
કિપાકે સાગર ભક્તોંપે સદાં આપકી છાયાહે.

ચોક ૨

હારદીયા નરસીં મહેતાકા બોડાણાકે સંગ હુવે,
ગુણાંકા મુકટ ઘડે દેખ દ્વારીકાં વો પીપાદંગ હુવે,
બલી રાયકી છડી ધરી સવરી કે બેરમન ચંગ હુવે,
અમાસુરસે ઉગારે ગોપ અસુર સંગ જંગ હુવે,

મીલાપ

દેવ કારણુ હીર્ણાક્ષ મારા કરમા ખીચડી ખાયાહે
કીપાકે સાગર ભકતાંપે સદાં આપકી છાયાહે,

ચોક ૩

રૂઈદાસકા સીફલ લીયા જયમલપે કૃપા રખી માહારાજ,
અર્જુન ઓધવ કે તઈ દાયા ગ્યાંન ભકતકી રખ્ખી લાજ,
વિભીક્ષણુ સુગ્રીવકો દીને રાજ કીયે કોટીન કે કાજ,
અહીર અન ખા કીયા કી જટાયુકી ગેબી કહે ગાજ,

મીલાપ

શુક પઢાતે ગુણુકા તારી ગીરધરલાલ ગુણુ ગાયા હે,
કીપાકે સાગર ભકતાંપે સદાં આપકી છાયાહે,

ચોક ૪

રંગત લંગડી

કાયા સુની પ્રાણુ બીના હે સુના જીવ સ્વપાંમ બીના,
રાજ્ય ધર્મ બીન સુની જીવ્હાહે હર નામ બીના,

ટેક

મેન હે સુની ગ્વાલ બીના ઓર રાધે પુરણુ કાંમ બીના,
અયોધ્યા સુની રામ બીન જીન્દગી તીર્થા ધામ બીના,
સરીતા સુની જલ બીન સમઝો દાતા દાંન કે કાંમ બીના,
નારી સુની પુત્ર બીન સુરા રણુ સંગ્રામ બીના,

મીલાપ

સુક હે સુના સોર્ય બીના ઓર બસ્તી સુની ગાંમ બીના,
રાજ્ય ધર્મ બીન સુની જીવ્હા હે હર નામ બીના,

ચોક ૧

યોગી સુના ગ્યાંન બીના દેવાલયે દેવ મુકામ બીના,
વ્રત બી તપ બીન બાગ હે સુના પુષ્પ તમાંમ બીના,
ભોજન વ્રત બીન સુના યારે હસ્તી અંકુશ ખાંમ બીના,
દાંન પાત્ર બીન અકલકો સુની જાંનો ક્રાંમ બીના,

મીલાપ

અશ્વ સુના અસ્વાર બીના યાચક દાતા કે ઠાંમ બીના,
રાજ્ય ધર્મ બીન સુની જીંહા હે હર નામ બીના.

ચોક ૨

શિવ સુને શક્તિ બીના શક્તિ સુને હે હર આંમ બીના,
બ્રહ્મ કર્મ બીન શાહ હે સુના ચ કુ નાંમ બીના,
નારી બીન ઘર સુના સમજે ગરીબ સુના દામ બીના,
રાત્રી સુની ચંદ્ર બીન કર્ણ કથા ઘન શ્યામ બીના,

મીલાપ

ગાયન સુના કંઠ બીના પુજા વિધી કે કામ બીના,
રાજય ધર્મ બીન સુની જીંહા હે હર નાંમ બીના,

ચોક ૩

સુપદા સુના ગુરૂ બીન ગેબી કહે વો સુના જાંમ બીના,
આસીક સુના બીન માશુકો કે પાસ મુદામ બીના,
ગોકુલ સુના ગોરધર બીન હે સાદીક શાદક લાંમ બીના,
હાંમ હે સુની બીના સ્તાયાર હે સુના હામ બીના,

મીલાપ

ઇશ્વર બીન હે ભક્ત સુના ડાહ્યા ગ્યાંન બીસરામ બીના,
રાજય ધર્મ બીન સુની જીંહા હે હર નાંમ બીના,

ચોક ૪

રંગત લંગડી

છત્ર પતી પી પતી રાજા ભરતરી હુવે જંગલ બાસી
ત્રીયા કારણે   કીયા બૈરાગ છોડ ગાદી ખાસી

ટેક

લેકે અમર ફલ બ્રાહ્મણસે મોહા રાંણી પીગલાકો દીના
લેકે રાંણીને   યારકો દીયા ન ડર રાજાકા ગીના,
અશ્વપાલને દે ગુણીકાકો તન મન દે ખુશી કીના,
હોનેહાર એ   બાત દુખ દાયક જબ એ બની બીના,

મીલાપ

ગુણિકાને ધરી ભેટ રાજા ભરતરી પાસ અદભુત ભાસી,
ત્રિયા કારણે   કીયા બૈરાગ છોડ ગાદી ખાસી.

ચોક ૧

ક્રોધ કરકે ફલ લેકે આપ માહારાજ આવે પીંગલાકે પાસ,
વો ફલ ખાયા   યા કે ન ખાયા બાત સચ કહે દે ખાસ,
પીંગલા કહે પ્રિય પતિ તુમારી કસમ મેં ખા ગઈ નાં હો નિરાશ,
રાજા ભરતરી   દીખાયા તબ રાંણિકો ઊપજા ત્રાસ,

મીલાપ

અશ્વપાલ દાસીકો ડંડ દે ફલખાયા મન ઉદાસી,
ત્રિયા કારણે   કીયા બૈરાગ છોડ ગાદી ખાસી,

ચોક ૨

નહીં રેહેના નગમેં રમાઈ ભસ્મ વો ઝોલી લીયે હુવે,
ડંડ કમંડલ   ચીમટા ભગવી કફની સીયે હુવે,
મેહેલમેં રાણીકે આકે રહે ખડે તીલક વો કીયે હુવે,
કંચન થાલ લે   આઈ રાંણિ પીંગલા નો છીયે હુવે,

મીલાપ

મુરછા ખાકે પડી ઊઠી કહે ભુલી હુઈ મેં * દાસી,
ત્રિયા કારણે   કીયા બૈરાગ છોડ ગાદી ખાસી,

ચોક ૩

રો રો રાની કહે મેરે મહારાજ જખમારી મેને,
ક્ષમા કરો અબ   બાજી ઝીતી સો હારી મેને,
ધારી દુષ્ટ બૂદ્ધિ સો કરી નીચસે સુનો યારી મેને,
રાય કહે માતા   ભિક્ષા દે ઈકોત્તર તારી મેને,

મીલાપ

ભગવે ધર ભીક્ષા લે કર ગયે ગીરધર કહે ગુરૂ બનબાસી,
ભિયા કારણે   કીયા બૈરાગ છોડ ગાદી ખાસી.

ચોક ૪

રંગત લંગડી.

મોડ બંગાલે કે રાજા મહારાજ ગોપીચંદ જોગ સજે,
બારાસો રાંણી   છોડકે રાજ છત્ર ઓર ચમર તજે,

ટેક

મેંનાવતી માતા ઉનકે જાલંધર ગુરૂસે કથા સુને,
લોગ ગાંવકે   કરે અપવાદ આઈ રાજાકુ કુને,
રચા ફંદ રાજાને ઝેહેર પીલવાકે ગાડે પઢે ગુને,
માતસે અપની   રખી એ બાત ગુપ્ત ના સરકો ધુને,

મીલાપ

શોચ કીયા ના કીસીને દીલસે ગાડે લીદમેં ના વોહલજે
બારાસો રાંણી   છોડ કે રાજ છત્ર ઓર ચમર તજે,

ચોક ૧

સ્નાંન કરને પેઠ રાજ બેઠે ગોપીચંદ દેખે મેંનાવતીને,
સોચકે રોઈ   આંખસે આંસુ ગીરાયે હે સતીને,
શરીર પે રાજાકે પડા તો ઉપર દેખ પૃથવિ પતિને,
રોઈ એ માતા   દેખ કહે સતાઈ હે કીસ આકૃતીને.

મીલાપ

જનુનીસે જા કહા રોયે કીસ દુખ કારણ યે કરી વજે,
બારાસો રાંણી   છોડકે રાજ છત્ર ઓર ચમર તજે.

ચોક ૨

કહે માતા તું જોગી હો જા રાજ પાટ દે છોડ સભી,
ગોપીચંદને બચન સરપર લે કહા હોતા હું અભી,
કાંનીફા ગોરખો મંછદર આય ગુરૂકા નીકાલે તભી,
સાત ધાતકે જલા પૂતલે ગોપીચંદકી કર છબી,

મીલાપ

અમર બચનસે અમર હુવે ગોપીચંદ મુખસે ગુરૂ ભજે,
બારા સો રાંણી છોડ કે રાજ છત્ર ઓર ચમર તજે.

ચોક ૩

ગુરુ કહે રાંણીકા માત કહો ભિક્ષા લેકે યાં આવો,
ગય ગોપીચંદ મેહેલમેં અલખ જગા ભીક્ષા લાવો,
રૂદન કીયા રાંણીને ચેલા તુજે હી નાશ ઊસકા જાવો,
કહે ગોપીચંદ માત ભિક્ષા દે દો ના તરસાવો,

મીલાપ

ભિક્ષા લે જંગલમેં ગયે ગુરૂ ગેબી કહે ગીરધર ચંગ બજે,
બારાસો રાંણી છોડ કે રાજ છત્ર ઓર ચમર તજે,

ચોક ૪

રંગત લગડી ૯

તાગે હશરતક નેરેહેં હમ મર તેના આહ કરને વાલે,
જાંન ગયે તક હાલ અપના તબાહ કરને વાલે,

ટેક

હટ જાવેંગે થોડે દીનમેં અભી હે જો.ગમ .બાર સભી,
હમ ના હટેંગે ખાયંગે દીલપે તુમારે ગાર સભી,
.દીલ છોડ કે .કસમ છોડ નટ જાયંગે કર ઈકરાર સભી,
યાર તુમારે વોહો બેઠેંગે અ.ગીઆર સભી,

મીલાપ

જહાં તક હે નવ જવાંપન વહાંતક વોસલાહ કરને વાલે,
જાંન ગયે તક હાલ અપના તબાહ કરને વાલે.

ચોક ૧

સ.ખુંનકે ખંધે હમ હેં જાંન ગેરાંસે મુસકુરાના છોડો,
ઓરે યે દીલકી ખોલ દો હરદમ બલખાના છોડો,
મુદામ મીલના રખો સ.ખુન બલદાર લબપે લાના છોડો,
ય કીં યે કર લો મેરા કહેના ઓર તરસાના છોડો,

મીલાપ

દ.ગાબા.જ ભેદમાં હે દુસરે ઝુટે ગાહ કરને વાલે,
જાંન ગયે તક હાલ અપના તબાહ કરને વાલે.

ચોક ૨

ચાર દીનકી ચાંદની હે દીલબર ફીરના લાસાંની હોગી,
ઢલ જાવેગા રૂપ ઓર રંગ ના જવાની હોગી,
જદબી નહી હટને કે હમ તલવાર તુને તાંની હોગી,
ભગેગે દુસરે તેરી જવાની જબકે ફાંની હોગી,

મીલાપ

કરેંગે હમ જો કહોગે તુમ રૂહ રસીદાહ કરને વાલે,
જાંન ગયે તક હાલ અપના તબાહ કરને વાલે,

ચોક ૩

.ઝેબી ગુરુ કહે ઉસકે ઇશ્કમેં સરકો ઝુકાના મુશકીલ હે,
ગીરધરલાલ કહે યે ફનમેં જાંન ગંવાના મુશકીલ હે,
ગોકુલ કહે અનઘડ વાલોસે સગઝો ગાના મુશકીલ હે,
ભજીત લલ્લુ કહે અયસે છંદકા સુનાના મુશકીલહે,

મીલાપ

ઈશ્વર ડાહ્યા કહે શકલકી દુશમનકી સ્યાહ કરને વાલે,
જાંન ગયે તક હાલ અપના તબાહ કરને વાલે.

ચોક ૪

રંગત લંગડી ૧૦

ચાબક ચશ્મ ચંચલ તેરે ગોરે જાદુગર દીખલાનેસે,
ચક્કર ખા ગય આપકી પુતલી ચક્કર ખાનેસે.

ટેક

ચુબગયે કાંટે તે ગેમેં યે તેજ જરા બતાનેસે,
ચાક હુવે કંઈ ખંજર બીછવે નેન ફીરાનેસે,
ચાહમેં હુએ હરન દેખ ટોલે ભાગે વીરાનેસે,
ચુપ હો બેઠે શજર નરગીસકે નેન મીલાનેસે,

મીલાપ

ચર્મભરી હોલ જાય સનમકે ચશ્મ જરાથરરાનેસે,
ચક્કર ખા ગય આપકી પુતલી ચક્કર ખાનેસે,

ચોક ૧

ચર્ખ અંદાજ હૈ તીર છટક ગયે ઉસકી નીધા ઉઠાનેસે,
ચીમટ ગય કંઈ કમાંમેં રહા વોહ તીર ચલાનેસે,
ચશ્મ હુર જો દેખી અચનક લજા ઝલકકે પાનેસે,
ચટક વોહ લગ ગઈ અબ્રમેં ફીરે હૈ વો બે શ્યાંનેસે,

મીલાપ

ચપલુ સકુ વે જલાદ વો કાતીલ નેન તેરે ઝલકાનેસે,
ચક્કર ખા ગય આપકી પુતલી ચક્કર ખાનેસે.

ચોક ૨

ચશ્મે સુખ ગયે આનંક ઉસકી ભરી નજર ઉઠાનેસે,
ચાતર ચુપ હો બેઠ ગયે હુવે દેખ નાદાનેસે,
ચોટ કરે યેક્કા લાખોંમેં રૂક નહીં રૂકાનેસે,
ચારા નહીં હે કીસીકે પાસ મીલે ન ઠીકાનેસે,

મીલાપ

ચું લીખું કયા બયાં બચેના યે ઘાવ કભી બચાનેસે,
ચક્કર ખા ગય આપકી પુતલી ચક્કર ખાનેસે.

ચોક ૩

ચોરા.ગ .ગેરત કરે .જરા આંખોંકી ઝલક જગાનેસે,
ચારસુ ફીરતે ની .જારે તેરે યાર ફીરાનેસે,
ચીડ ગયે દુશમન ખ્યાલકુ સુન રહ ગયે વો પીને ખાનેસે,
ચઢાદે .ગેબી ગીરધરલાલકે છંદ મસ્તાનેસે,

મીલાપ

ચીલ્લાગયે કહે ભભુત લલ્લુ ડાહ્યાભાઈકેગાનેસે,
ચક્કર ખા ગયે આપકી પુતલી ચક્કર ખાનેસે.

ચોક ૪

રંગત લાંગડી. ૧૧

ન છોડું જીતે તક તુજકો તુ લયલી મેં મજનું .જારબનું,
તુ માશુ.ક હે તોમેં આશી.ક તેરા .ગમ .ખાર બનું,

ટેક

તુ જો બને શીરીં તો મેં ફરહાદ તેરા ગુલ.જાર બનું,
દિવાંના હો તુમારે દરકા તાબેદાર બનું,
દામનકો કર ચાક રમા કર .ખાક ગદાકા યાર બનું,
હશર તક .ગમ કર નાંમ આશી.કોમેં કર સરશારબનું,

મીલાપ

અગર બને તુ હિર તો મેં રાંઝા મિસલે લાચાર બનું,
તુ માશુ.ક હે તો મેં આશી.ક તેરા .ગમ .ખાર બનું.

ચોક ૧

ગરચે બુદરે મનીર તુ બે ન.જીરમેં દીલદાર બનું,
આહમેં ઝુકકર આહમેં કરૂ હાલસે ખ.વાર બનું,
શીદ્દતકે ગીર પડે પાહાડ દિલ સખ્.ત કરકે હુંશયાર બનું,
પર તુજે ન છોડુ અગર આપેસે તાર બેતાર બનું,

મીલાપ

શમેં રૂતુ હો શમેં તો મેં પરવાના રૂહે નીસાર બનું,
તુ માશુ.ક હે તો મેં આશી.ક તેરા .ગમ .ખાર બનું.

ચોક ૨

જુએ .ખાં તુ તો યુસુફ હું મેં ઈસ ઈર.કકામેં પુર કાર બનું,
બને તુ ગુલશન મેં બુલ બુલ દીલ બા.ગો બહાર બનું
શબો રો.જ ચે શોર કરે તુ બને વો મેં હરબાર બનું,
ન છોડુ પીછા સબી આશા.કોંકા મેં દીલઆરબનું,

મીલાપ

તુ હોવે અંદલીબ તો સૈયાદકા મેંબીકાર બનું,
તુ માશુ.ક હે તો મેં આશી.ક તેરા .ગમ. ખાર બનું.

ચોક ૩

માર બને તુ યાર તો મેં બાદી તેરા મુંમાર બનું,
કમાં તો તીરહો તુમારે યારકામેં અગીઆર બનું,
અગર બને તુ સુલીમેં મન સુર આહ ઈન્કાર બનું,
.ગેબીનાથ કહે તુમારે ઇસમસે બેડે પાર બનું,

મીલાપ

ગીરધરલાલ કહે ભભુત લલ્લુ તેરે ગલેકા હાર બનું,
તુ માશુ.ક હે તો મેં આશી.ક તેરા .ગમ .ખાર બનું,

ચોક ૪

રંગત લગડી ૧૨

કીયા હે .ગમગીં મુજે દીલો જાંના .જસે કર લટકે લાખોં,
લાખોં લટકે .જુલ્ફ તેરીમેં દીલ અટકે લાખોં.

ટેક

રુ.ખ પે શેદા લાખોં હે ઓર અદાકે અનવટ કે લાખોં,
સ.ખુન કે શેદા કરોડો ખાય .જ.ખ્મ રટકે લાખોં,
દીદાર કે કંઈ રુ.ખસાર કે કંઈ ઓર આપકે ચુન્નટકે લાખોં,
હુરો મલકવો પરી .ગીલમા હેરત ફટકે લાખોં,

મીલાપ

જલવેનુંમાં તાજુબ જલવાહે દેખ ગયે હટકે લાખોં,
લાખોં લટકે .જુલ્ફ તેરીમેં દીલ અટકે લાખોં.

ચોક ૧

કહુ હાલ કીસે શીદ્દતકા અકરબકે ચટકે લાખોં,
શકુસે ગુલકર ખાયે ઈસ દીલપે તેગ ઝટકે લાખો,
બહેરે અલમસે બાજ હુવેના યાદ ખાર ખટકે લાખોં,
સીતમ હો ગયા ખાયે હેં અશ્ક ને જે ડટકે લાખોં,

મીલાપ

જુલ્મહે યે જુલ્મગરકા સબપે વેરાં કંહીં ભટકે લાખોં,
લાખોં લટકે .જુલ્ફ તેરી મેં દીલ અટકે લાખોં.

ચોક ૨

હજારાં રૂલવાયે કંઈ હંસાયે નીધાસે કંઈ પટકે લાખોં,
ન છોડા બાકી કીસીકા ગુજર ગયે કટકે લાખોં,
.ખલલ કીયા .ખુબરુને સબોંસે નીજારે ઘુંઘટ કે લાખોં,
નીધાકા નાવક લગાયા જહાં છોડ સટકે લાખોં,

મીલાપ

.ખોફે .ખુદા કર લીહાજરખ કુછમકાં છોડ છટકે લાખોં,
લાખો લટકે .જુલ્ફ તેરી મેં દીલ અટકે લાખોં,

ચોક ૩

ફ.જલ કરમ ગેબીપે કરો યે સદમેં સહ ડટકે લાખોં,
ફીદા તુહો જા અબ્રગમ આયે હે ઉમટકે લાખોં,
ગીરધરલાલ કહે ખ્યાલ અદુ દંગલસે ગયે નટકે લાખોં,
ભજીત ભાઈ કહે ભાગે હેરત ખાકે સટકે લાખોં,

મીલાપ

લીખ કર લલ્લુ ડાહ્યાલાલ કહે છંદ બનસી બટકે લાખોં,
લાખોં લટકે .જુલ્ફ તેરીમેં દીલ અટકે લાખોં.

ચોક ૪

રંગત લાવણી ૧૩

માંગકા રાહે અદમ .જુલ્ફકા અફઈકે સફીર લીખું,
જબીંકા ઉસકે .કમરકી બેશકમેં તાસીર લીખું,

ટેક

અબરૂકો .ખમદાર કમાં યા ઢલી ઊસે શમશીર લીખું,
ચશ્મ નરગીસી યાકે .ખંજર યા જાદુગીર લીખું;
બીની દેખ હેરાં બેરાંમે ફીરે હે વો બનકીર લીખું,
લબોંકી નીસબત લાલસે લીખું વો કયા તહરીર લીખું,

મીલાપ

દંદાં હે ઈલ્માસ .જબાંહે બર્ગ કીયેં હે અસીર લીખું,
જબીંકા ઉસકે .કમરકી બેશકમેં તાસીર લીખું

ચોક ૧

દહન હે .ગુન્ચા ગુલરૂ દો રૂ.ખસાર હે શમ્સ ન.જીર લીખું,
.જ.કનકા ચાહે અલમ.ગમકા ટાપુતશવીર લીખું,
ગલા સુરાહી લીખું સનમકા ગલ કંઈ હુવે ફ.કીર લીખું,
સીના ઉસકા સાફ આઇનામેં બેત.કરીર લીખું,

મીલાપ

પીસતાં દોહેનાર કીયે આશા.કાંકા ઉને અખીર લીખું,
જબીંકા ઉસકે .કમરકી બેશક મેં તાશીર લીખું.

ચોક ૨

દસ્ત દેખ દશ્તમેં બસે કંઈ શીકારી યા ન.ખ ચીર લીખું,
બે નમુન હે કલાઈ પંજે મીરજાં ફીર લીખું,
ના .ખુન કરે લાખોં.ખુંયે આશી.કાંકી મેં ત.કદીર લીખું,
શીકમમ.ખમલી નાફસે .જાફ હોય બે પીર લીખું,

મીલાપ

કમરપે ચીતે હેરાંહે ઉસ્કો તેરી સ.ગીર લીખું,
જબીંકા ઉસકે .કમરકી બેશક મેં તાસીર લીખું.

ચોક ૩

બીલ્લુર લીખુ યા નુરકે .ખમ દોરાંને તેરી ચેબસીર લીખું,
ઘુટને લાસાંની પાંડલી માહીસી તુમે અમીર લીખું,
નારંગી ચેડી ઉંગલીયે લાસાંન દીલે પી.જીર લીખું,
સરવસા કદ્દે કહે ગુરૂ ગેબી તેરા શરીર લીખું,

મીલાપ

ગીરધરલાલ કહે ભણુત ડાહ્યાલાલ અદુકી ધજીર લીખું,
જબીંકા ઉસકે .કમરકી બેશક મેં તાશીર લીખું.

ચોક ૪

રંગત લંગડી. ૧૪

.ખામોશી કાંહાં તલક કરૂં ન આયા યાર સરકારકા .ખત,
.ખાસ વો દીલબર સ.ખ્તદીલ કીયા ન આયાયારકા .ખત.

ટેક

.ખાર ચુબા કરતા હે યાદકા આયા નવો ગુલ.જારકા .ખત,
.ખાહીશ મુજકો નભેજાહે રા.જે ગુફ્તારકા .ખત,
.ખાદીમપે હો .ખફાલીખાના સબબ હે કયા .ગમ.ખ્વારકા .ખત,
.ખાતીર ઉઠ ગઈ પઢા કરતે હમ .ગમે સરશારકા .ખત,

મીલાપ

ખાજ.અમેરીના સુની કબ આવેગા વો દીલદારકા .ખત,
.ખાસ વો દીલબર સ.ખ્ત દીલ કીયા ન આયા યારકા .ખત,

ચોક ૧

.ખા લીજીસમેહો ગયા હે ખુંસે ન પોંચા મુજ લાચારકા.ખત,
.ખાક્દાં સુના લગે બીન યાર કે વો ઇસરારકા .ખત,
.ખાકમેં મલકર લાઉ હુંડ ના આયા વો ખુંખારકા .ખત,
.ખાલી.કજાંને લીખા દુશમનને જબાં ત્તરારકા .ખત

મીલાપ

.ખાના ખાને દોડે મુજે ના દેખુ જ.ખ્મપુરકારકા .ખત,
.ખાસ વો દીલબર સ.ખ્ત દીલ કીયા ન આયા યારકા .ખત.

ચોક ૨

.ખાજ કરૂં હરદમ ઉસકા કબ આવે એ સરદારકા .ખત,
.ખાના છોડકે હરદમ દેખું મે દરકારકા .ખત,
.ખાસદાં તજ મસદન છોડા ન મીલા મેરે મગારકા .ખત,
.ખાંમ અ.કલમેં હુવા ના આયા મેરે જીન હારકા .ખત.

મીલાપ

.ખાને જંગી કીસે કરૂ પ્યારે કા ન આયા પ્યારકા .ખત,
.ખાસ વો દીલબર સખ્.ત દીલ કીયા ન આયા યારકા .ખત.

ચોક ૩

.ખાલી.ક કે હુકમસે આયા ઉસ સનમકે વો ઈ.કરારકા.ખત,
.ખાવીંદકા ઝટ મીલા .ખત બાંચા બા.ગ બહારકા .ખત,
.ખાક સાર .ગેબી ગુરૂ કહે બસમીલા યારકે આરકા .ખત,
.ખાસે ગીરધર કહે છંદ કટા અદુ મક્કારકા .ખત,

મીલાપ

.ખાક હુવે સુનકે દુશમન કહે ડાશા ફુટા અગીઆરકા .ખત,
.ખાસ વો દીલબર સખ્.ત દીલ કીયા ન આયા યારકા .ખત.

ચોક ૪

રંગત લગડી ૧૫

સરજો હુવા મુજપે દીલબર વોહ શર્મકા તલમલ કર કાટી,
શુદન દીલકા જલકે કબાબ જલ જલ કર કાટી,

ટેક

શાબ યાદ આનેસે અરક બ્હા ચશમસે કલ કલ કર કાટી,
શાદ ગો મીસલે .ખાર હે દસ્તકુ મલ મલ કર કાટી,
શા.ખ સાર વેરાંસા મકાં હે .જમીપે ઢલ ઢલ કર કાટી,
શાદના દીલ હે કર વટે ફીરાકે બદલ કર કાટી,

મીલાપ

શારબ ખુંકા .ગમ હે મેરે .કાલીબસે ઉછલ ઉછલ કર કાટી,
શુદન દીલકા જલકે કબાબ જલ જલ કર કાટી,

ચોક ૧

શોહરત હુઇ ઇતની કે નીકલ નાજુકકા ખાકી મલકર કાટી,
શેર મેં કીસ્સે કહું એ મકાંમે ટહલ કર કાટી
શમ થીર લગેહે અલમકી હરદમ બલસે બેગલ કર કાટી
શાકેર શવલે આહકા લગા જાંન ઝલ કર કાટી

મીલાપ

શાયક હું વસ્લકા એ મેને દીલકો માઇલ કર કાટી
શુદન દીલકા જલકે કબાબ જલ જલ કર કાટી

ચોક ૨

શકલ દીખા દીલજાંન અય જાલીમ જીન્દગી હલ હલ કર કાટી
શેદા તેરા હે જારો જાર જાંન પલ કર કાટી
શીકા નહી ઉસદીનસે કીયા ઇન્કાર યેએકલ કર કાટી
શરા કીયા હે ખુશીકે બદલે ગમ મલ કર કાટી

મીલાપ

શહુદ હોકે હંસકે બોલ યેઉમ્રકો બે ફુલ કર કાટી
શુદન દીલકા જલકે કબાબ જલ જલ કર કાટી

ચોક ૩

શબીયે દેખ ગેબીને તુમારી જુદાઇ બજલ કર કાટી
શેરહ ગીરધર અદુ ક નકલકો અસલ કર કાટી
શાતાબ કહે લલુ ભજુત યેરાહ બીચલ ચલ કર કાટી
શાદાં કરદે તેરે આશીકો ને અજલ કર કાટી

મીલાપ

શમે તુહે પરવાંના તેરા ડાહ્યાને ફ્રુજલ કર કાટી
શુદન દીલકા જલકે કબાબ જલ જલ કર કાટી

ચોક ૪

રંગત લંગડી ૧૬

કરૂં ન ગમ ક્યું મેં પ્યારે મહંમદકે નવાસે હુવે શહીદ
શેર ખુદાકે જાકે કર બલામેં પ્યાસે હુવે શહીદ

ટેક

ગજબ કીયા કુફીયોંને બુલવાકે ફરેબસે મારે હેં
આલે નબીકે જાંન ફાતીમાકે દીલસે પ્યારે હેં
જહેરાં કે જોંહરથે ઓર મુરત ઝાકે ગુલ ગુલ ઝારે હેં
બાગે જહાંથે જહાંકે ચરાગ આંખકે તારે હેં

મીલાપ

જુલ્મ કીયા ઝાલીમોંને યારો દોનો હીરાસે હુવે શહીદ
શેરે ખુદાકે જાકે કર બલામેં પ્યાસે હુવે શહીદ

ચોક ૧

જમી સુર્ખ હોગઈ આસમાં મીસલેસ્યાઈકે રંગ હુવા
અર્શ બીકાંપા શમ્સ હો સીયા હાલસે તંગ હુવા
સુખ ગયે ગુલશનો શજર વો સંગ બીફટકર દંગ હુવા
સુનો અઝીઝો જીસદમ કુફીકે સંગ જંગ હુવા

મીલાપ

શેકે હુરો પરીકહે હમારે પ્યારે દગાસે હુવે શહીદ
શેરે ખુદાકે જાકે કરબલામેં પ્યાસે હુવે શહીદ

ચોક ૨

ગશ ખાકે ગીરપડે સુનેંએ કસીહાલ ઊન દોનોકા
મુઝે બી આતા હે દમપરદમ ખ્યાલ ઉન દોનોકા
ખુદાકા થા મંઝુર યેહીજીનામુહાલ ઉન દોનોકા
શહીદ હો ગય મુઝે હરદમ મલાલ ઉન દોનોકા

મીલાપ

શહીદ હોગય ઉઝર કીયા નહી તેગ જફાસે હુવે સહીદ
શેર ખુદાકે જાકે કર બલામેં પ્યાસે હુવે શહીદ

ચોક ૩

ઝુકાવો .જરી સીવા નહીં કુછ યાદ બેકસી આનેસે,
રો રો .ગમ કર   કહા ન જાય એ હાલ સુનાનેસે,
કલમસે રૂક ગઈ .ગેબીનાથ કહે જુલ્મોં ક્યાં લીખાનેસે,
ગીરધર લાલ કહે   મીલેગી બહીસ્ત છંદકે ગાનેસે,

મીલાપ

લલ્લુ ભાઈ કહે ભજુલ ડાયા હુકમ .ખુદાસે હુવે શહીદ,
શેરે .ખુદાકે   જાંકે કર બલામેં પ્યાસે હુવે શહીદ.

ચોક ૪

રંગત લંગડો. ૧૭

કાળા રેશમી વાળ તારા જોઈ નાગ ફણી લજ્યા પામી,
અર્ધ ચંદ્રસમ   ચળકે છે કપાલ નહી ખાંપણુ ખાંમી,

ટેક

ભમર જોઈને ભમર થયા મ્રગનેન બાંણુ જાદુ ભરીયાં,
કટાક્ષ કોકી   કાંમની કાંમણુ સૌ જનને કરીયાં,
ગોરા ગુલાબી ગાલ રંગે અતિ લાલ ઠાંમ સારે ઠરીયાં,
નાક નારીનુ   સુડાની ચાંચ ચિત્ત સહુનાં હરીયાં,

મીલાપ

કર્ણફુલ કાંનોમે લલકે શાંણા જન કીધા કાંમી,
અર્ધ ચંદ્ર સમ   ચળકે છે કપાલ નહીં ખાંપણુ ખાંમી.

ચોક ૧

હોટ લાલ પ્રવાલ છે બે ને દાત દીસે દાડમ કળીયો,
જીભે જગત વશ   ડાડી શોભીત છે સ્નેહ સૌથી મળીયો,
કાહી કળાની ખુબી ગળાની શોભીત હસ્તને આંગળીયો,
નખ છે નગીના   છાતી બિલોર કાચ જાંણે ઢળીયો,

મીલાપ

સ્તન કાચી કેરી પ્રમાણુ છે પોયણુ પેટ સરખુ નાંમી,
અર્ધ ચંદ્ર સમ   ચળકે છે કપાલ નહી ખાંપણુ ખાંમી.

ચોક ૨

નાભી જાંણે કસ્તુરી કમર ચિતાના સરખી શોભે સહી,
કદળી સ્થંભ છે જંગા બે સત્ય વાત જુઠી આ નહીં,
ઘુટણુને પીંડી બે પગની આ રૂપમે બાકી કઈના રહી,
નારંગા એડી ચાલતા ઠમકે વાત ના જાય કહી,

મીલાપ

સોલ વર્ષ સુંદરી જોઈ લોકાના વેદના નાવાંમી,
અર્ધ ચંદ્ર સમ ચલકે છે કપાલ નહીં ખાંપણુ ખાંમી,

ચોક ૩

બાલો બોલ અણુ મોલ કરે સો તોલ નાર સૌથી શાંણી,
અનુપ અકલ સદા ચરણી જેની મીઠી વાંણી,
બીરધરલાલ કહે ના થાશો પરનારને રૂપાળી જાંણી,
બાબુતભાઈ કહે તમારૂ તન ધન સો જાશે તાંણી,

મીલાપ

ડાહ્યાલાલ કહે ખ્યાલ લજ્યા રાખો મારી ગરૂડા ગાંમી,
અર્ધ ચંદ્ર સમ ચલકે છે કપાલ નહીં ખાંપણુ ખાંમી.

ચોક ૪

રંગત લગડી ૧૮

કરી પ્રીત પરહરી પ્રેમદા નાર નથી ઘટતુ તમને,
દુખ દરીયામેં ડુબાવી મુકયા ભુલતા તેં હમને,

ટેક

સુખ સરોવર સમજયો તો ને કર્મે કપટનો દીઠો કુપ,
મોહિ પડયો તો માંનુની રંભા સરખુ જોઈ રૂપ,
મોહો બાણુ મારીને કરી દુશમનથી પ્રીત પ્યારી ચુપ ચુપ,
અલમેલી આ આપ અકલ કયાંથી શિખ્યા છો અનુંપ,

મીલાપ

જશે જીવ તારૂણી તમારો જવાબ શો દેશો જમને,
દુખ દરીયામેં ડુબાવી મુકયા ભુલતા તેં હમને,

ચોક ૧

ભોળી ભામની જાંણીને મેં સોનુ સમજી કીધો સંગ;
કથીર કેવળ નીકળ્યું નશીબથી દેખી હું દંગ,
માનુંની તારાં મીઠા બોલ પર અતી હમને રહેતો તો ઉમંગ,
ઉભરાતુ તુ ઉર રામા તેં રંગમેં કીધો ભંગ,

મીલાપ

કોઇ શામાએ શિખવ્યું કે ભરવ્યુ છેતારા દમને,
દુખ દરીઆમેં ડુબાવી મુકયા ઝુલતા તેં હમને,

ચોક ૨

કંથથા કોઇ બીજો ના કરીએ કામની સમજો કેવું સત્ય,
પુરી પરાયો જો કરીએ જન્મ પ્રિત રાખો શુભ મત્ય,
જાહુર જગતમેં થયા પછી પદમણી તમારૂં જાશે પત્ય,
વિચારો વાંમા અતીશે આપ કરો વાતની અગત્ય,

મીલાપ

ચતુર ચપલ ચંચળ છો સમજાવો મન કાયમને,
દુખ દરીઆમેં ડુબાવી મુક્યા ઝુલતા તેં હમને,

ચોક ૩

દૈવ દંડ શિરપર છે પ્રેમદા કરી પ્રીત જે તરછોડે,
ફજેત ફોગટ થાય ને ગાંમ ગાલ શીર પર ઓડે,
મૂર્ખ મિલના મળ્યા થકી તે પછી ચડે છે વરઘોડે,
કહ્યું તે કામા રાખજો મનમેં પ્રીત રખે જોડે,

મીલાપ

ગેબી ગુરૂ ગીરધર ભણુત કહે ડાહ્યાલાલ તુજ મોટમને,
દુખ દરીઆમેં ડુબાવી મુકયા ઝુલતા તેં હમને.

ચોક ૪

રંગત લાંગડી ૧૯

ભલુ થયુ ભામની મટયો ભટકાર તન્ન છુટયાં નારી,
કામ નથી કંઇ　　તમારૂ તરૂણ અવસ્થા ગઈ તાહારી,

ટેક

કામ ધંધો ધારી થાશે ને સુખી રહેશે આ શરીર;
મસ્ત આ મનથી　　રહીશુ ખુશી આ ધારણ રાખી ધીર,
મીલાપ મીત્રાનો થાશે ને સગા સંબંધી વહાલા વીર;
વાત વીચારી　　કહેશે ઠીક થયું બનીયો ગંભીર,

મીલાપ

ઉજાગર અતિ થતા મટયા ઈજત આબરૂ રહી માહારી,
કામ કથી કંઈ　　તમારૂ તરૂણ અવસ્થા ગઈ તાહારી;

ચોક ૧

લજ્જા લોપ વધ્યોની થઇતી માફ તે માટે માગીશું.
તન મનાટને　　તજીને તાલમેલને ત્યાગીશું,
ભળીશુ ભકતોની ટોળીમેં ભગવત કારણજાગીશું,
જુઠ જુગાર　　છોડીને જુંઠી વાતથી ભાગીશું,

મીલાપ

વૈર ભાવ વિસરશે વેરી જુઠી વાત જાણો જારી,
કામ નથી કંઈ　　તમારુ તરૂણ અવસ્થા ગઈ તાહારી;

ચોક ૨

દુભાયલા થાશે દયાળ મુજ દેવ વાત આ દેખીને,
રંગ રાગ સૌ　　કરીશું શાણા જનથી લેખીને,
છોડીશુ છંદ સઘળા પ્રેમદા પ્રીત તમારી પેખીને
શુદ્ધ બુદ્ધ સઘળી　　આવશે મુજ શાબાશી શેખીને;

મીલાપ

ગુણી જન ગુણ ગાશે ગીતીમાં સર્વે વાત થઈ છે સારી;
કામ નથી કંઈ　　તમારુ તરૂણ અવસ્થા ગઈ તાહારી,

ચોક ૩

મળશે મુને પૈસા ને પ્રેમદા કોટી કામ સારાં થાશે,
ચાતુર પણ ને ચપળ પણ થશે ને મુર્ખપણું જાશે,
અનેક એવા અવગુણ તે પ્રતાપે પ્રભુ નહી રેપાશે;
પાંત્રી પરમ સુખ પામશે ગીરધર લાલ સારુ ચાશે,

મીલાપ

જાુત ડાહ્યાલાલ કહે દુશમનની નઈ આજે મારી,
કામ નથી કંઈ તમારુ તરૂણ અવસ્થા ગઇ તાહારી.

ચોક ૪

રંગત લાંગડી ૨૦

નવ જોબનમેં નાર સજી સણગાર ચાલ્યાં હલકે હલકે,
ચાતુર ચપલા ચાલતાં ચંદ્ર બીંબ મુખડુ મલકે,

ટેક

આવતાં દીઠાં ઊમંગ ભેર આશક હે વાત અમરત સરખી,
બહુ દહાડાથી ફરૂછુ નારી રૂપ તારૂ નરખી,
મેહેર કરો મુજપર માનુની હેતે મળો મુજને હરખી,
નહીં તો માહરો જશે તલખી પ્રાણ લેજો પરખી,

મીલાપ

માગેલુ મંજુર કરો સરકાર કાંમ માહરો છલકે,
ચાતુર ચપલા ચાલતાં ચંદ્રબીંબ મુખડુ મલકે,

ચોક ૧

બોલી નાર વિચાર મુવા મુરખની જાત કે છે કાંમી,
બોલ વિચારી ઘરમે છે મા કે બેનની છે ખાંમી,
સપુતની સુંદરી છુ માને બાપ માહરાં મોટાં નાંમી,
સપેત ઠગ તુ કરૂં શું પ્રીત સાથ બોલુ સાંમી,

મીલાપ

પાસ નથા પૈશો કે ઈજત આબરૂ ડાહડ ઠાલી ઠલકે,
ચાતુર ચપલા ચાલતાં ચંદ્રબીંબ મુખડુ મલકે,

ચોક ૨

કહે પૂરી મણ પ્યારી સાંભળ માહરી વાત હૈયે ધરજે,
તાહ્રાગ સરખી ફરે છે લાખો લુચ્ચા ગરજે ગરજે,
જરનાંસગા જર છે ત્યાં લગી પછી અલગી થાય હલકે દરજે,
દ્રવ્ય તો ચંચલ આજ છે કાલ નથી હે તુ હરજે,

મીલાપ

આ પ્રીત તો જન્મોજન્મને આ પ્રીત તેજ સદા ચલકે,
ચાતુર ચપલા ચાલતાં ચંદ્ર બીંબ મુખડુ મલકે.

ચોક ૩

સર્વ ત્રાત શાંગા સમજી કહે મનના માંન્યા માહરાપતી,
દાશી આપની ચાલો આવું છુ સાથ કંઈ નથી જતી;
નરનારીને પુરણ પ્રિત થઈ સારા કુળની નાર હતી,
ગારધરલાલ કહે ગતી તે મતી જાણજો રતો રતી,

મીલાપ

ભજુત લલ્લુ ડાહ્યાલાલ કહે તુ સાંભરે પલક પલક,
ચાતુર ચપલા ચાલતાં ચંદ્રબીંબ મુખડુ મલકે.

ચોક ૪

રંગત દન ૧

યે પહેલે ઇશ્ક મેદાંમેં કદમ નાધરના મેરી જાંન
જો ધરના ફીરના ડરનાજી કરના પુરા ઈશ્ક અગર હો ઉસીમેં મરનાજી.

ટેક

મજનુંને ઈશ્ક જો કીયા તો પાયા લેલી મેરી જાંન,
સુખાયાજીસમ બનગયા ખાર જીંદજીનાછોડા ઉસેમીલગયાવોગીલેમેયા
લેલીકો લીયા જબ સાથ તો આપ સાધારા મેરી જાંન,
દોનો દુનીયાંસે હો ગય પાર યેસાઇશ્કજનકરે સખી આશીકકાહો સરદાર,

મીલાપ

દુનીયાંકી હવાંકા છોડ બને દીવાના મેરી જાંન
એશ આરાંમ બીસરનાજી, કરના પુરા ઈશ્ક અગર હો ઉસીમેં મરનાજી

ચોક ૧

મન સુર ચઢા સુલીપે થા આશીક સચ્ચા મેરી જાંન,
જબાંસે જરાનકીનીઆહ અશ્કનબહાયે આંખસે મુતલક કહા નહી વલ્લાહ,
જાંસે ગુજરા પર કદમના પીછા ફેરા મેરી જાંન,
ઈશ્કસે આઊસનેહરગાહ ફનાહોના કર કબુલ ચલાવો નેક ઈશ્કકી રાહ,

મીલાપ

ફર હાદમરા ગેરતમેં ન ગોલા કુછભી મેરી જાંન
સઘાંકા દીલસે હરનાજી, "કરના પુરા ઇશ્ક અગર હોઉસીમેં મરનાજી.

ચોક ૨

થા વલી શમ્સ તબરેજ ઈશ્કમેં આશીક મેરી જાંન,
ખાલ ખીંચવાલીઇશ્કમેંપુર જીલાયા મુરદા શમ્સ ઉતારા હુવા ઇશ્કમેંચુર,
સરમસ્તને સરકટ વાયા ઈશ્કકે અંદર મેરી જાંન,
યાદ કર ઉસ દીલબરકાનુર યુસુફસે થોડે હોંગે આશીકા કે નુર જરૂર,

મીલાપ

લાખોં ગારદ હો ગય આશીક ઉસમ્યાંને મેરી જાંન
ન છોડા કદમકાભરનાજી કરના પુરા ઈશ્ક અગર હો ઉસીમેં મરનાજી.

ચોક ૩

હેરાં વેરાંમેં ફીરા વો રાંઝા વેહશી મેરી જાંન,
હીરકે ખાતીર કમરકસકે મીલા માહરૂસે અપને હો દીલસે શાદ હંસકે,
હે ગેબી ગુરૂ આશીક પુરે મસ્તાંને મેરી જાંન,
ખુશી રહેજંગલમેંબસકે ગીરરધલાલ કહે યાદ કરો ઘટમેં ઓર નસનસકે,

મીલાપ

તુ ઊસકી જીકરમેં ફીકરમેં તેરી વો હે મેરી જાંન
કહે લલ્લુ ઈસીમેંતરનાજી કરના પુરા ઇશ્ક અગર હો ઉસીમેં મરનાજી.

ચોક ૪

રંગતરૂન ૨

છે દગલબાજ યે પાકી જાત નારીની   સુણો મીત્ર,
ના કહેશો મનની તંને વાત   વાતજો કહેશોમનની તો કોઈ દીવસે થાશે ઘાત

ટેક

એક રાજ પૂત્ર નર એક લાવ્યો ચોરીને   સુણો મીત્ર,
છુપાવ્યો ઘરમે અગોચરઠાર   ને લાવ્યો તડબુચ જઇને ચૌટે હાટ બજાર,
કાપી કાચા રંગના રૂમાલમે બાંધી   સુણો મીત્ર,
કહ્યું સાંભળ જેઘરનીનાર   રાય પુત્રને હણ્યો મેં હાથે કરશો નહીં ઉચ્ચાર,

મીલાપ

કહી એમ પલંગના પાયા નીચે ડાટયું   સુણો મીત્ર,
નાર સાચુસમજીસાક્ષાત   વાત જો કહેશો મનના તો કોઈ દીવસે થાશે ઘાત.

ચોક ૧

ગયો પૂત્ર રાયનો થઈ તપાસ ઝટ તેહની   સુણો મીત્ર,
રૂવે રાજા નેસઘળુગાંમ   હતો એકનોએક કુંવર આ કોહણે તસકરી કામ,
કહે રાય ભાળ કોઈ લાવે પુત્ર માહારાની   સુણો મીત્ર
આપું હું અરધુ રાજઆઠામ   નાર નફ્ટ પેલીયે કહી લોકોને વાતસર નાંમ,

મીલાપ

પકડી પેલા નરને લીધો ત્યાં ઝટ પટ   સુણો મીત્ર,
પડી છે સેજમે આ ગચાત વાત જો કહેશો મનની તો કોઈ દીવસે થાશે ઘાત.

ચોક ૨

કહે રાય પુત્ર શા સારૂ માર્યો માહરો   સુણો મીત્ર,
કહે તાહારા ઘરની નારી પ્રાજે કરી પાયા નીચે દાટયું છે શીર મારી,
કહે પુત્ર સાંભળો પ્રથવી પતિ માહારાજા સુણો મીત્ર,
વાત હીરદે લોને ધારી બતાવે નારી ત્યાંથી લાવો શીશને વિચારી,

મીલાપ

ઝટ ગયા શીપઈ નારી કહે ચાંહાં દાટયું છે   સુણો મીત્ર,
એહવી નારીની જાત બદ જાત વાત જો કહેશોમનની તો કોઈ દીવસેથાશેઘાત.

ચોક ૩

લાવી જોયું રાજાએ તો છે તડબુચ સુણો મીત્ર,
રાય કહે આ તે શી છે રીત પુત્ર રાયનો આંણી આપ્યો નરે આંણીને પ્રીત,
કહ્યું ના કરશો વીસવાસ નારી નઠારી સુણો મીત,
નાહાય નાગી ને જુઠાં ગીત પરીક્ષા કારણ કીધું તુ મેં નારની કરી પતીત,

મીલાપ

બહુ ધન દીધું રાજાએ ખુશ કરી તેને સુણો મીત્ર,
કહેગીરધરઆણુસમજેદુખથાત વાત જો કદેપો મતની તો કોઈ દીવસેથાસેપાત

ચોક ૪

બહરે તબીર ૧

તેરે હીજરકી આહસો જાંકે લીયે હુવે તનહા યે રંજ ખલાકે લીયે,
નયે જાંનો જીગર હે જફાકે લીયે કરશાદ યે દીલકો ખુદાકે લીયે,

ટેક

યે જો સેજીનું જો હુવા હે મુજ યકી સમજો યે નાજ અદાકે લીયે,
રૂબરૂ તેરે મેરા સીના કરસી પર મેં તો ખડાયે તીરે નીધાકે લીયે,
છોડા દાંને ઓ આબ બેતાબ હુવે ઓ તો તેરેહી ગુલકી હવાકે લીયે,
સબીમાદર પાદર બીરાદર છુકે અબ તુ હે ખફા કયા ખતાકે લીયે,

મીલાપ

કુલ જહાંકે ખોટે હુવે હે સનમ દીયા જર યે લુંટા દીલરૂબાકે લીયે,
નયે જાંનો જીગર હે જફાકે લીયે કરશાદ યે દીલકો ખુદાકે લીયે,

ચોક ૧

હે ય કરદ તુમારી વફાકે લીયે ન ચાશો કમેરાયે ઈજાકે લીયે,
મસીહામેં સમજ કરતુજકો સનમ બસ આયાથા મરજે દવાકે લીયે,
હુવે રેહબર ઈશ્કકી રાહકે તુમ મેં તો રાજી હું તેરી રજાકે લીયે,
ઈન્કાર નહીં ગર આહે કરો હુવા હાલત બાહદીલાકે લીયે,

મીલાપ

લીયા હાલ ફકીરી જો મેં ને સુનો વો તો હે મેરે માહેલકાકે લીયે,
નયે જાંનો જીગર હે જફાકે લીયે કર શાદ યે દીલકો ખુદાકે લીયે.

ચોક ૨

દુવાસુખ કે .ખાર ખફૂહૈંયે હમ તેરા કરના ને દીલ ચેકદા કેલીયે.
કહું દરદ દીલકા મેંકીસે મીલા નહીં લાહમ મેરે ગોલા કેલીયે.
હે અંગ્રેજ.ગ ઉતરે હે નાઝ તેરે કોફીહાનામેરે મુશ્તાકા કેલીયે.
યે પ્યાસા જાંન મેરા હે સદા તેર હાંતકે આશ જકા કેલીયે.

મીલાપ.

નહી હે કોઈ વા દીફ હાલદીલકી જે .ખબ્રહે ઉનકો રીહા કેલીયે.
નતે જાંનો જીગર હે જક્શ કે લીયે કરતા હવે દીલકો .ખુદા કેલીયે.

ચોક ૩

મીસો .ખેળીતો ઝુલ્ફ દરાઝ કરો લાહેગ.જી ચેહુકમ બજા કેલીયે.
રહે ગીરીબાર પરકે હુમાંકા કુટા છોડા એશ બ્યા તેરે જાફા કેલીયે.
લીખા લલ્લુ ચેહાલ મલાલ સબી કુછ .ખાનીર મે લેખતા કેલીય
સું કહે ગોકલ જહાં ભમુતી પાસ દીલશાદ હેતેરી દુઆ કેલીયે.

મીલાપ

હાથોહાથ તંબોલી ગજરું લીખા જો કે સકલ અદુકી રીપા કેલીયે.
નેજાંના જીગર હે જફાકે લીયે કર સાદ ચેદીલકો .ખુદા કેલીયે.

ચોક ૪

બહેરે આતબીર ૨

ચલો .ખુબ હુવા તુમહમસે છુટેહમ દર્દ કે દરીયા ચે.ગમસે છુટે.
ચેરંજ બલાસે બચ.ચ .ખુદા દીલ કહતાકે તે.ગે દુદમ સેછુટે.

ટેક.

દીલ.જખમીપે .જખમ નલાગા કબી દેતે.ગ દુદમકે .જખમ સે છુટે
.ખંજરસે છુટે કટીઆસે છુટે ચોર તુમારે ચેહેરે અમલસે છુટે.
ગાલીસે છુટે તીસનેસે છુટે હમતુમસે છુટે તુમ હમ સેછુટે.
.કાતીલસે બચાયા ઇલાહી મુજે જદ ઝાદ ચેરહમીસનમ સેછુટે.

મીલાપ.

કુએ જાંના જો છોડી કુવેસેછુટે હુવા અછાતરે ઈસમ સેછુટે.
યે રંજ બલાસે બચાય .ખુદા દીલ કહતાકે તે.ગ દુદમ સેછુટે.

ચોક ૧

અરૂઇ સેછુટે .જેહરીયા સેબયે બસા યરા યે .જુલ્મી .જાહમ સેછુટે.
બંદનાંમી કીયા કરતો થી જહાંનો આજ તુમારે શતમ સેછુટે.
.કાફ્રીબપે શીફાહુઈ દોદ્દમ યે બસ કર્યો કયે મર.જે કીસમ સેછુટે.
માહીસા તડપના મીટા હે મેરા તેરે જાસ્રસે છુતેહી દમસેછુટે.

મીલાપ

રવને સેછુટે બદફૂનસે છુટે જીનેજી અપને તનમ જાંનમ સેછુટે.
યે રંજ બલાસે બચાય .ખુદા દીલ કહાતા કે તે.ગ દુદમ સેછુટે

ચોક ૨

યારોંસે મીલેંગે પ્યારોંસે મીલે અબહોના યે અ.કલ કે.બનસે છુટે.
બારીતાઅલાકી યાદમે રહેંગે સદા જોકે આખરી આઝલ અદમસેછુટે.
રહેને કીકી રાહપે રા.જી .ખુદા હુવે નસીત ઉલ્ટ રસમ સેછુટે.
આહસે છુટે આતીશ સેછુટે સદા સેછુટે માતમ સેછુટે.

મીલાપ

.જારીસે છુટે .ખ્વારીસેછુટે જેસે આહુયે શેરેબ દમસેછુટે.
યે રંજ બલાસે બચાય .ખુદાદીલ કહેતા કે તે.ગ દુદમસે છુટે.

ચોક ૩

આફ્રતસે છુટે અમીરી ગઈ હરવ.કતકે .જોરો .જુલમ સેછુટે.
.ક.જાસેછુટે જાદુસેછુટે ઓર હોનાબી સરકે .કલમસેછુટે.
કહે .ગેબી તબાહસેછુટ ગયે ઉસપાક .ખુદાકે કરમસેછુટે.
લીખે ગીરધર નાથા ગોકુલયું આરોબપે ઉનકે હુકમસેછુટે.

મીલાપ

કહે ભણુતડાહ્યાલાલ અદ્દ ઈસછંદકો સુન કર સમસેછુટે.
યે રંજ બલાસે બચાય ખુદા દીલ કહતાકે તે.ગ દુદમસેછુટે.

ચોક ૪

બહર તબીર ૩

માહરી પ્રાણ પ્રીયા તાહારી યાદમુને ચંદ્ર વદની જોઇ વદનથી છુટયા
દીન રાતને સાંજ સવાર મને નથી ચેન આશોખી સજનથી છુટયા,

ટેકઃ

તજી ભણવું ને ગણવું ને હરવું ફરવું મીઠી વાતનેસત્ય શુકનથી છુટયા.
છુટયા ભુખ તરશ અને ભસ પણનેભરજવાનીના જોર જોબનથી છુટયા,
ના ઘરમે ગમે મન તુજને ભને કાંમદેન હમે તન ધનથી છુટયા.
છુટયા રાગને રંગ ઉમંગ થકી ઘરબાર થકીને વતનથી છુટયા,

મીલાપ

જોર જુલમથકી ફુલ ફુસ્તી થકી હમે જીવથકી જીવ તનથી છુટયા.
દીન રાતને સાંજ સવાર મુને નથી ચેન આશોખી સજનથી છુટયા,

ચોક ૧

તારી ચાલ ચતુરીને ચંચલ પણ ચપલા જોઈ ચાલ ચલનથી છુટયા.
વાંકી આંખ જોઈ વનવાશી થયા આકુળ વ્યાકુળ અનથી છુટયા,
રૂપે રતી સમી જોઇ રાજાને રંક ફૂર ફુતે છુટયા ને વજનથી છુટયા,
વાણી શાણી સાંભળીને તાહરી હમે આશક્ત લોકવીધન થી છુટયા.

મીલાપ

ધરયું ભભયે રૂપ રસહરો તાહરૂ જોઈ જોગીને જંગમ મદનથી છુટયા
દીન રાતને સાંજ સવાર મુને નથી ચેન આશોખો સજનથી છુટયા,

ચોક ૨

બહુ દુખ ગયું બન્યા બેહાલ હમે હવે મહેર કરો મહાજનથી છુટયા.
શાણાં સમજુઓને શઠ શોકીન જોઇ રૂપને મન મોહનથી છુટયા,
તારૂ વદન જોઇને વીહવળ બહુ જાણે રૂપના કુપ રતનથી છુટયા,
કહું કયાં લગ શોભા શાણી તાહરી હમેદરશન દેત નમનથી છુટયા.

મીલાપ

તાહરી કાંન્તી જોઈ કાંમદેવ ખુશી જોઇ ચંદ્રને તારા ગગનથી છુટયા,
દીન રાતને સાંજ સવાર મુને નથી ચેન આશોખી સજનથી છુટયા,

ચોક ૩.

ગુરૂ ગેબીના શીશ્ય કહે શીખુ સદા કહે ગીરધર તાપ દહનથી છુટયા
કહે ભજુત લહ્યુ દીઃ થયુ ગયો ઈશ્કનો ગમ દહનથી છુટયા
ઈશ્વર છે મા મદ ો ભરો સાલો [illegible] આદમ પવનથી છુટયા
કહે દાસલાલ લો સમજી જરા આપી હાતો હાત વચનથી છુટયા

મીલાપ

જેવાતેવા શુકન આમાંની લેવા એમ કહીને તમારા પનથી છુટયા,
દીન રાતને સાંજ સવાર સુને નથી ચેન આશોખી સજનથી છુટયા.

ચોક ૪

બેહરે અજીમ ૧

રૂખહે રોશન મીસલે ચાંન ઝલક લો ચાંનકા મારા હુ.

ટેક.

અબરૂ ખમદાર ખીચી કમાન નીશાને પાનકા મારા હું,
જુલ્ફ મુશકી કે પડે પેચાંન જાનસે જાનકા મારા હું.

ઝુલા

હસતે ઉગતે લાલ તેરે દાંત કામારા હુ
કંદસે શીરી સખુન તેરી જબાનકા મારા હુ.

મીલાપ

જખ્મપે જખ્મ કીયા હેરાન ઝલકો આંનકા મારા હુ.

ચોક ૧

લીખુ લા સાની જીસકી શાંન ગીજે નીશાંનકા મારા હું.
ખુદ શુકરૂ હો ગુલે ખાંદાંન. માંન અસરમાંનકા મારા હું.

ઝુલા.

હો કબે દીદ અં [illegible] ઉસીકે પાનકા મારાહું.
ખુપે ખું કર દીયા આફત ઇનસાંનકા મારા હું.

મીલાપ

નીધા ભર દેખલો ગુલસ્તાંન ઝલકો આંનકા મારા હું.

ચોક ૨

તુને ક્યા દીલમે લીની ઠાન મે તો આંન જાનકા મારા હું,
છોડાહું યેશ કાસબ સાંમાંન જહાં મકાંનકા મારા હું;

ઝુલ

ન્યાઝકા માગા હું યા ઈશ્ક મેદાંનકા મારા હું,
અદાકા મારા ગમદા મારાસા જાંનકા મારા હું;

મીલાપ

દીયા હેમગુલ્લો હેરાંન ઝલકવો આંનકા મારા હું

ચોક ૩

કહે ગેમીયું સકસેતાંન તેરે એક સાંનકા મારા હું;
દીયા જખસે તે રા પેહચાંન લાખતુ ફાંનકા મારા હું.

ઝુલ

ગીરધરલાલ કહે દીજસે ગે તા ભાંનકા મારા હું,
ગોકુલ સીંગયું કહે હુસનવ જ્વાંનકા મારા હું;

મીલાપ.

કહે દાવા દાયા મેરી જાંન ઝલકવો આંનકા મારા હું.

ચોક ૪

ગેહેરેઆઝીમ ૨

મેને સાન ઝેશા ગુલે એ ખાર ચે ગુલ ગુલઝારમે કાંટે હે,

ટેક

ફીદા લોકે પાચે નહીં આર તેરે દરકારમે કાંટે હે;
દીલે હે નાગો સબ કરાર દીદદીદારમે કાંટે હે,

ઝુલ

શીફાનહી આશીક જો હો બીમારમે કાંટે હે,
અરમાંને દીલી દીલમે રહે ગુલે મીસ મારમે કાંટે હે;

મીલાપ.

ન સમજો હેયે બાગ બહાર ચે ગુલ ગુલ જારમે કાંટે હે.

ચોક ૧.

ચાહે જો વરલ વો દેખે માર વોપુર.ખું પ્યારમે કાંટે હે,
કત્લ કરતા હે દરત બરદાર યારકે પ્યારમે કાંટે હે;

ઝુલ

લુત્ફ હેયે ગુઝર કે સ.ખુ ન બલદારમે કાંટે હે,
નીધામે કાંટે હેઝીસકે ઇસરારમે કાંટે હે;

મીલાપ.

યારના જાનો નેક અતબાર વો ગુલ ગુલ.જારમે કાંટે હે,

ચોક ૨

કરે આશી.ક કો .જોની .જર ઇીસરે વારમે કાંટે હે;
કરે વોં નીધાસે દીલપે .ગાર બને .ખંમ દારમે કાંટેહે,

ઝુલ

નીરાલેના .જો ન.ખરે અદા સરકારમે કાંટે હે.
અગર કરે ગુફ્ત ગુ તો વો ગુફ્તારમે કાંટે હે,

મીલાપ

ઇશ્કકી રાહકેહે રફતાર યેગુલગુલ .જારમેં કાંટે હે.

ચોક ૩.

કહે .ગેબી તુમેરા મુખ તાર યે દીલ .ગુબારમે કાંટે હે,
મદત કરમે રી.જરા .ગફાર પડા ગ.જ ધારમે કાંટે હે.

ઝુલ

ગીરધરલાલ કેહે દીલબર કે અનવારમે કાંટે હે,
ગોકુલ સીગ કહે તે કારો .જારમે કાંટે હે;

મીલાપ

કહે ડાયા સબસેયો પુકાર યે ગુલગુલ .જારમે કાંટે હે.

ચોક ૪

બહરે અજબ ૩

ચપલ ચંચલ અય બુતે બે પીર   તેરી તસવીરમે જલવાહે,

ટેક

ના.જ વો અદારો ડાલા ચીર   ચશ્મ શમશીર મે જલવાહે;
નીધા બન રહી હે મીસલે તીર   તુમી સાહીર મેં જલવાહે,

ઝુલ

રકે હુર કે ચેહેરે કી તેહરીર મે જલવાહે,
અસીર કર દીયા .જુલ્ફ નેયે .જંજીર મે જલવાહે;

મીલાપ

નદેખા તુમસા મેને ન.ખચીર   તેરી તસવીરમે જલવાહે:

ચોક ૧

અલમસે આશીક હે આખીર   યે ઉમ્ર સ.ગીરમે જલવાહે.
.જુલ્મ તેરા સબમે -જાહીર   હોના રાહીરગે જલવાહે.

ઝુલ.

શાનો સદર હે યાદ તેરી તો .ફીરમે જલવાહે,
આલમો આલીમ હે ફીદા ના.જીર મે જલવાહે:

મીલાપ

સુન્ત .જર ફીરે હે ભરને નીર   તેરી તસવીરમે જલવાહે,

ચોક ૨.

ચલન વો ચાલ દખે ફકીર   તેરે તામીરમે જલવાહે.
ગમે લગજા અયશેખ શરીર   સદાં તાસીરમે જલવાહે;

ઝુલ

રોખે ચંચલ રાજ ધજ .જલ વયે ગીરમે જલવાહે,
.કયામત કરે હે લોગ ધરેના ધીરમે જલવાહે:

મીલાપ

હુવેબાદશા ભી કહીં ફકીર   તેરી તસવીરમે જલવાહે.

ચોક ૩

કહે .ગેબી તુ હે બેન.જીર ઈસમે .ખબીરમે જલવાહે,
ફીર દીલસે ગીરધર સાઈરે હદુ અસીરમે જલવાહે;

ઝુલ

ભગુતભાઈ કહે ખ્યાલોકી ત.કરીર મે જલવાહે,
ગોકુલસીંગ કહે તેહે ઉસી .કદીરમે જલવાહે.

મીલાપ

કહે ડાહ્યા હે ખ્યાલે અમીર * [illegible] જલવાહે,

ચોક. ૪

બહેરે અજીમ ૪

ભાંમનીભરજો બની બાહ.ર સજ્યા શણગાર નાર ગુલઝાર.

ટેક:

સાલુ શોભે છે જરી જરતાર ચોળી જર કશી ગળામે હાર
કટી કેશરી તે નાજુગ નાર આખતર કરાગુ કોટીનો ડાર

ઝુલ

ગજ હસ્તીની ચાલ ઠાંહે આલા નાર રૂમાલ,
મદ માતી મોહની રૂપ જેમ મનની નાખે જાલ.

મીલાપ

છે શોળ કળા શશી સમ ઝ ર રાજ્યા શણગાર નાર ગુલઝાર,

ચોક ૧.

બોલી નારીના લઈશ મુજ નાંમ મુતા ગુલાંમી જાત હરાંમ.
પાશ નથી પઈશો ગાંમમે ઠાંમ નથી ઢંગ રંગ છે શામ,

ઝુલ.

મુંઢ મતી અકલ ઓછીને કદરૂપુ છે અંગ;
સતી સાધવી હુંછુ નાર કાઢીશ તારો ખંગ,

મીલાપ

મુંવા લાચાર જા રસ્તે સાર શજ્યા શણગાર નાર ગુલઝાર

ચોક. ૨

પુરૂષ કહે સાંભળ કરકશા વાત, તાહરા જેવી નહીં રાંડકમજાત,
સોદાંમે શ્રષ્ટ ગ્રહે નહી હાત, લાત મારૂ તુજને હું સાત,

ઝુલ

જોઇએ જર ઝાઝો તુને થાય છે ખુશી લઈ ધન,
તુજથી કસબણ સારી હોય શું શોંપે તનને મન,

મીલાપ

નથી લુચ્ચાઇમાં તારો પાર, રાજ્યા સણગાર નાર ગુલઝાર.

ચોક ૩

નગીને બોલી નાર તે સમે, તમારૂ ચીત હવે કયાં ભમે,
હું તો હસતાં બોલી પણ તમે. થયા ગુસ્શે એ મને ના ગમે,

ઝુલ

આવું તમારી સાથ મ.ઝજર સઘળો હુ લાવું,
ખુશી થયો નરનારના ઊપર મન્યાં તે છંદ ગાવું,

મીલાપ

કહે ડાહ્યા છોડયો ભરતાર, સજ્યા સણગાર નાર ગુલજાર.

ચોક ૪

રંગત રીન્હાની

મીઠી તોહારા મુખની છે વાણી, તારૂ સારુ રૂપ જોઈને મોહ્યો છુ ચતુરનારજાણી

ટેક

ચંદ્ર સરખુ ચળકે મુખ તાહરૂં, શરીર હીરાનાસરખુંજોઇમન ગોહી પડયું માહરૂ
તાહરા પર તન મન ધન વારૂ, લાજે ઈંદ્રની અપ્છરા રૂપ બ્રહ્માએ ઘડયુ સારૂ.

મીલાપ

પરી પણ પડશે ઝંખાણી, તારૂ સાર રૂપ જોઇ ને મોહોછુ ચતુર નાર જાણી.

ચોક ૧

આસ તારાની પેઠે ચલકે, આંખો જાદુ ભરી છે તે મારવા મુને પલકે,
વાત કરતાં મુખડું મલકે, હુંસ ભરતી ચાલો છો ચાલ તમે નારી હલકે હલકે,

ઝીલણ

માલતાં ઘુંઘટને તાણી, તારુ સારૂ રૂપ જોઈને મોહ્યો છું નાર ચતુર જાંણી.

ચોક ૨

મોતી વરસે મુખમાંથી નાર, જોબનનુ જોર બતાવી લોકને છોડાવ્યાં ઘરબાર,
રેશ્મી પહેરીને જરી જરતાર, તનપર સજ્યા સણગાર ને પહેરી ચોળી બુટ્ટેદાર,

ઝીલણ

માગો તે હું આપુ આંણી, તારુ સારુ રૂપ જોઈને મોહ્યો છું નાર ચતુર જાંણી,

ચોક ૩

ઘાંણા સમજુ છો શું કહીએ, મેહર કરો મારી જાંન હમેશાં ગુણ તારા કહીએ
યાદમે દીવસ રાત રહીએ, જેહ કરો કંઈ કડવો બોલ તે આ તન પર સહીએ.

ઝીલણ

ભાવે ના અનને પાંણી, તારુ રૂપ જોઈને મોહ્યો છું નાર ચતુર જાણી.

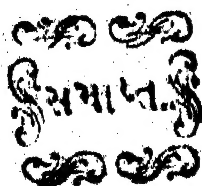
ચોક ૪

મેહર કરજો આહુરા સરદાર, અતિ અકલ વાળાં છો તમો શું કહીએ વારંવાર.
ગોસ્પેર ને ગુરૂ કેરો આધાર, લક્ષ્મી ને ડાસાભાઇ ખ્યાલ રંગલને કરે તૈયાર.

ઝીલણ

મેહર મણીલાલ પરકર ઘાંણી, તારૂ સારૂ રૂપ જોઈને મોહ્યો છું ચતુર નારજાંણી

ચોક ૫

જાહેર ખબર.

સદરહુ પૂસ્તકની ૨૫ પ્રત સામટી રાખનારને દસ ટકા કમીશન મળશે. સો ઉપરાંતને વાસ્તે રૂબરૂ મળી અગર પત્ર વ્યવહારથી ખુલાસો કરી લેવો. નીચે સહી કરનાર કર્તા પાસેથી તથા નીચે લખેલા સરનામે પણ ઓછી રોકડી કિંમતે મળશે.

વડોદરા—શા. માણેકલાલ મનસુખની દુકાનેથી ઠેકાણું સીટી લાઈબ્રેરી સામે

" રા. રા. ડાહ્યાભાઈ હરીનાથ ઠેકાણું સુલતાન પુરામાં.

મણીલાલ બાપુજી ઠે૦ વાડીમાં

